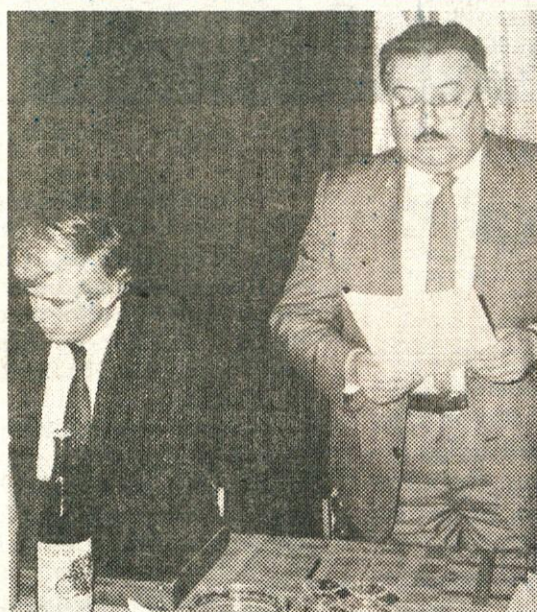

Domžalski komunisti na letni programsko volilni konferenci

Poročilo o opravljenem delu v preteklem mandatnem obdobju je podal dosedanji predsednik OK ZKS Domžale Lado Škerjanec, ki so se mu ob koncu konference tudi zahvalili za vodenje občinske organizacije ZK v dveh mandatnih obdobjih.

Marija Majhenič, nova predsednica OK ZKS Domžale

Kritično o sebi in stanju v družbi

Na letošnji programsko-volilni seji je bila za predsednico OK ZKS Domžale izvoljena tov. Marija Majhenič, roj. 1947, zaposlena v DO TOKO Domžale, ki si je v dosedanjem družbenopolitičnem delu tako v mladinski kot sindikalni organizaciji, pa tudi kot podpredsednica zbora združenega dela SO, pridobila izkušnje, ki ji bodo zanesljivo pomagale pri opravljanju te funkcije.

Da ne bi v celoti povzemala kakovostne razprave na seji, sem ji postavila nekaj vprašanj, na katera je odgovorila in tako predstavila svoje poglede na nadaljnje delo ZK v naši občini. Na tej strani pa lahko preberete tudi nekatera stališča, ki so bila oblikovana v posameznih delovnih skupinah.

V programskih usmeritvah je zapisano, da bodo člani ZK preko ustreznih organiziranih oblik prispevali svoje poglede, predloge in pobude za nadaljnje širjenje ekonomske prisile. Bi morda lahko bolj konkretno opredelili to usmeritev?

Menim, da brez ekonomske prisile ni uspešne ekonomske politike, kar še posebej potrjuje naša praksa. Zato smo komunisti dolžni pri svojem delovanju od TOZD do ZIS to vgrajevati pri svojem delu. Tu velja načelo — večja možnost vpliva, kar po-

gojuje večjo odgovornost za delovanje ekonomskih zakonitosti.

Splošno prepričanje je, da imamo pri nas preveč administrativnih ukrepov in ena izmed nalog ZK je tudi, da se vključuje v prizadevanja za zmanjšanje teh ukrepov. Zapisali smo, da se bodo v ta prizadevanja vključile tako OO ZK kot občinski organi ZK. Kako?

Glede zmanjševanja administrativnih ukrepov smatram, da je potrebno odločno nadaljevati prizadevanja pri odpravljanju le-teh na podlagi ekonom-

skih pokazateljev. Predvsem so to dolžni člani ZK v strukturah, ki ponujajo take rešitve.

Kje vidite možnost, da tudi ZK v skladu s svojo usmeritvijo okrepi svojo vlogo v delovanju delegatskega sistema?

Zveza komunistov si mora prizadevati, da bi delegati v fazi odločanja sprejemali le tisto, kar je dejansko njihova odločitev, ne pa da so zadeve vnaprej dogovorjene in je sprejemanje le-teh zgolj formalnost. Delegatom je nujno pripraviti krajša in razumljiva gradiva z alternativnimi rešitvami, da imajo možnost odločanja.

Iz poročila je razvidno, da interes članov ZK za usposabljanje upada. Na kakšen način bi motivirali člane ZK za izobraževanje in morda nekaj besed o samoizobraževanju, kateremu v usmeritvah namenjate veliko pozornost?

Problem usposabljanja, izobraževanja ni samo pri članih ZK, temveč je to splošen problem tudi za strokovnost na vseh delovnih mestih v naših sredinah. Zdravilo proti nezainteresiranosti je večja motiviranost, kjer naj bo jasno prikazano, da le delo in dodatno usposabljanje daje ta USPEH.

Brez znanja je nemogoče spreminjati družbeno stanje, še posebej to velja za člane ZK in zaradi tega poudarjam samoizobraževanje.

V razpravi so zlasti sekretarji OO ZK v KS izpostavljali probleme dela teh OO ZK, ki so navadno kadrovske šibke, obenem

pa si velikokrat brezuspešno prizadevajo, da bi s sklicevanjem aktivov v KS živečih komunistov oblikovali predloge, pobude vseh komunistov v KS? Kaj storiti, da bi bila ZK v KS bolj prisotna kot organizirana družbenopolitična organizacija?

V KS moramo doseči obravnavo vsebinsko pomembnih vprašanj za življenje v KS, da bomo dosegli večjo angažiranost tam živečih komunistov, ki dostikrat pozabljajo na svojo dolžnost delovanja na terenu. Mogoče je to možno doseči z natančno statutarno opredelitvijo organiziranosti ZK.

Samo poročilo kaže, da se število članov ZK zmanjšuje ter da sprejemanju v ZK ne namenjamo dovolj skrbi. Kje vidite rešitev tega problema?

Rešitev tega problema vidim v večji učinkovitosti ZK.

Tudi v ZK je eden izmed osrednjih problemov neuresničevanja sprejetih sklepov, kar je sicer splošen pojav v naši družbi. Kaj storiti, da bi dosegli doslednejše uresničevanje sprejetih sklepov, dogovorov?

Zadnji čas je, da je vsaka zadolžitev zapisana po nosilskih in rokkih. Nujno je sprotne spremljanje usmeritev in zadolžitev od OO ZK do CK ZKJ.

V razpravi smo slišali, da je moralni lik člana ZK razvrednoten. Kako oz. s kakšnimi aktivnostmi bomo povrnili ugled?

Člani ZK si bomo povrnili ugled z doslednim izvajanjem delovnih nalog vsak na svojem delovnem mestu in seveda s spremljanjem dela svojih tako strokovnih kot idejnih vodij. V ZK moramo razčistiti s tistimi, ki niso vstopili v naše vrste iz prepričanja, temveč iz trenutne koristi (karijerizma in podobno).

Pogovarjala se je glavna urednica

MIRAN CERAR — skupina za družbenopolitični sistem

Glede na aktualnost je bila posebna skrb namenjena osnutku ustavnih sprememb in v zvezi s tem podana zahteva po skrajšanju in racionalizaciji postopka samoupravnega odločanja, ne da bi pri tem okrnili pravice. V amandmajih je preveč nejasnosti, preveč kompromisov, zato je bilo opravičeno večkrat poudarjeno vprašanje upravičenosti sprejemanja sprememb ustave.

Razpravljalci so kritično ocenili delovanje delegatskega sistema — zlasti SIS — ter razvoja KS. Ob vsem tem pa je bilo velikokrat ponovljeno, da imamo dovolj smernic in analiz, treba je vse to izvajati, na pozitivnih izkušnjah graditi naprej in sprejemati konkretno odgo-

vornost za neuresničevanje sprejetih nalog.

LJUBO ARSOV — skupina za družbenoekonomske odnose

Ceprav v dokumentih prisegamo na razbremenjevanje gospodarstva, tudi v letošnjem letu te obremenitve povečujemo, obenem pa nočemo ali ne znamo upoštevati težnje zdravega gospodarstva in njihovih predlogov za izhod iz krize.

V programskih izhodiščih smo med drugim zapisali, da se zavzemamo za odpravo centralizma, za pozitivno kadrovske selekcije, ki se mora uveljaviti z neposrednimi volitvami na vseh ravneh — potrebujemo strokovno sposobne, pogumne delavce. Korenite spremembe tako ustave, kot Zakona o združenem delu ter drugih aktov morajo omogočiti tak razvoj naše družbe in ekonomskih odnosov, ki bodo ljudi moti-

virali za razvoj, s katerim bomo dohiteli bolj razvite države.

Delovne ljudi in občane, delegate temeljnih kandidacijskih konferenc in vse predlagane možne kandidate za nosilce funkcij v občini Domžale

VABIMO

na OBČINSKO KANDIDACIJSKO KONFERENCO, ki bo v SREDO, 16. MARCA 1988 ob 16. URI V KINODVORANI PRI GLASBENI ŠOLI V DOMŽALAH.

Ob izdelani 6000. lokacijski dokumentaciji smo v Uredništvu pripravili pogovor o tem delu prostorsko razvojnega sektorja v Razvojnem zavodu v Domžalah.

Vanja Marenk izroča Robertu Novaku 6000. lokacijsko dokumentacijo.

6000.- domžalska »lokacija«

Delavci Razvojnega zavoda, točneje Prostorsko razvojnega sektorja v tem zavodu, so 6000. jubilejno lokacijsko dokumentacijo izdelali naročnikom-investitorjema Robertu Novaku in Antoniji Rožič s Trojice, koder bo objekt — stanovanjska hiša zgrajena po 6000. lokacijski dokumentaciji, tudi sezidana.

V pogovoru o delu na lokacijskih dokumentacijah so sodelovali: Peter PENGAL vodja Prostorsko-razvojnega sektorja v Razvojnem zavodu Domžale, Peter Cerkvénik, samostojni urbanist, Vanja Marenk, projektant-lokacista ter predstavnik Komiteja za urbanizem, gradbeništvo, komunalne zadeve ter varstvo okolja Boštjan Hočevar.

Pred leti so lokacijsko dokumentacijo, to je del postopka v pridobivanju dokumentov za gradnjo opravljali v podjetju BIRO 71, kjer so izdelali tudi t. i. »nulto« lokacijsko dokumentacijo. Kasneje so to delo prenesli v novoustanovljeni Razvojni zavod, ki te storitve na željo strank opravlja še danes v prostorih na Ljubljanski 34 (v starem domu upokojevence).

Lokacijsko dokumentacijo, kot neobhodni zbir dokumentov v začetku gradnje, potrebuje vsak investitor, za to dokumentacijo pa zaprosi na Razvojnem zavodu. Predhodno ob tem potrebuje mapno kopijo; po tem dokumentu lahko pristojni v Prostorsko-razvojnem sektorju vedo, za katero parcelo gre, kakšne so investitorjeve želje in podobno.

Naročilo lokacijske dokumentacije potegne za sabo delavcem nemajhno delo, ki ga je za vsako naročilo posebej treba opraviti. Zbrati je treba vsakovrstna soglasja, ki so kasneje sestavni del lokacijske dokumentacije, opraviti je treba ustrezne ogleda na terenu, steči mora ustrezen strokoven urbanistično-lokacijski postopek. To delo je zaupano petero ljudem, ki letno obdelajo 250 do 300 naročil. To število je v zadnjem času nekoliko manjše, kot pa je bilo pred leti. Očitno je, da ljudje vsaj kar zadeva novogradnje, gradijo manj. Manj gradijo zlasti v mestih, ki so že pozidana in s stanovanjskimi objekti že napolnjena. V naseljenih naseljih zato večinoma prihaja zlasti do prezidav, adaptacij, prizidkov in nadstreškov. Do novih stanovanjskih gradenj pa v večji meri prihaja na podeželju, kjer je prostora vendarle še nekoliko več. V zadnjem času opažajo, da je med vsemi vlogami kar 40 % vlog za lope, pomožne objekte, prizidke, drvarnice in druge take objekte.

Lokacijska dokumentacija, ko jo občan pridobi, je osnova za kasnejše lokacijsko dovoljenje. To dovoljenje pa je spet temelj kasnejšemu grad-

benemu dovoljenju, oz. nadaljevanje postopka pridobivanja gradbenih dokumentov.

6000. lokacijsko dokumentacijo so v Razvojnem zavodu izdelali brezplačno, nanese pa je, da sta naročnika za to gradnjo Robert Novak 22, mehanik iz Domžal ter Antonija Rožič 18, prodajalka v Dobu, doma s Trojice. Kot sta nam v razgovoru ob izročitvi njune lokacijske dokumentacije (izročila jima jo je Vanja Marenk) zaupala, bosta gradila na Trojici stanovanjsko hišo običajnih dimenzij. Zanj sta se navdušila zato, ker jima je bila vseč razporeditev prostorov, racionalnost v zamisli in tudi sam zunanji videz. Njuna hiša na Trojici bo postavljena na nekoliko položnem terenu, lotila pa se bosta gradnje v teh dneh.

Ko smo se o različnih vidikih dela na lokacijski dokumentaciji pogovarjali še naprej, smo izvedeli, da izdelava ene lokacijske dokumentacije poteka nekako dva meseca, saj v tem roku uspejo pridobiti vsa soglasja, izpeljati predvidene postopke in opraviti strokovno lokacijsko delo. Cena enega naročila znaša nekako 25 starih milijonov. Nemara je ta cena tudi razlog, da kar kakšnih 25 do 30 investitorjev do danes še ni dvignilo izdelane lokacijske dokumentacije. Menda je prav plačilo omenjenega zneska razlog, da tega še niso storili. Upamo, da bodo po današnji objavi svoje lokacijske dokumentacije plačali in tudi dvignili. Navsezadnje: v kupe tistih dokumentov je vloženo nemajhno delo ljudi, ki so ta čas že sredi 7000. lokacijskih dokumentacij.

B.

Razmišljanje ob mednarodnem prazniku žensk

Ob 8. marcu — mednarodnem prazniku naprednih žena vsega sveta moje iskrene čestitke! Čestitam vsem ženam, delavkam na vseh področjih, vsem delegatkam, aktivistkam, gospodinjam, kmeticam, materam.

Star pregovor pravi: »Žene podpira tri ogle v hiši.« To je res. Saj je v večini vse domače delo v njenih rokah, prav tako vzgoja otrok in skrb za njihov duševni in telesni razvoj. To pa je veliko breme za žene in matere, še posebno v teh težkih gospodarskih razmerah. V naši občini je zaposlenih nad 50 % žena, zato je potrebno o teh problemih še več razmišljati.

Dolga in trnova, polna solza, je bila pot, da so dosegle žene te pravice, ki jih imajo danes. Od tistega dne, skoraj pred osemdesetimi leti, ko so v Kopenhagenu na Danskem, na konferenci žena — socialistk, proglasili 8. marec za dan borbenih, naprednih žena vsega sveta. To je bilo na predlog revolucionarke Klare Zetkin, ki je bila predsednica sekcije Druge internacionale za vprašanja in probleme žena.

Z razvojem delavskega gibanja pri nas in po svetu, se je širilo tudi proletarsko gibanje žena pod vodstvom revolucionark: Klare Zetkin, Roze Luksemburg in Dolores Ibarruri. Na različnih sestankih, tudi ilegalnih, so zahtevale žene svoje osnovne pravice, pravico glasovanja, skrajšanje delovnega časa, za enako delo enako plačilo. Borile so se za odpravo škodljivega nočnega dela, še posebno proti izkoriščanju mladoletnih otrok. Priključi-

le so se delavcem, ki so stali na fronti, zahtevale so konec krute vojne, konec prelivanja krvi za tuje koristi in košček kruha za lačne, bolne otroke. To je bilo še pred prvo svetovno vojno in v obdobju med obema vojnama. Niso imele niti socialnega, niti zdravstvenega zavarovanja. Tedaj so bili delavci brez vsakih pravic, saj so jih izkoriščevalci poznali le kot ceneno delovno silo brez vsake vrednosti. Naše žene so si izborile vse pravice med NOB, s puško v roki, ko so tudi šle v borbo za svobodo in boljšo življenje, na poziv tovariša Tita in KPJ. Mnoge so padle, bile ustreljene, mučene, od različnih krvnikov, ki so tedaj imeli vso oblast. Mnoge so tudi umrle v koncentracijskih taboriščih doma in po svetu.

Tudi po končani vojni so se vključile v najrazličnejše akcije pri obnovi porušene, opustošene domovine. Koliko je bilo dela, koliko odpovedi, koliko neplačanih prostovoljnih ur!

ln danes, v kriznem obdobju, so tudi aktivne na vseh področjih našega življenja. Še posebno je dragocena njihova naloga pri vzgoji otrok in prislunhiti bi bilo potrebno njihovim kritikam in potrebno bi bilo upoštevati njihove koristne nasvete.

Kot aktivistke in delegatke bodo tudi sodelovale pri sprejemanju naše nove ustave in tako, da bi se izboljšalo naše kritično sedanje stanje. Končno pa ustava, tudi sedanja, ni kriva za velike gospodarske in druge napake. Krivi so vodilni ljudje, ki je ne izvajajo!

Naše žene sodelujejo tudi pri splošnem ljudskem odporu in družbeni samozaščiti. Borijo se za ohranitev miru, solidarnosti so z vsemi zatiranimi narodi, ki se bore za svobodo, mir, proti vojnarni, lakoti in izkoriščanju.

Vsem še enkrat čestitke za 8. marec!
Danica Zidarič

Jubilej

40 let vrtca v Domžalah

Prireditve se bodo vrstile v mesecu aprilu 1988.

— Po enotah — vrtcih bodo v tednu od 11. do 16. aprila vsak dopoldan odprta vrata za vse starše, ki imajo otroke vključene v VVO. Starši bodo lahko prisostvovali vzgojnemu delu.

— V vsaki enoti bodo interne razstave otroških izdelkov, v hali KC Domžale pa bo 15. in 16. aprila centralna razstava likovnih izdelkov otrok in izdelkov vzgojiteljic in varuhinj (igralni koticiki).

— Slovesnost z odprtjem razstave bo v petek, 15. aprila. Vsem domžalskim otrokom pripravljamo presenečenje skladatelj Janez Bitenc.

Uspešen seminar

Občinski komite ZKS Domžale nadaljuje sistematično in stalno izobraževanje vodstev osnovnih organizacij. Zato je 11. februarja pripravil poldnevni seminar.

Živko Pregl, izvršni sekretar CK ZKS, in Milan Marolt, predsednik IS SO Domžale, sta bila nosilca prve teme o naši gospodarski situaciji. Tovariš Pregl se je strokovno, a vendarle zelo živahno in razumljivo lotil splošnih jugoslovanskih težav, Marolt pa je orisal razmere v občini, kjer je Papirnica Količevo največji, ne pa edini problem. Njuni razlagi sta izzvali prisotnim obilico vprašanj. Največ razpravljalcev se je lotevalo (ne)splošnosti sedanje vlade, protiinflacijskega programa, oprijemljivega načrta za izhod iz krize, grozeče nezaposlenosti v občini, vloge OO v razvojni prenovi OZD in politike obrestnih mer.

Ker je bil to prvi seminar po volitvah v OO ZK, je organizator uvrstil v program vođenje sestankov. Zdravko Troha se je vsebine lotil na

— Naslednji dan bodo otroci prikazali del svojih dejavnosti na ploščadi pred halo KC.

— Tri dni v tednu bomo v vsakem vrtcu popoldne pripravile prijetne dejavnosti za otroke, ki niso vključeni v organizirano predšolsko vzgojo (risanje, pravljičice, rajanje, slikanje, ...)

— Ob tej priložnosti bodo otroci in delavci VVO Domžale izdali posebno glasilo.

Vse starše, delovne ljudi in občane vabimo, da se udeležijo teh dejavnosti in prireditve, da pokažejo svoj odnos in razumevanje tudi za predšolsko vzgojo.

Vsem, ki nam bodo kakorkoli moralno, materialno ali finančno pomagali uresničiti program praznovanja, ki bodo s svojo udeležbo dokazali, da je predšolska vzgoja potreba delovnih ljudi in nuja za razvoj njihovih in naših otrok, se že danes zahvaljujemo.

Otroci in delavci

VVO občine Domžale

svojski način. V grobem je orisal osnovna načela po katerih bi moral potekati vsak sestanek od ideje preko sklica, gradiva, sestajanja, vodenja, usmerjanja, razpravljanja in zaključevanja. Daljši del predavanja je namenil negativnim zgledom, ki jih na naših sestankih kar mrgoli. Marsikateri poslušalec se je pritaženo namuznil in svojemu sosedu zašepetal: »Vidiš! To naš ... vedno dela na sestankih!« Predavatelj je tudi povedal, na kakšen način odpravljamo napake, ki delajo sestanke neučinkovite, dolgočasne, zavajajoče in ponavljajoče. Zadnji sklop, ustavne spremembe, je predstavil Ciril Ribičič, član predsedstva CK ZKS.

Na delovno temperaturo so temo dvignila šele vprašanja poslušalcev: nekatera so bila provokativna, druga konkretna in nedvoumna, marsikdo pa je z vprašanjem dokazal, da se v ZK premalo ukvarjamo z izobraževanjem svojih kadrov. In kaj so udeleženci spraševali? O financiranju in ustanavljanju KS, vlogi ZK, neskladju med republiškimi in zvezno ustavo, zemljiškem maksimumu, ideoloških in dogmatičnih predhodkih ob spreminjanju ustave, centralizaciji, odnosih med republikami, delničarstvu, kozmetičnosti novih ustavnih rešitev, položaju in vlogi družbene lastnine, dolžini ustave in vlogi ZK, če se republike in pokrajini ne bodo mogle uskladiti stališč do predlaganih amandmajev.

Občinska kandidacijska konferenca

O nalogah in vsebini volilnih opravil smo vas v našem glasilu že seznanili. V prejšnji številki je bil objavljen tudi predlog možnih kandidatov za nosilce funkcij v naši občini. V osrednjih republiških glasilih pa je bil objavljen predlog za nosilce funkcij v republiki.

Temeljne kandidacijske konference, ki so potekale v temeljnih samoupravnih organizacijah in skupnostih, so svoj del nalog že opravile. Čakata nas še občinska in republiška kandidacijska konferenca in nato izvolitev funkcionarjev v ustreznih skupščinah.

Tokratno pozornost namenjamo nalogam oz. vsebini dela Občinske kandidacijske konference (OKK).

Predsedstvi OK SZDL in OS ZSS Domžale sta na skupni seji s sklepom določili, da bo OKK v SREDO, 16. MARCA ter da jo sestavljajo delegati TTK (62) in delegati vodstev občinskih družbenopolitičnih organizacij (25).

Glasovanje za nosilce funkcij v občini Domžale

Delegati OKK bodo s TAJNIM glasovanjem določali kandidate za naslednje funkcije: **predsednik SO, podpredsednik SO ter še za predsednike in podpredsednike zborov občinske skupščine.**

Poslovnik o delu OKK — delegati ga bodo sprejeli pred pričetkom poteka OKK, bo morda predvidel tajno glasovanje tudi še za določitev kandidatov za nekatere funkcije v Skupščinah SIS naše občine, verjetno za tiste primere, ko je predlagano za eno funkcijo več možnih kandidatov.

Z javnim glasovanjem bo OKK določila kandidate za predsednike in podpredsednike skupščin in zborov SIS, razen v primerih, kot je že napisano, ko je predlagano več možnih kandidatov za posamezno funkcijo.

Kdo bo določen za kandidata?

Za kandidata bo določen tisti, ki bo prejel s tajnim ali javnim glasovanjem polovico glasov vseh delegatov OKK — če je bil predlagan samo en kandidat, oziroma tisti, ki bo z glasovanjem delegatov prejel tretjino glasov vseh delegatov OKK — če je bilo predlagano več kandidatov.

OKK bo praviloma za vsako funkcijo v Skupščini občine in skupščinah SIS občine določila enega kandidata.

Glasovanje — opredeljevanje za nosilce funkcij v republiki

OKK bo opravila **tajno** glasovanje o predlogih za predsednika in člana Predsedstva SR Slovenije ter za nosilce funkcij v Skupščini SR Slovenije.

Do kandidatov za nosilce funkcij v skupščinah SIS v republiki se bo OKK opredelila z oblikovanjem mnenj, stališč in predlogov.

Upam, da se bo glede na letošnje novosti v postopkih opredeljevanja in predlaganja ter določanja kandidatov za nosilce funkcij lahko bolj kot dosedaj dejansko odrazila možnost vpliva delegatov, saj postopki omogočajo več demokratičnosti kot dosedaj. Vprašanje je seveda, če je tako v vseh okoliščinah in na vseh nivojih. Dejstvo, značilno le za nekaj občin v republiki, med njimi je vsakor tudi domžalska, je, da je za nekatere funkcije predlagano več kandidatov. To je prav gotovo vsaj prvi korak k dejanjem, da ne bomo ostajali samo pri besedah.

MA-RE

Bolnik v hiši

Današnji hitri tempo nas vsak dan žene le naprej, samo naprej za nekakšnim boljšim jutri, ki je, zlasti danes, hudo nejasen kljub našim stalnim naporom, da bi si življenje olajšali in olepšali z nenehnim tekanjem za materialnimi dobrinami, boljšim standardom ipd. Pozabljamo pa v tej dirki nase, na svoje otroke, na starše, na svoje bližnje... Pozabljamo kot na človeka, za to pač ni časa, je naš večni izgovor, čeprav v globini sebe kdaj začutimo praznino, pa nam jo grobi vsakdan kmalu zapolni že s kakšno bolj 'pomembno' zadevo.

Resno nas zmede, ko se v našo (ne sosedovo) hišo priplazi bolezen. Včasih prihaja počasi in s tihimi koraki, včasih udari kot strela z jasnega in tedaj se nas večina znajde pred vprašanjem — kaj pa zdaj? Seveda pokličemo zdravnika, ta ukrepa bolezen primerno, mi pa se v trenutku zavemo, da imamo pred seboj bolnika, za katerega vemo, da ne more biti sam, da rabi našo pomoč — tako ali drugače. Več tuje pomoči potrebuje, v hujši zagati smo. Mogoče je načeto tudi naše zdravje, pa na to nismo prej pomislili, dokler ne vidimo pred seboj prizadetega svojca, naj bo to naš življenjski sopotnik, otrok, starši ali kdorkoli, za katerega moramo poskrbeti.

Začetne težave so nemalokrat hude, kajti težko je naenkrat biti odvisen od drugega, še težje pa je nemočnemu biti v pomoč, če smo že vnaprej prepričani, da tega ne bomo zmogli ali da kratkoma tega ne znamo in tudi nečemo vedeti.

Delo ob bolniku nam ne bo delalo večjih preglavic, če se bomo držali nekaterih osnovnih navodil, kako ravnati, kadar se znajdemo v novi situaciji:

— Ostanimo mirni, naj nas ne zagrabi panika, kaj vse se še utegne pripetiti našemu bolniku. Naša samozavest in volja naj bosta tista, ki bosta dajala energijo tudi še tako brezvoljnemu in nemočnemu svojcu.

— Kadar vemo, da je potek bolezni slab in ni pričakovati, da bi se stanje izboljšalo, ne tarnajmo, temveč ostanimo dostojanstveni in poskrbimo, da bo bolniku čimbolj udobno in ne bo trpel bolečin.

— Če dobimo bolnika iz bolnice, priložena navodila pa so skop in nejasna ali pa jih sploh ni, lečeči zdravnik, na katerega je bolnik močno navezan, pa trenutno ni dostopen, se takoj oglasimo v Zdravstvenem domu vsaj pri patronažni sestri, ki nam bo najlažje pomagala iz začetnih zagat in nas usmerjala naprej.

— Držimo se navodil, ki nam jih posreduje zdravnik in patronažna sestra. Raje vprašajmo večkrat kot premalo in naj nam ne bo nerodno še ob tako neznatni stvari, kadar smo v dvomih.

— Ne bodimo pa preveč prepričani, da le mi sami vse najbolje znamo in ne potrebujemo nikogar, ki bi nam solil pamet. Posledice začetnega napačnega ravnanja so lahko bistveno usodne in prepozno bo spoznanje, da zaletavost in trma ne rodita dobrih sadov.

— Če bo lečeči zdravnik smatral, da zares potrebujete pomoč, bo zagotovo dal navodila patronažni sestri. Potrudimo se, da skupaj z njo čimprej osvojimo najosnovnejša opravila v zvezi z bolnikom (npr. kako mu urediti posteljo, ga umiti, nahraniti, obrniti ipd., odvisno pač od stanja bolnika). Bodimo pozorni

pri učenju, upoštevajmo navodila in se jih držimo. Ne pričakujmo od patronažne sestre, da bo naša gospodinjska pomočnica in je ne obremenjujmo z opravili, za katera smo dolžni sami poskrbeti. Patronažna sestra bo še vedno opravila pri bolniku tista opravila, ki imajo strokovni značaj in nam bo v kritičnih situacijah vedno stala ob strani.

— Bolnikova soba naj ne bo ropotarnica in odlagališče vseh mogočih stvari, naj bo čista, svetla, primerno topla, redno zračena, brez muh in drugega mrčesa, primerno visoka postelja ni odveč, saj bo tako tudi naše delo ob bolniku lažje, brez nepotrebnega sklanjanja. Ohranite si dobro staro posteljo, kajti današnji kavči in divani so za tovrstna dela docela neprimerni.

— V začetku skušajmo zvedeti čimveč o bolezni »našega« bolnika, da bomo znali zaščititi sebe, bolnika in druge družinske člane, če je to zaradi narave bolezni potrebno. Vprašajmo vse, kar nam ni jasno, povejmo tudi, če nas je česa posebej strah.

— Bolnik je zelo pozoren na vsako našo kretnjo, na vsako besedo, zlasti v težjih situacijah, zato ne zapirajmo vrat, kadar kdo pride, razen, če bolnik to želi, ne šušljajmo med seboj in ga s tem ne spravljajmo v mučna razmišljanja.

— Kadar bolnik ne more govoriti in menimo, da ne zaznava bližnje okolice, kljub temu ne smemo delati prevelikega hrupa, ne smemo se pogovarjati o stvarih, za katere je bolje, da jih ne sliši; zavedati se moramo, da nas bolnik lahko zaznava, lahko registrira naše ravnanje in naš govor, le odzivati se ne more. Kaj se takrat dogaja v njegovih mislih, nam največkrat ostaja neznanka, zato — nobenih nepotrebnih pogovorov!

— Sami moramo odstraniti nepotrebne predsodke, če ti obstajajo! Naj nam ne bo nerodno, če je bolnik naša mama ali oče in moramo umivati tudi njegove intimne dele telesa. Bodimo sproščeni in se o tem pogovarjajmo z bolnikom.

— Bolnik naj bo čimbližje naš vsakdanji sredi, naj bo sredi dogodkov in ne odrinjen v kakšen že prej pozabljeni prostor našega doma. Tako bomo olajšali delo sebi, bolnik se ne bo čutil odrinjenega in odveč in lažje bo okrevljal.

— Kadar pomagamo bolniku pri vsakdanji negi, naj bo to nekaj samo po sebi umevnega, ne vzbujajmo vtisa strašnega mučenika ob pripombah, kako dobro delo opravljamo zanj. Bodimo naravnini in vse spremembe, ki jih pri njem opazimo, zapišimo in vprašajmo za nasvet zdravnika ali patronažno sestro, kadar nismo prepričani, kako in kaj.

— Bolezen človeka lahko zelo spremeni, zato ne pričakujmo pretirane hvaležnosti češ, kdo bo pa zame tako skrbel, saj je

bolnik nemalokrat tako okupiran s svojo boleznijo, da ni sposoben kritično dojemati svoje okolice in mu tegobe drugih niso mar. Bodimo potrpežljivi in skušajmo sčasoma vzpostaviti z njim zdrav dialog in ga odvrčati od morebitne njegove sebičnosti.

— Ne trudimo se narediti tudi tistih opravil, ki jih bolnik zmora sam, raje ga vzpodbujajmo, mu prigovarjajmo, skupaj se veselimo njegovih uspehov k samostojnosti. V začetku bomo gotovo porabili več časa s samim govorjenjem kot bi ga z delom pri bolniku, vendar ne pozabimo — izplača se!

— Kadar smo prisiljeni posvetiti bolniku veliko časa, tako ponoči kot podnevi, ne smemo pozabiti na svoj počitek, na zdravo prehrano in občasno razvedrilo, sicer bomo kmalu kaj klavrna pomoč bolniku. Še sami, lahko nevarno zbolimo. Poskrbimo in dopustimo, da nam pomagajo tudi drugi (ev. svojci, sosedje) in to od vsega začetka in ne šele takrat, ko sami docela obnemoremo.

— V primeru, da sami ne zmoremo (služba, bolezen), pa bolnika ne želimo dati v dom, nimamo pa nikogar od svojih, ki bi se lahko poskrbel zanj, mu skušajmo najti koga v sosesčini, da ne bo v naši odsotnosti čisto sam sebi prepuščen, če je njegova bolezen težje narave. Tak način sicer nekaj stane, v primeru z domsko oskrbo pa je dokaj poceni. Nekaj nadomestila lahko

taka pomočnica (pomočnik) dobi po pogodbi, ki jo sklene s pristojno službo. Vsa pojasnila se dobijo pri patronažni sestri! Svojem in dedičem nadomestila ne pripadajo.

— Včasih ne gre drugače in bolnika moramo (četudi začasno) namestiti v Dom starejših občanov. To ni nobena sramota in ne kazen kot so še mnogi prepričani, pomembno je, da bolnika na to pripravimo in ga potem v domu čimvečkrat obiščemo.

Ne pozabimo nanj! Če le imamo možnost, mu vsaj občasno ob praznikih in vikendih omogočimo preživeti čas z nami v našem in njegovem matičnem domu.

— Do bolnika bodimo strpni in ne sejmo sovraštva! Bolezen ni čas za razprtije in delitev dediščine.

— Če so npr. naši starši kot dobri gospodarji zapisali imetje tistemu, pri katerem sedaj živijo in je ta po črki zakona dolžan poskrbeti zanje, se ne izogibajmo hiše, kjer je bolnik, raje večkrat ponudimo pomoč tistemu, ki mora vseh 24 ur skrbeti zanj.

Prihajati samo na obisk, narediti pa ničesar, ker to pač ni naša dolžnost, je milo rečeno nepošteno tako do bolnika kot do tistega svojca, ki je prevzel vso težo bremena. Bodimo vzgled mlajšim, kajti sami smo lahko nekega dne ali morda že jutri — bolnik.

Nanizala sem le nekaj osnovnih misli in praktičnih navodil, kako se znajti in ukrepati v novi, neznani situaciji. Nihče ne sme ostati v nesreči sam! Navsezadnje smo tukaj zdravstveni delavci, socialna služba in druge institucije, ki so pripravljene pomagati, le včasih moramo sami narediti — prvi korak.

VIDA ČEH
patronažna sestra
Ljubljanska 89
Domžale

...za trgovino z barvami in laki pa so prilagodili tudi prostore dosedanje komisije trgovine.

V Domžalah nova poslovalnica — Barve laki

Napredek iz Domžal odpira v tem mesecu svojo novo poslovno enoto Barve — laki v Kolodvorski ulici v Domžalah. Nova poslovna enota ima približno 220 m² površine, od tega 120 m² prodajnih površin, ostalo pa so skladišča in drugi pomožni prostori. Do sedaj so v okviru Napredka prodajali barve, lake, razne premaze, pleskarsko opremo ipd. v enoti Kovinar, skupaj z drugim programom. Ker bo stavba sedanjega Kovinarja porušena, saj bo na tem mestu zgrajen nov poslovno stanovanjski blok, je bilo potrebno najti za dejavnost Kovinarja ustrezne prostore. Barve in laki so preseljeni v že omenjeno poslovno enoto, medtem ko bo ostali program Kovinarja začasnno premeščen v prostore sedanje restavracije Pošta, ki je prenehala z obratovanjem že v preteklem letu. Po dograditvi novega stanovanjsko poslovnega objekta na sedanji lokaciji Kovinarja pa bi v novih prostorih organizirali prodajo sedanjega asortimana Kovinarja brez barv in lakov, ki pa bi ga razširili še na nekatera nova področja.

V novo odprti poslovalnici Barve — laki obsega prodajni asortiman predvsem naslednje vrste artiklov oz. blaga:

Barve vseh vrst, laki, premazi, kiti, pleskarski pribor, čistilna sredstva za obrtnike in gospodinjstvo, impregnacijski premazi za les, sintetični premazi in drugo. Na novo pa bo uvedena prodaja blaga za reparaturno kozmetiko, fluorestenčnih in umetniških barv ter olj za premaze in razne vrste specialnih masti.

Iz bogatega asortimana, ki ga bo lahko kupec nabavil v lepo urejeni prodajalni bo lahko bolj kot do sedaj izbiral in dobil tisto kar želi.

Napredkovo osebje, ki bo vodilo novo ustanovljeno poslovno ento — Barve — laki obljublja, da bo storilo vse, da bodo kupci zadovoljni.

Naše avtobusne zagate. Domžale, veliko in domišljamo si, da tudi sodobno urejeno mesto, sploh nima ustreznih avtobusnih postaj. Postajališče pred Veleblagovnico komajda zmora sprejeti vse avtobuse, ki zlasti ob konicah ustvarjajo v centru mesta neznošno prometno gnečo. Slišali smo že, da naj bi novo postajališče uredili pred SPB-1, slišali smo za rešitev, po kateri bo avtobusna postaja nekje v bližini silosa, krožijo pa tudi govorice o nekaterih drugih variantah.

Gre za KS premalo denarja?

Z današnjim prispevkom, ki ga je posredovala Krajevna konferenca SZDL Krtina uredništvo začenja razpravo o vlogi, pomenu, delu ter problemih naših 27 krajevnih skupnosti. Razmislite! Napišite tudi vi, kaj menite o krajevni skupnosti, o njenem delovanju in vašem vključevanju v njeno delo. Ste ali niste zadovoljni s krajevno samoupravo, z (ne)organiziranostjo KS, s pogoji za njeno delovanje, s sistemom financiranja, s prostorskimi pogoji, ne nazadnje tudi z opravljanjem strokovno-tehničnih opravil (tajnik?).

Napišite! Pri tem pa vas prosimo, bodite KRATKI in KONKRETNI!

Krajevna konferenca SZDL Krtina daje pobudo predsedstvu občinske konference SZDL Domžale, da prične razpravo o uveljavljanju ustavne vloge KS

— uresničevanju krajevnega samouprave in aktivnosti družbeno političnih dejavnikov v KS — s posebnim ozirom na vprašanje:

Ali razpoložljiva sredstva (in njihova razporeditev) za redno dejavnost krajevnih skupnosti omogočajo (zagotavljajo) najnujnejše materialne pogoje za izvajanje nalog, določenih v veljavni predpisi in samoupravno dogovorjenimi zadolžitvami?

Pri tem posebej izpostavljamo naslednje:

Z ustavo, zakoni, statutom občine in drugimi predpisi je KS opredeljena kot temeljna (osnovna) celica našega samoupravnega družbeno političnega sistema. Z veljavni predpisi so KS opredeljene določene pravice in naložene sorazmerno velike obveznosti.

Na vseh nivojih, od zveze do občine se zagotavljajo potrebna sredstva (upoštevajoč obseg pravic in obveznosti), ki omogočajo strokovno (profesionalno) izvajanje dodeljenih pravic in naloženih obveznosti.

Za redno dejavnost KS pa se pri določanju višine sredstev

premalo upošteva obseg pravic in obveznosti KS — še posebej pa se zanemarljivo posebnosti, ki po veljavni predpisih različno bremenijo posamezne KS. Tu mislimo na odloke obč. skupščine in druge predpise o upravljanju s pokopališči, o komunalni dejavnosti, o gospodarjenju z javnimi potmi in podobno. Pri razporeditvi sredstev za redno dejavnost KS se tudi premočno zanemarljivo druge posebnosti, kot je stopnja razvitosti KS, obstoj organizacij združenega dela in drugih ustanov oz. institucij na območju posamezne KS.

Mislimo, da se višina sredstev določa preveč pod vplivom tistih, ki menijo, da so v KS strokovno administrativna in organizacijska opravila — predvsem v pisanju vabil za seje in pisanju zapisnikov na sejah posameznih organov. Tako pojmovanje samouprave v KS in opravljanje strokovnih in drugih operativnih opravil, ki so naložene KS — je preveč poenostavljeno — pra-

viloma pa ima za posledico relativno veliko pasivnost krajevne samouprave in družbeno političnih organizacij.

Prepričani smo (praksa je to tudi potrdila), da je aktivnost krajanov v krajevni samoupravi in družbeno politična angažiranost ter učinkovitost dejavnikov na nivoju KS močno pogojena z obsegom in kvaliteto opravljenih strokovno-administrativnih opravil, predvsem pa z dosledno operativno izvedbo dogovorjenih usmeritev, sklepov in načrtovanih akcij. To pa ni mogoče v današnjih razmerah niti pričakovati, niti zahtevati od krajanov, da opravijo to volontersko — neprofesionalno.

Po veljavni predpisi se zahteva — v življenju pa se je že uveljavila praksa, da za vsako področje dela napravimo popis del in nalog. Sprašujemo se, zakaj ne bi napravili popisa del in nalog, ki jih je potrebno opraviti v posamezni KS in na tem izhodišču ocenjevali ali potrebujemo polovico, celega ali več ljudi za izvedbo nalog v posamezni KS. Samo to je lahko realno izhodišče za dogovarjanje o višini sredstev za redno dejavnost v KS in njihovi delitvi na posamezno KS. Zakaj bi za opravljanje opravil v KS uporabljali drugačna izhodišča in kriterije, kot veljajo za strokovna opravila v organih, ustanovah in družbeno

političnih organizacijah na lokalni občini, republike ali zveze? Mislimo namreč, da današnje družbene razmere ne dopuščajo nadaljnje nedorečenosti na tem področju. Prepričani smo, da je izhod iz krize mogoč, da je dejanski uveljavljanje samoupravljanja v praksi (ne samo v besedah), kjer ima krajevna samouprava pomembno vlogo.

Za uveljavitev te usmeritve bodo morali biti zagotovljeni najnujnejši materialni pogoji. Če tega ne zmoremo, potem ni realno razglabljati pomena posredne udeležbe krajanov samoupravnem odločanju.

Res je, da je bilo v tej državi veliko aktivnosti opravljenih prostovoljnih delov — z delom aktivistov. Dokler smo na izhodišču izvajali akcije tudi na nivoju širše družbeno politične skupnosti in delovnih organizacij, so bile zadolžitve za vistično opravljanje strokovnih opravil tudi v KS uspešne. Ne realno pričakovati in zahtevati se bodo tozadevna opravila tudi v bodoče na nivoju krajevnih skupnosti.

To pobudo je krajevna konferenca SZDL Krtina na svoji dne 21. 1. 1988 soglasno sprejela.

Predsednik
KK SZDL Krtina
Božena Jerman

Odpri smo obnovljene in dograjene prostore OŠ Josip Broz Tito

Slovesno odprtje novih in obnovljenih prostorov OŠ Josip Broz Tito je bilo 8. februarja 1988, na slovenski kulturni praznik. Izbranimu kulturnemu programu, ki so ga pripravile skupine ŠKD pod vodstvom Metke Pichler in Martine Leskovec, so zbrani gostje pozno sledili. Moto ŠOLA NI ŠOLA, KADAR JE SAMA ni bil le rdeča nit otvoritvene slovesnosti, temveč tudi rdeča nit ciljev gradnje. Poseg je v največji možni meri izboljšal delovne pogoje otrokom.

Šolska zgradba ni posebno stara. Zgrajena je bila pred dobrimi petnajstimi leti za 480 učencev. Že prvo leto je vanjo prišlo mnogo več otrok, tako, da je bil pouk v izmenah. Po uvedbi celodnevne šole pred dobrimi desetimi leti smo morali preiti v eno izmeno, v učilnice smo spremenili garderobe v kleti, delno pa smo se preselili v opuščeno šolsko poslopje v Jaršah.

Za sodobno osnovno šolo, ki poleg starih obveznosti postopno prevzema še vrsto novih: prehrano učencev, organiziran prosti čas, pomoč pri učenju, poklicno usmerjanje, vzgojno in drugo svetovanje, posebno pomoč otrokom z motnjami v razvoju in pri učenju, so prostori, kakr-

šni so bili, predstavljali oviro. Zlasti mnogo naporov in energije je zahtevala ustrezna priprava in razdelitev šolske malice in kosila. Nenehni posrebi v kuhinjo, dodatno opremljanje in maksimalna skrb za snago niso mogle zadovoljiti zahtev, ki bi zagotavljale varno pripravo prehrane. Kletne učilnice, hladne, mračne in neprijetne niso motivirale za delo ne učencev ne učiteljev. Garderobe na hodnikih so onemogočale vzdrževanje ustreznega higienskega režima, sem ter tja se je kak kos garderobe »izgubil« ali poškodoval.

Za del kolektiva so se delovni pogoji izboljšali z adaptacijo zgradbe v Jaršah, večina pa je upala, da bo obnova in dozidava matične zgradbe uresničena v programu IV. samoprispevka. V senci reforme srednjega šolstva je v teh časih malo reformo doživela tudi osnovna šola. Novi učni načrti, predmetnik, smernice za delo in življenje naj bi osnovni šoli kot vzgojnoizobraževalni instituciji naložili še kulturno, športno, rekreacijsko in družbeno vlogo v njenem okolju. Najpomembnejše prvine programa za delo in življenje osnovne šole so naslednje: V središču nove osnovne šole je otrok, mladostnik, mladi rod z značilnimi razvojnimi potezami obdobja, ko otroštvo zori v mladost in ko je najbolj ugoden čas za vsestransko razvijanje mlade osebnosti.

Osemletno vzgojno-izobraževalno delo osnovne šole, povezane z okoljem, je sila pomembno za otrokov in mladostnikov razvoj v teh letih. Znanje, ki ga učenec pridobi v tem času, družbene vrednote in stališča, ki jih sprejme, razvite sposobnosti in značajske poteze, so temelj vsega nadaljnjega osebnostnega razvoja. Zato mora šola dati mladim tisto najboljše, kar jim lahko ponudi. Osnovna šola sedanjosti usmerja učni proces k obvladovanju temeljnih znanj trajne vrednosti, k vsestranskemu razvoju sposobnosti, spretnosti in navad. Ni bistvena količina znanja, bistvene so kakovost, vsestranost, notranja povezanost in trdnost temeljne splošne izobrazbe. V novi šoli je pouk skupno ustvarjalno delo učencev in učiteljev. Ob njem je dovolj prostora tudi za interesne in druge dejavnosti. Prenovljena šola mora dati trdnost podlago za nadaljnje usmerjeno izobraževanje, za nenehno izobraževanje in samoizobraževanje.

Vendar s stari načini, oblikami in sredstvi ni več mogoče napredovati. Še preživljamo in zastareli načini ni mogoče pripravljati otrok in mladine za življenje v tehnološko razviti družbi. Potrebno je uvajanje nove izobraževalne tehnologije, tudi zato, ker se z novimi tehničnimi sredstvi

menjajo tudi druge prvine v celotnem sistemu, npr.: vloga učitelja in učenca, metode in organizacija dela. Uporaba novih učnih pripomočkov zahteva funkcionalno ureditev šolske stavbe in opremljenost učilnic. Delo mora biti tako organizirano, da so različni viri znanja bolj dostopni učencem. Takšna organizacija dela in takšno okolje spodbujata učence. Uvajanje novih učnih sredstev in pripomočkov vpliva na didaktično koncepcijo šole: pojavljajo se nove metode učenja: učenje z odkrivanjem, reševanjem problemov, vizualno učenje in druge.

Z vzgojo mladih mora nova šola prispevati tudi k družbeni prenovi. Usmerjenost od nekaterih potrošniških in malomeščanskih pogledov obrniti k vrednotam, ki smo jih včasih bolj cenili kot danes: k delavnosti, varčnosti in odgovornosti, k večjemu spoštovanju ustvarjalnega dela, zemlje, zdravega okolja, k večji povezanosti med ljudmi in k negovanju pristnosti dane besede. Vse naštetje vsebine, prednosti, terjajo marljivo delo zavzetih pedagoških delavcev, dobro usposobljenih in opremljenih. V okolju vsake šole naj bi ustvarili ozračje, ki bo naklonjeno takšni novi šoli, ki jo bo vzpodbujalo in podpiralo.

Pripravljenost vseh dejavnikov, ki so lahko prispevali k razrešitvi naših problemov, botruje uspešni obnovi in dozidavi šolske zgradbe. Gradnja sama, ki je bila končana v dobre pol leta, ni pretirano ovirala normalnega dela šole, saj so bile učilnice večinsoma usposobljene že do začetka pouka. Ves čas smo z načrtovalci in izvajalci gradnje tesno sodelovali.

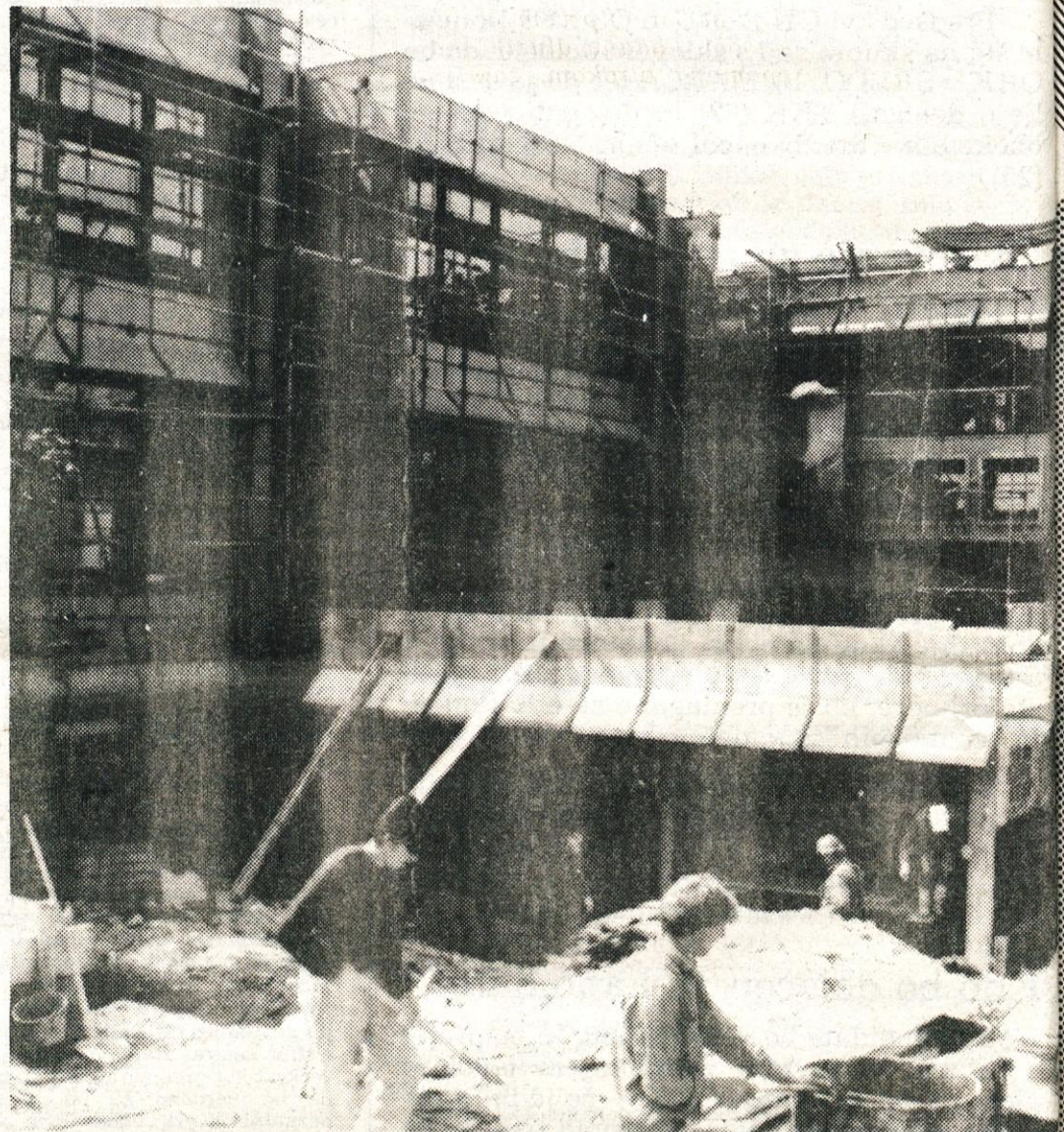
Najpodrobneje predstavimo pridobitve gradnje:

Prvi sklop, najpomembnejši, je rekonstrukcija kletnih prostorov. V njih so ponovno dobile mesto garderobe za učence, tesne sicer, vendar zelo dobrodošle, pretežna površina kleti pa se je spremenila v štiri specialne učilnice, svetle, tople, opremljene z vsem tistim, kar je potrebno za sodoben pouk. Zagotovo bo pouk fizike, kemije, matematike in gospodinjstva kakovostnejši, bolj zanimiv in prijetnejši za učence in učitelje. V kleti so ostale skoraj nespremenjene učilnice za tehnično vzgojo, ki so le dodatno opremljene z učili, ki so za sodoben pouk potrebna.

V pritličju in nadstropju smo nekaterim prostorom spremenili namembnost. Iz upravnih prostorov smo pridobili dve matični učilnici (potrebni zaradi tega, ker so dve kletni zasedle garderobe), v nadstropju pa iz bivše knjižnice kabinet za računalništvo. V vseh prostorih smo v sklopu gradnje opravili tudi najnujnejšo obnovo in popravila stavbnega pohištva.

Drugi sklop predstavlja obnova jedilnice z izgradnjo razdelilne kuhinje. V novi kuhinji, zgrajeni po konceptu kot ga je svetoval CZNG, bo moč pripraviti 750 malic in razdeliti 400 kosil. Kuhinja se tako vklaplja v načrtovano centralno vodeno prehrano za osnovnošolce v Domžalah.

Tretji sklop je nadzidava veznega hodnika do telovadnice. Tu so locira-

ni upravni prostori z zbornico in težko pričakovana knjižnica s čitalnico.

Veseli smo novih prostorov, še bolj veseli nove opreme. Ne bo ležala v predalih in omarah, z njeno pomočjo bo pouk lažji, prijetnejši in učinkoviti.

Ni naključje, da smo slovenski kulturni praznik izbrali za slovesno odprtje šole. Kultura v najširšem pomenu besede je doma v sleherni šoli, v naši pa kulturnim dejavnostim namenimo posebno mesto. Skupine ŠKD, predvsem pevski zbori vključujejo tri četrtine učencev šole, dosega pa tudi zavirljivo kakovostno raven in nosijo ime šole in kraja širrom Slovenije. Prav radi bi se pohvalili še z drugimi dejavnostmi, ki bodo v novih pogojih imele možnost za večjo kakovost.

Popoldne, od 16. ure dalje je šola odprla vrata učencem in staršem. Na prireditvi, ki smo jo poimenovali Naša beseda, smo prikazali delo interesnih dejavnosti od modelarstva in računalništva do ročnih del in prometnega krožka ter krožkov šolskega športnega društva. Ogleda se je udeležilo silno veliko staršev, ki so z zanimanjem opazovali delo otrok. Največ pohval po poželi kuharji v gospodinjstvu učilnic, od koder je vse popoldne prijetno dišalo. Večer smo zaključili s kulturnim programom, v katerem so se predstavile skupine ŠKD — od ritmike, recitatorjev do pevskega zbora. Vse popoldne in popoldne smo prek videorekorderja predvajali posnetke TV oddaj, v katerih so v zadnjem času sodelovali naši učenci, v predverju smo pripravili priložnostno razstavo šolskih glasil preteklih let in plošč ter kaset, ki so jih zbori posneli v preteklih letih.

Ob tej priložnosti smo izdali tudi posebno številko šolskega glasila. Ajarc

KO BI UBILI BOMBE

Drobne kroglice vseh izjokanih solz človeštva se dvigajo zmraznjene v veselje. Saj nimajo več kam drugam. Okrog njih črna tema, prelita kri in trpljenje v očeh vseh nedolžnih otrok. Vse se dviga v neprekinjeni množici brez začetka in konca.

Medtem pa tam spodaj gospodarijo bombe in smrt, ki samo odpira in zapira lažniva našminkana usta.

Napihnjeni trebuščki onih na robu pa govore zmeraj isto resnično zgodbo. Zgodbo o deželi, kjer je požirek vode in kos kruha dan življenja več. Kamere pa neumorno snemajo gluha ušesa, prazne besede, bele zobe.

Ko bi ubili bombe, bi bil to srečnejši svet. Tako pa se boben vrti naprej, kot že ves čas.

Darja Šinkovec

Na kulturnem dnevu smo slovesno odprli prenovljene prostore OŠ Josip Broz Tito. Popoldne smo staršem pokazali, kaj in kako delamo na naši šoli. Novinarji pa smo staršem zastavili naslednji vprašanja:

Kakšni se vam zdijo prenovljeni prostori?

— Prostori so zelo lepo urejeni. Star sem 51 let in ko sem jaz hodil v šolo, o takšni opreči še sanjal nisem. Zelo sem vesel, ker vem, v kaj smo starši nalagali denar v samoprispevke, in da je denar tako izbrano naložen. Sedaj vem, da bodo imele kasnejše generacije boljše pogoje za delo. Moram se pohvaliti organizaciji.

— Všeč mi je gospodinjstva učilnica. Vrnil se bom po flanca-te. Ha, ha, ha.

— Ja, seveda sem zadovoljen. Knjižnica je lepa. Treba bo poskrbeti, da bodo tudi police polne s knjigami. Vzorni so pisarniški prostori in zbornica. Bistvo pa je, da boste tudi vzdrževali te prostore.

— Všeč so mi garderobe, vendar mislim, da so premajhne za 30 učencev.

Ali vam je všeč, da vam otroci pokažejo, kaj delajo?

— Dobra zamisel, da otroci predstavijo svoje delo.

— Da, posebno mi je všeč, da otroci pokažejo svoje delo brez tistega strogega nadzorstva.

— Odprti dan mi je zelo všeč.

— Ustavila sem se pri »ritmiki« — tako vsaj vidim, kako pleše moja hčerka.

— Se le sedaj vidim, kako moj otrok uživa pri kuhanju.

— Upam, da se bomo še kdaj srečali na odprtem dnevu šole.

Člani nov. krožka

Nenavadna metoda likovnega pouka:

Glasba v očeh

Znana domžalska akademska slikarka Vera Terstenjak se je lotila nenavadne pedagoške metode uvajanja šolskih otrok v likovni doživljajski svet. Osnova za novo, v našem prostoru popolnoma inovativno metodo je glasba. Otrokom ob sodelovanju razredne učiteljice Jožice Dekleve posreduje glasbo, ki jo otroci ob prvem poslušanju sprejemajo zaprtih oči. Podana aluzija, kaj naj glasba pomeni, pomaga otrokom, zamisliti si

upodobitev glasbenih motivov z likovnimi sredstvi.

Kot nam je zagotovila Vera Terstenjakova gre za neverjeten smisel šolskih otrok, da z domišljijo obdelajo in dopolnijo osnovno glasbeno izhodišče in iz te sposobnosti so izšli že presenetljivi likovni izdelki. Tematsko so se ob predhodno primerno izbrani glasbi lotili potovanja v vesolje, v druge galaksije ob glasbi Jeana Michela Jarre, ob glasbi Rahmaninova klasičnega koncerta št. 2 so ustvarjali domišljjsko pot v prosto ustvarjalnost, Terstenjakova pa ima v načrtu še likovno podživljanje Chopinove glasbe romantičnih motivov, trajalo pa bo vse to do konca šolskega leta. Sledila bo (tudi ob glasbi seveda) razstava ustvarjenih

del, idej pa je še več. Za nenavadno delo Vere Terstenjak se zanimajo tudi že drugje, saj je umetnica povabljena na mednarodni simpozij alternativne medicine v Budvo, kjer naj bi opisano metodo tudi predstavila. Znano je, da je moč po tej metodi doseči tudi znatne terapevtske učinke.

Povemo naj tudi, da ima Vera Terstenjakova v načrtu tudi pedagoško obdelavo nove metode likovnega dela z otroki in sicer v ustreznem učbeniku. Zvedeli pa smo, da se za to metodo zanimajo tudi v uredništvih nekaterih revij in časopisov, kjer bi želeli predstaviti to novo metodo likovnega ustvarjanja v svojih okoljih.

Kulturna dejavnost od konca vojne do ustanovitve DPD Svobode

Do druge svetovne vojne se je kulturna dejavnost odvijala v glavnem v Dobu, in to velja tudi za športno dejavnost; po končani vojni pa so se razmere precej spremenile. Ker se je v tem razdobju zvrstilo nešteto različnih praznov, so bile tudi potrebe po nastopanju kulturnih skupin vse večje. To je bil čas, ko ni bilo časa za priprave in vaje za daljše dramske predstave. Programe na tako imenovanih mitingih, kjer nikoli niso manjkali daljši politični govori, so zapolnili z recitacijami, petjem, skeči, enodejankami ali krajšimi burkami.

Organizatorji teh kulturnih dejavnosti so bili ponavadi aktivisti političnih organizacij OF, AFŽ in drugih. Tako je v tem času nastalo kar več manjših kulturnih skupin, ki pa so kmalu prenehale delovati, nekatere od njih pa so poskušale tudi z uprizorjanjem iger. Take dramske skupine so delovale v Dobu, na Viru, v Krtini, na Brezovici in pozneje tudi na Studencu. Oživila je tudi sindikalna kulturna društva v tovarni Vata Vir in v Papirnici Količevo.

Dobska kulturnoprosvedna dejavnost po osvoboditvi se je med leti 1945 in 1952 odvijala v okviru mladinske organizacije. Dobski mladinci in člani nekdanjega prosvetnega društva so nastopali na nešteti praznovah, namenjenih zbiranju sredstev, katerih dohodke so največ namenili za obnovo požgane šole.

Po vojni je dramsko skupino prva organizirala Urša Podbevšek-Lenartova, ki je dramske predstave tudi sama režirala. Pod njenim vodstvom so leta 1948 postavili na oder dve dramski deli: Gospo ministrico in Dr. Pri obeh so uspešno nastopili v glavnem mladi igralci. Že naslednje leto so se domačim gledalcem predstavili z veseloigro Usodna zamenjava. Režiral je Slavo Juteršek.

Finžgarjevo dramo Razvalina življenja, ki so jo igrali leta 1950, je režirala Neža Rihtar, le na nekaj vaj je prišel v pomoč Viki Pogačar iz Radomelj, ki je bil sposoben režiser in igralec pri SKUD Franc Bukovec v Papirnici na Količevu. V tem času so nameravali uprizoriti tudi igro Veriga. Igro Sina leta 1951 režirala Slavo Juteršek in Pavle Vojska. Naslovno vlogo Sina je prepričljivo odigral Jakob Smolnikar-Bezjakov iz Doba. Vse igre je organizirala Urša Podbevšek, ki je rada pomagala tudi pri režiji.

Dob je z okolico imel pred vojno precej dobrih pevki in pevcev in dobski zbor je bil v tistih letih med najboljšimi v kamniškem okraju, zato so ga tudi po osvoboditvi poslušali oživiti. Moški zbor, ki je po potrebi nastopal ob različnih praznovah in mitingih, ni imel rednih vaj. Slavo Juteršek pripoveduje, da so ustanovili mešani pevski zbor in iz prostovoljnih prispevkov kupili harmonij za vaje. Strokovno vodstvo zbora je prevzel Ivan Grošelj. Še preden pa je zbor začel redno delovati, je že dobil nasprotnike, češ da ga organist ne more voditi in tako je bil Dob že naprej brez pevskega zbora.

Leta 1963 so dobski pevci pod vodstvom organista Ivana Grošlja prvič sodelovali pri uprizoritvi spevoigre Adam Ravbar na Krumperku. Pri uprizorjanju te zgodovinske drame so skupaj z ihanskimi in domžalskimi pevci sodelovali tudi v naslednjih letih, le da je vodstvo zbora prevzel Tone Juvan.

Na društvenem domu je ob požaru leta 1943 zgorel le del strehe, ker pa je ni nihče popravil, je začel dom razpadati. Nazadnje je nekdo iz Zaboršta popravil ruševine in opeko uporabil pri gradnji svoje hiše.

Telovadno društvo je po vojni v zakup dobilo Videmškovo dvorano, kjer so imeli pred vojno prostore dobski sokoli.

Skoraj vsi športniki so bili tudi igralci, zato so dvorano uporabljali tudi za dramske predstave in druge kulturne prireditve. Dvorana je bila majhna in slabo urejena, zato so se lastnico Marijo Videmšek dogovorili, da so jo povečali v sednji prostor. Dvorano so obnovili in v njej postavili nov oder, ki so ga opremili z novim zastorom, zavesami, kulisami in električno razsvetljavo.

Dramska skupina ni bila uradno ustanovljena, zato so dobski igralci na prigovarjanje občinske uprave leta 1952 ustanovili Delavsko prosvetno društvo Svoboda Dob, pri tem pa so jim obljubljali tudi denarno pomoč. Čeprav je bilo društvo ustanovljeno in je že začelo z delom, do uradne registracije ni prišlo.

Finžgarjeva drama Divji lovec je bil prvo odrsko delo, ki ga je novo društvo spomladi 1953 postavilo na oder. Obenem je bila ta igra zadnja, pri kateri je pri režiji pomagal Franc Starbek-Span iz Doba. V Divjem lovcu sta v glavnih vlogah nastopila Pavla Korošec, poročena Dragar in Lado Smolnikar.

Po pripovedovanju igralcev so potem naštudirali komedijo Čarlijeva tetka in z njo tudi gostovali na okoliških odrih. Poleg enodejank so se naučili tudi Linhartovo Županovo Misko in Nušičevo komedijo Navaden človek.

Leta 1954 so v režiji Slava Juterška uprizorili komedijo »Ne kliči vraga« in v režiji Neže Rihtar Žaljujoči ostali. Igralci se spominjajo tudi igre Izpod planin Triglava, ki jo je po povesti »Matiček, dobski lovec« dramatisirala Antonija Sedejva, učiteljica v Dobu, ki je nekajkrat prišla celo k vajah, drugače pa je igro režirala Neža Rihtar. Društvo še vedno ni bilo registrirano, zato so imeli 17. februarja 1957 ponovno ustanovni občni zbor. Udeležilo se ga je 112 ljubiteljev te dejavnosti, vključenih je bilo samo 32. Na seji upravnega odbora 27. februarja so za predsednika izvolili Franca Brenčiča, za tajnika Slava Juterška, za podpredsednika pa Pavla Vojska. Pri članski dramski skupini je režijo prevzel Pavle Vojska, pri mladinski pa Neža Rihtar. Vodstvo tamburaškega zbora je bilo zaupano Antonu Sameji, ki ga je tudi poučeval. Zbor je nekaj časa deloval v okviru osnovne šole, nato pa v okviru društva.

V letu 1957 je društvo naštudiralo veseloigro Čarlijeva tetka, ki so jo trikrat igrali na domačem odru, gostovali na Viru, v Grobljah, Komendi, Bukovici, Šmarci in Lukovici. Mladinci in pionirji so se pod vodstvom Neže Rihtar naučili pravilčno igrati Princeksa in pastir.

Dvakrat so jo igrali v Videmškovi dvorani v Dobu in gostovali z njo v Št. Vidu, Domžalah in pozneje tudi v Mengšu. Neža Rihtar se spominja, da so bili otroci tako navdušeni, da za vse ni bilo vlog. Spominja se tudi zadrege ob gostovanju v Mengšu, ko je pastirček doma pozabil rog, a se je znašel in ga napravil, z rokami in vanj zatrobil, kar je bilo še bolj smešno.

Pri organizaciji te igre je Rohtarjevi največ pomagal predsednik društva Franc Brenčič. Ob zaključku sezone so otroke peljali na izlet na Bled. Tedanji igralci, ki so sedaj že v zrelih letih, pripovedujejo, da so se na Bled peljali s tovornjakom papirnice Količevo. Nanj so dali nekaj klopov in že je bilo vse na red. Malice za na pot so imeli kar v žepih. Preden so prišli do Bleda, so bili vsi zaprašeni vendar pravijo, da je bilo na izletu zelo prijetno. Nekateri so se celo kopali v jezeru.

V Dobu so v tem letu nastopili pevci Partizana Jarše, igralci iz Radomelj pa so igrali igro Volkodlaki.

PISMA BRALCEV

Tako se ne dela

Predvolilno obdobje že dolgo ni bilo tako razgibano in zanimivo kot letošnje pomlad. Doživeli smo nekaj prijetnih »šokov«: — zelo zgodaj smo izvedeli za politično igro, v kateri so vrhovi namenili mesto predsednika predsedstva SRS izkušnemu politiku, ki rotira še iz 70 let dalje: tov. Marincu. To je postala javna tajna;

— v mladini smo zlasti mlajši občani lahko prebrali marsikaj zanimivega o politični zgodovini začetka 70 let in se s tem podučili o »igricah«, ki so se takrat odvijale;

— RK SZDL je med ljudmi šla kar s 7 kandidati, in to zelo različnimi (dosedanje delovanje, pogledi na izhod iz krize), glede na programe, ki so bili predstavljeni v osrednjem glasilu Delo (morda nekoliko pozno (27. februarja) saj so se nekatere temeljne kandidacijske konference že odvijale; česa podobnega pač nismo bili navajeni — izvedeli smo za pomembno novost: letos se temeljnih kandidacijskih konferenc lahko udeleži vsak delavec oziroma vsak občan,

tudi tam kjer so »delegatsko« organizirane in lahko na njih enakopravno z delegati predlaga in glasuje.

Ravno zaradi tega pa se tudi oglašam. Sem krajanka KS Slavka Šlandra in mi ni uspelo pravočasno izvedeti, kdaj bo temeljna kandidacijska konferenca v naši krajevni skupnosti. Ko pa sem bila informirana (čisto slučajno!), je bilo že prepozno. Človek se na pragu 21. stoletja lahko samo prime za glavo ob misli na razvitost informacijskega sistema. Informacija pač še vedno ni vsem enako dostopna.

No, in še druga »neprijetnost«: temeljna kandidacijska konferenca KS Slavka Šlandra je bila ob 13. uri. Zares zelo zelo primeren čas, da se občan udeleži: sicer pa ta tako pri vsem skupaj ni preveč pomemben. Mislilo se je pač samo na tiste posameznike, ki so bili »delegati«, zanje pa je najbolj primerno, da se sestanek dogaja v delovnem času. Torej je bila s tem kršena moja občanova pravica in dolžnost sodelovanja na tej konferenci: zaradi neinformiranja in zaradi absolutno neprimerne časa, ob katerem je potekala.

Občanka
(naslov v uredništvu)

Popravila pralnih strojev

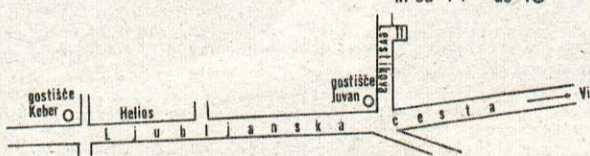

ZALEZINA IZTOK

Levstikova 11, Domžale

SPREJEM NAROČIL: vsak delovnik od 700 do 1000

in od 1400 do 1600

Šopek za vse (osmi marec)

Šopek za ženo,
ki zemljo ljubi,
ki v rosi kosi,
in orje, ko sonce žge,
ki se žuljev ne sramuje,
ker so del nje.
Šopek za ženo,
ki za strojem stoji,
stroj ji ure šteje
žalostne, vesele,
ure se v leta spremenijo,
kot stroj se vrtijo ...
Šopek za vse,
ki delajo tistoč stvari,
pa jih videti ni!

Majda Bauer

Tudi pesem je zdravilo...

25. marca ob 20. uri bodo pevci Komornega moškega zbora Lek v menški dvorani pripravili jubilejni koncert. Zbor že pet let vodi dirigent Janez Močnik.

Oktet Lek so ustanovili leta 1978 in ki je pozneje prerastel v sedanji 24-članski komorni moški zbor Lek. Ustanovili so ga pevci, ki so dotlej prepevali v različnih zborih, a so želeli poseči tudi po zahtevnejših skladbah.

Sprva so bili pevci večinoma zaposleni v DO Lek, zato so se organizirali v okviru te tovarne. Pri tem je veliko pomagala tedanja predsednica komisije za kulturo DO Lek Astra Galle. Dobili so prostor za pevske vaje, finančno pomoč Leka, tudi spodbudo generalnega direktorja dr. Leva Premruja. Delali so z veliko vnemo pod vodstvom zborovodje Milena Trčka in kmalu dosegli potrditev pred občinstvom. Že po dveh mesecih so se predstavili delavcem tovarn Litostroj in Lek, spomladi leta 1979 pa že sodelovali na reviji pevskega zbora občine Ljubljana-Siška in se spet predstavili delavcem Leka za dan mladosti. Na predlog zborovodje se je oktet leta 1979 povečal v

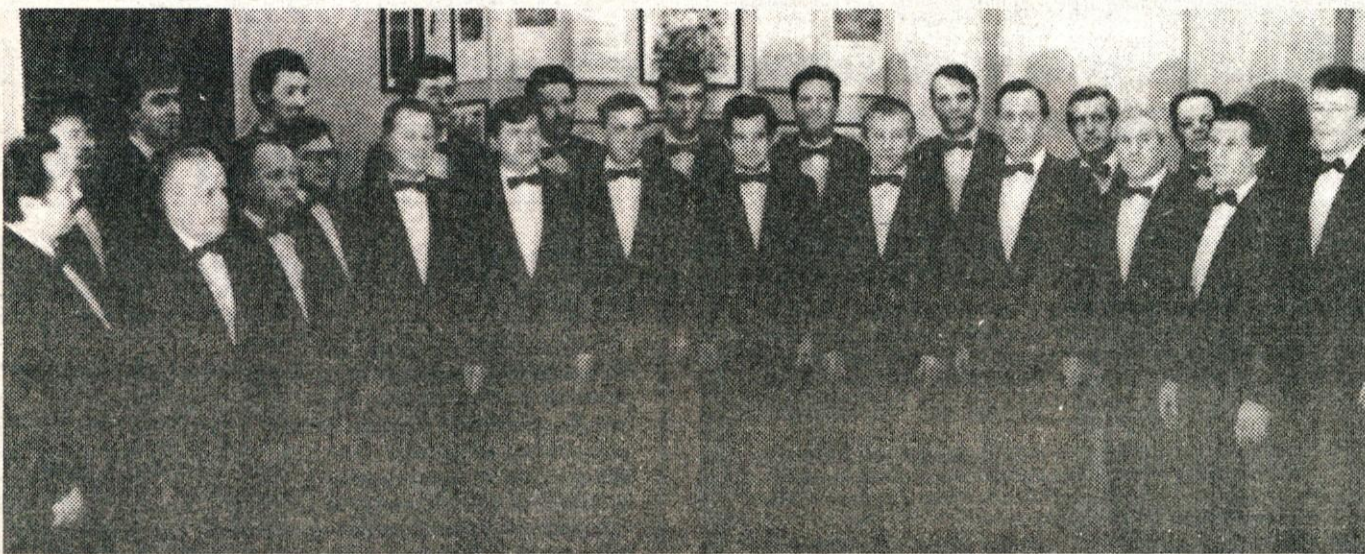
12-članski Komorni moški zbor, vendar tudi ta zasedba ni bila dokončna. Priključili so se še novi ljubitelji lepe slovenske pesmi in tako je ob 5-letnici zbora leta 1983 nastopalo že 17 pevcev, sedaj pa je v zboru že 22 pevcev.

V 10 letih obstoja zbora se je zvrstilo 130 nastopov po domovini in izven nje. Med drugimi uspešnimi zamislimi popestriti delo in nastopanje zbora je uresničena zamisel organizirati Koncert — revijo farmacevtskih pevskih zborov. Doslej so se pevci farmacevtskih tovarn zbrali že trikrat, letos bo že četrto srečanje in sicer v Novem mestu. Ob pogledu dosežkov podčrtajo tudi dvokratno zastopanje pevcev občine Ljubljana-Siška v Cankarjevem domu na pevski reviji »Naši dosežki«.

Pevci za ljubilejni nastop prizadevno vadijo. Temelj zbora za resno delo so pevci Viktor Hren, Luka Šraj, Jožko Obrč, Jože Fišer in Dominik Vake, ki so v zboru že od samega začetka. Na jubilejnim koncertu se bodo predstavili s programom skladb od 16. stoletja naprej do danes. V njem želijo prikazati razpon svojega glasbenega dela, saj želijo poseči v vsa temeljna značilna glasbena obdobja, hkrati pa tudi predstaviti dosedanj uspeh, obseg in razpon svojega pevskega delovanja.

22 pevcem in dvema pevkama-solistkama želimo pred koncertom obilo ustvarjalnega nemira, na samem koncertu pa prodoren uspeh in občutje pevcev in dirigenta, da so delo dobro opravili...

M. Brojan

Jubilant — komorni pevski zbor Lek ob 10-letnici obstoja.

Zakaj ne na novo parkirišče

Te površine so v Domžalah začasno uredili na lokaciji bodočega hotela Ajurena, za katerega se danes ne ve niti kdaj bo zgrajen niti s čigavim denarjem.

Nepopisna je gneča na tem parkirišču za Veleblagovnico zlasti ob konicah, zato je bil že skrajni čas, da najdemo nove parkirne površine.

Veste kaj o radiestezijski?

Znanost ali magija

Radiestezijsko so uporabljali pri iskanju vode rud... že Kelti, Egipčani, stari Rimljani in Slovani. Zelo star zapis krščanske civilizacije o bajali najdemo v Svetem pismu stare zaveze, ko je Mojzes s palico v puščavi našel vodo. Avstrijska vojska je imela do leta 1918 v vsaki vojaški enoti bajaličarje, ki so bili usposobljeni za iskanje vodnih virov na neobljudenih področjih. V Avstriji je še danes veljavna predpis, ki zahteva da pred pričetkom gradnje pregleda teren radiestezijski. Podobno store tudi večje gradbene organizacije v Franciji in Zvezni republiki Nemčiji. Med obema vojnoma so se po vsej Sloveniji pojavljali iskaleci vode in rudnin.

O radiestezijski obstaja veliko različnih teorij. Teorija opredeljuje radiestezijsko kot obliko izvenčutnega zaznavanja, ki nosi v sebi elemente telepatije, prekognicije in vidovitosti. Radiestezijski zazna te informacije v določenem duševnem stanju preko bioinformatičnih kanalov — reaktorjev, kot so: glava, pleksus solaris, tretje oko ali kar celotno telo. Iz teh kanalov potujejo informacije v telo in povzročajo nezavedno gibanje mišic roke. Radiestezijski pripomoček, ki ga radiestezijski drži v roki, samo mehanično poveča nezavedno mišično aktivnost tako, da je gibanje vidno.

Radiestezijsko lahko opredelimo tudi kot povečano občutljivost organizma na sevanja, ki pa niso samo elektromagnetna, temveč tudi solarna in kozmična. V primernih dozah ta sevanja potrebuje tudi človeško telo. Z njimi vzpostavlja ravnotežje v celicah in vzdržuje lastno valovno dolžino energije telesa, kar se odraža v zdravstvenem stanju.

UPORABA RADIESTEZIJSKE:

Radiestezijsko lahko uporabljamo na različnih področjih, kar pa je odvisno od posameznikove razgledanosti, znanja in sposobnosti.

DETEKCIJA ALI ODKRIVANJE:

- geobiologija — ugotavljanje pravih lokacij stavb, da se lahko izognemo geopatološkim področjem sevanja
- geologija — iskanje rudnin, nafte, podzemnih vodnih tokov, izvirov in prelomov
- obča in preventivna medicina — odkrivanje bolezni
- zeliščarstvo — odkrivanje strupenih in zdravilnih rastlin, vrtnih rastlin, združba rastlin in kaljivost semen

- odkrivanje raznih lastnosti in sposobnosti
- iskanje pogrešanih oseb in predmetov

DOLOČANJE AFINITETE PRIPADNOSTI:

- alternativna medicina — določanje najučinkovitejše terapije, pravilne doze preparatov
- naravna prehrana — vizualna in okusna prehrana, pravilen režim prehranjevanja in diete
- fitoterapija — pravilen izbor jemanja zeliščnih pripravkov in sestavljanje čajnih mešanic
- afiniteta — poklic in kariera

Radiestezijski je lahko vsak človek. Naravna občutljivost se spreminja in se z vajami oblikuje v povečano občutljivost, ki pomeni radiestezijsko sposobnost. Potrebno je poznavanje metod in tehnik radiestezijskega raziskovanja in tudi psihofizične kondicije.

Če se želite podrobneje seznaniti z radiestezijsko, vas obveščamo, da smo v Domžalah poval priznana radiestezijska tovarna relo Mahne, ki bo v tečaju radiestezijske dala odgovore na vprašanja:

Kaj je radiestezijska?
Kako radiesteziramo?
Kaj lahko sprašujemo?
Kako uporabljamo radiestezijsko?
Kakšni so radiestezijski instrumenti?

ŠTEVILO UDELEŽENCEV NA TEČAJU JE OMEJENO — ZAHTEVA POHITITE!

Prijavite se osebno na Delavski univerzi Domžale, Kolovodarska 6, Domžale najkasneje do 28. marca 1988.

Delavska univerza Domžale

Obiskali smo starejše krajanke

Leto 1987 je za nami. Hvala, preživeli smo ga v miru, sreča ali nesreča pa je bila dodeljena vsakemu posebej. Stopimo v novo leto z velikimi upi in optimizmom saj vsako mine, kot bi trenil.

Malo daljšo pot ima leto vseh naših starejših občanov, težkih bolnikov in invalidov. Hiter tempo je šel že mimo njih, živijo mirno — morda boleče — a kljub temu polni volje in vere v življenje. Čeprav v skromnosti, boleznimi ne obupujejo, kot mnogi mladi, polni izobilja, a brez kreposti. Tudi v naši KS Homec-Nožice imamo iz leta v leto okrog petinštirideset starostnikov, bolnikov in invalidov. Pred prazniki smo jih v sklopu vseh družbenopolitičnih organizacij obiskali, skromno obdarili, ter jim zaželeli vse dobro. Vsi so bili zelo veseli in se vsem organizacijam iz srca zahvaljujejo za pozornost. Imamo kar precej »trdnih korenin«, posebno možakarja osemdeset let, najstarejšega korenjaka. Tišlarjeva mama iz Nožic, pa stopa v devetdeseto leto. Malo mlajša pa

nam je pred leti vsa nasmejana povedala: »Nič ni čudno, če senet bolna, saj sem stara«, res močno mo v življenju vse sprejeti. Marti: kateri, čeprav že v letih še kre ko prijemajo za delo, za šipke pa v glavnem lepo skrbijo njih vi domači. Le par jih je v Dom Veliko jim pomeni obisk pose no, če so sami in se malo razv vorijo. Kar ne verjameš, ko pri osemdesetih živahno prip vedujejo dogodek iz otroških padli poznejših let. Zares je lepo stiti dv piti v hišo, kjer živijo trije, dno. Rodova, lepo v slogi in razume vanju. Tudi tem mladim, ki le skrbijo za starejše, bolnike vel na najlepša zahvala. To je nepop čano delo: za dobre družine, vi Zače si — dober glas pa seže v deve vas. Lahko se žrtvuje tisti, ki Nem zaveda, da gre tudi sam to pot je v njem že mnogokrat izre na misel, da izkušnje starih elan mladih, vodita uspehe. Na bi s to mislijo stopili v novo let ki je zavito pred nami, da mladi znali potrpeti s starejši in tudi oni razumeli mlade, p tem bo stisk rok ob naslednje letu še toplješi.

M. Sar

Največja letošnja atletska prireditev v Sloveniji

Kros dela bo v Domžalah

Tekmovanje bo ob 10-letnici AK Domžale

Atletika je kraljica športov. Njeni začetki v Domžalah segajo v čase po vojni, kasneje pa se je zanimanje zanjo nekoliko umirilo. V nekakšnem športnem zatišju se je sicer mnogokrat ponavljala zahteva, da se delo v atletiki oživi, vendar ti klici vse donedavna niso pripeljali do rezultatov. Pred leti so se nekateri športni navdušenci zanjo ogreli in danes atletika — zlati člani iz AK Domžale — tudi v slovenskem merilu že nekaj pomenijo. Mnogo zaslug za to ima Marjan Gorza, predsednik AK Domžale, sicer znani telesnokulturni delavec in tajnik TKS Domžale. Zaradi uspehov, organizacije večjih tekmovanj sposobnega kadra ter zaradi vzpodbuditve naših ambicij so se v AZS odločili, da organizacijo letošnjega največjega atletskega tekmovanja zaupajo AK Domžale. Pogovor o atletiki v Domžalah nasploh in o tekmovanju »KROS DELA«, ki ga bodo organizirali jeseni, je potekal prav z neumornim MARJANOM GORZO.

Kolikšna je tradicija atletike v Domžalah?

Začetki atletike segajo v leto 1948, tako, da so atletska tekmovanja potekala do leta 1955 sledilo je mrtvilo preko 25 let. Leta 1978 pa je bil na pobudo nekdanjih atletov ter ZTKO in TKS ustanovljen Atletski klub Domžale.

Kakšni in kolikšni so dosedanji uspehi?

Letošnje leto praznujemo 10-letnico aktivnega delovanja. V vseh preteklih letih smo dosegali uspehe predvsem v manjših kategorijah in sicer v tekih na srednje proge, v sedanjem obdobju pa imamo uspehe praktično v vseh starostnih kategorijah, saj se s svojimi tekmovalci pojavljamo na večjih tekmovanjih, tako v Sloveniji kot Jugoslaviji.

Ali je mladih zadosti za množično in kasneje kakovostno rast atletike?

Atletski klub Domžale se že vrsto let trudi, da bi iz

množične atletike po osnovnih šolah mladi nadaljevali svoj razvoj v Atletskem klubu. Kljub povečanemu številu strokovnih delavcev nam še ni uspelo vključiti vseh osnovnih šol oziroma zainteresirati večje število mladih za kraljico športov.

Kakšno je selekcioniranje (šole, kasneje klubi)?

O pravem selekcioniranju atletov bi v občini Domžale težko govorili; predvsem iz razloga, ker se v vseh sredinah ne dela dovolj kakovostno, oziroma se mladi raje odločajo za atraktivnejše športne panoge predvsem igre z žogo, manj pa za individualni šport kot je atletika. Iz nekaterih osnovnih šol oziroma območij občine imamo stalni priliv, nekatera področja, oziroma nekatere šole, pa namenjajo atletiki premalo pozornosti.

Atletika je prednostna panoga športa v Sloveniji. Ali je moč to trditi tudi za Domžale?

Leta 1977 in 1978 je atletika v Sloveniji postala prednostna športna panoga. S to prioriteto je bilo omogočeno kvalitetnejše delo, večje število vadbenih ur, poudarek je bil dan vzgoji strokovnih kadrov, tako da še danes iz sprejetih Portoroških dokumentov oziroma sklepov izhaja, da je atletika tudi v tem obdobju prioriteta športna panoga. V istem obdobju smo v Domžalah ustanovili Atletski klub Domžale, ki smo ga kasneje uvrščali med tekmovalne športne panoge, za kar smo vsa leta prejeli sredstva za strokovne kadre, najemnine objekta ter sofinanciranje tekmovalnih stroškov. Razveseljivo je, da mnoge športne panoge podpirajo dejavnost atletike, ker je mnogo mladih pričelo delo v atletske sekcijah in klubih, kasneje pa svojo športno pot nadaljevali v drugih klubih oziroma drugih panogah.

Koliko sredstev dobivate za atletiko in koliko bi jih potrebovali?

Atletski klub Domžale je v programu zveze telesnokulturnih organizacij uvrščen kot klub oziroma kot panoga v tekmovalni del programa. Sredstva, katera prejemo iz tega naslova, v letu 1987 znašajo 1.800.000. Ta sredstva pa ne zadoščajo za pokrivanje že tako minimalnega programa. Glede na število članov oziroma starostnih kategorij ter atletske discipline bi potrebovali bistveno večja sredstva, tako, da je praktično celotna osebna oprema na lastnem financiranju, sredstva pa uporabimo predvsem za tekmovalne stroške in pa zagotavljanja plačila strokovnih kadrov ter najemnin objekta. Poleg sredstev Zveze telesnokulturnih organizacij vsako leto ustvarimo oziroma pridobimo tudi druga sredstva tako, da uspešno uresničujemo sprejeti program.

Kako je organizirano delo v atletske klubu Domžale?

Atletski klub Domžale je organiziran v skladu s Pravili društev. Najvišji organ je

skupščina, operativni organ pa je izvršni odbor, ki skrbi za program in izvajanje tega. Poleg izvršnega odbora v sklopu Atletskega kluba Domžale deluje še strokovni svet in Zbor atletskega sodnikov Domžale. Atletski klub Domžale se je odločil, da v obdobju 1986—1990 posveča posebno pozornost tekom (kratke, srednje in dolge proge) v vseh starostnih kategorijah ter tehničnim disciplinam metov in sicer: kopja, krogle in diska. Letošnje leto bomo pripravili tekmovalce tudi za tek na 2000 in 3000 m ovire, saj je za to disciplino v klubu večje zanimanje. Nekaj mlajših pa se bo verjetno preusmerilo na visoke ovire.

Na podlagi česa je atletski klub Domžale dobil organizacijo »Kros Dela 88«?

Vodstvo Atletskega kluba Domžale že nekaj let razmišlja, kako popestriti program oz. kako zainteresirati še več mladih za področje atletike. Letošnje leto ravno v mesecu oktobru praznujemo 10-letnico aktivnega dela. Zato se je izvršni odbor odločil, da poskuša kandidirati za to tekmovanje. Naša kandidatura je bila uspešna. Predno smo kandidirali, smo se o tem seveda pomenili, tako v organih ZTKO kot v TKS in z ostalimi v občini Domžale. V razvrstitvi atletskega kluba v Sloveniji spada Atletski klub Domžale med manjše kolektive, zato smo bili še posebej veseli zaupanja, da se KROS DELA 88 izvede na našem območju. Dosedanji krosi so bili povečini v večjih mestih, predvsem v krajih, kjer so močne atletske organizacije.

Za kakšno prireditev pravzaprav gre?

KROS DELA je največja slovenska atletska-množična tekmovalna prireditev, ki je vsako leto ob zaključku tekmovalne sezone. Na tem srečanju se pomerijo med seboj tekmovalci in tekmovalke v vseh starostnih kategorijah, praktično pridejo najmlajši, to je mladi, ki šele spoznavajo lepote atletike ter repre-

Marjan Gorza

zentantje, ki so taktako v republiških kot državnih selekcijah.

Koliko tekmovalcev, trenerjev, organizatorjev bo prireditev pripeljala v Domžale?

Od leta 1979 se občinska reprezentanca v krosu udeležuje vseh tekmovanj. Kros dela ali shod slovenskih atletov vsako leto združuje največje število udeležencev. Ker je občina Domžale geografsko v osrednji Sloveniji, pričakujemo udeležbo 50 občinskih reprezentanc, več kot 1400 tekmovalcev, trenerjev, spremljevalcev in drugih.

Kaj to dejstvo od telesnokulturnih in družbenih delavcev zahteva?

Glede na prakso krosov, ki so bili v drugih občinah, je potrebno za tako veliko prireditev animirati vse dejavnike v občini: vključno z Skupščino občine Domžale ter celotno telesno kulturo v občini Domžale. Čeprav samo tekmovanje ne poteka več dni, je potrebno v enem dnevu sprejeti tekmovalce, jim omogočiti tekmovanje, jih primerno oskrbeti z vsem potrebnim.

Pa objekti, trasa, organizacija tekmovanja?

Ob kandidaturi za izvedbo KROSA DELA smo se odločili, da celotno tekmovanje izvedemo v Športnem parku Domžale, to je na objektih zelenih površin pomožnega nogometnega igrišča, centralnega stadiona ter zgrajenih objektih. V športnem parku Domžale smo že večkrat organizirali jesenske krose za osnovne šole občine Domžale, vendar vse to ni primerljivo s KROSOM DELA. Za to samo tekmovanje bo potrebno predvsem očistiti in urediti poti ob Kamniški Bistrici, povezati traso med pešpotjo in stadionom, skratka za to tekmovanje bomo uporabljali celotni objekt garderob v Domu športnih organizacij, treba pa bo seveda še nekaj dodatnih prostorov in sicer predvsem garderob, ktere bomo pripravili tako kot v ostalih krajih, to je s postavitvijo večjega števila velikih šotorov. Celotno organizacijo tekmovanja bo vodil organizacijski odbor za izvedbo KROSA DELA 88. V organizacijskem odboru bodo za posamezna področja posamezni člani imeli konkretne zadolžitve oz. naloge.

Kaj potrebujemo in kaj samo zmoremo?

Za izvedbo tako velikega tekmovanja potrebujemo

precejšnje število delavcev, organizatorjev, telesnokulturnih zagnancev, ki doželeti s svojim delom magati, da bo prireditev uspela. Organizacija tekmovanja bo seveda razdeljena na več faz in sicer v naloge s dročja prijavne službe, metne službe, področje pomoči, obračunski center, ostale potrebne obveznosti Atletski klub Domžale glede na število članstva obveznosti, da se ta predvsem posveti tekmovanju, sodeloval praktično predvsem v zboru atletskega sodnikov. Trenerji in tekmovalci pa bodo imeli dolžnost, da se na tekmovanju uvrstijo kar najbolje.

Od ostalega: kaj bo zahtevne prireditve še zahtevalo?

Najvažnejše na samem tekmovanju je, da se takrat po končani posamezni kategoriji posreduje rezultat javnost oz., da se seznanijo stopajoče o doseženih rezultatih. Zato smatram, da na sam dan tekmovanja občinska komisija oziroma čunalnik ena najvažnejših točk, da bo tekmovanje uspešno potekalo.

Kako ste se v atletske klubu Domžale lotili organizacije?

V tem trenutku v AK Domžale deluje iniciativni odbor za izvedbo krosa. V njem ima nalogo, da do formiranja organizacijskega odbora vzpostavi stike tako z delavci nemi organizacijami, posamezniki, Atletsko zvezo Slovenije, predvsem pa, da pripravi zagotoviti potrebna finančna sredstva. To je prva del akcije, drugi del pa izbira iz tekmovalnega področja. Strokovni svet je obiskal v Golčinu osnovnih šol, opravljajo so bili razgovori, tako pri Aktivu ravnateljev kot Aktivu telesnokulturnih delavcev, da se v letošnjem letu da kar največ poudarka tekom v naravi. V skladu s programom Atletskega kluba Domžale se bodo člani AK Domžale in kandidati občinske reprezentance večkrat srečevali na atletske tekmovanjih. Prvo tekmovanje bo 13. marca v Titovi Velenju, kamor bomo odšli 20 tekmovalci. Naslednje tekmovanje bo v Ljubljani za Pokal Nedeljskega dne nika, na to tekmovanje želimo popeljati še večje število tekmovalcev, predvsem v pionirskih kategorijah.

Ali se bo v organizaciji vključilo tudi združeno delo?

Prepričan sem, da združeno delo kot že večkrat doslej bo pomagalo pri tej verjetno največji športni prireditvi občini Domžale. V mislih imam DO kot so Trak Megeš, Univerzale Domžale, Ir duplati Jarše, Papirnica Kličevu ter Helios Domžale te še ostale h katerim se bom oglašili, jih poprosili za pomoč. Upam, da bomo s skupnimi močmi občino Domžale predstavili širšemu krogu Slovenije kar najbolje, tako da bodo tudi druge občine oziroma športniki še bolj spoznali občino Domžale oz. telesno kulturo v celoti kot našo združeno delo.

Karateisti proti boksarjem

Na povabilo boksarskega kluba iz Ljubljane so se člani karate sekcije TVD Partizan Domžale 16. januarja udeležili tekmovanja v boks, na katerem so poleg že omenjenega kluba sodelovali še člani novoustanovljenega boksarskega društva iz Kranja. Tekmovanje je potekalo v polno zasedeni dvorani Delavskega doma v Kranju. Vrsto domžalske karate sekcije so pod vodstvom trenerja Darka Flisa in njegovega pomočnika Roberta Munda zastopali: Sandi Jeraj, Matjaž Burnik, Roman Hozjan, Renato Hozjan ter Matjaž Flerin, ki pa zaradi poškodbe ni nastopil. Pomniti velja, da so domžalski karateisti imeli na voljo le dobrih štirinajst dni časa za vadbo, saj se sicer s klasičnim boksom ne ukvarjajo. V zadnjem času so poleg karateja začeli vaditi tajski boks. Ta zvrst borilnega športa se je pri nas začela razvijati šele pred kratkim, v Sloveniji pa so domžalski karateisti prvi in trenutno tudi edini, ki gojijo to veščino.

Po svojih osnovnih elementih je tajski boks še najbolj podoben bolj znanemu full contactu, za razliko od slednjega pa so pri prvem dovoljeni tudi udarci s koleni in komolci ter meti.

Vse, ki jih zanimajo borilne veščine, vabijo člani Karate sekcije TVD Partizan Domžale, da se jim pridružijo. Vadijo ob torkih in četrkih v mali telovadnici osnovne šole Vencelj Perko, od 20. ure dalje, pod vodstvom trenerja Darka Flisa.

Komisija za obveščanje in propagando TVD Partizan Domžale

Roman Hozjan med nastopom v Kranju, ob njem trener Darko Flis

OBVESTILO:

Barve, laki — v novih prostorih

TGO NAPREDEK Domžale obvešča svoje cenjene kupce, da odpira 14. marca 1988 v Kolodvorski ulici v Domžalah svojo novo poslovnico enoto Barve — laki.

Bogata izbira in kvalitetna postrežba.

Dejavni športniki v Mengšu

V četrtek, 25. februarja so se člani Partizana Mengeš zbrali na svoji redni letni konferenci. Udeležba na letni konferenci je pokazala, da je pripadnost društvu resnična, ne samo takrat, ko se člani udeležujejo vadbe in prireditev, temveč tudi takrat, ko se pregleduje uspešnost delovanja. Letna konferenca pa je tudi priložnost za spoznavanje članov, saj pri tako raznoliki dejavnosti to drugače sploh ni možno. Letne konference se je udeležilo 78 članov vseh sekcij in vadbene skupin, od povabljenih gostov pa se je žal letne skupščine udeležil le predsednik sveta KS Mengeš, tovariš Peter Janežič.

Najprej nekaj misli iz poročila predsednika društva.

V preteklem letu je društvo vodil svet članski izvršni odbor. Vse seje bile v razširjenem sestavu, saj so sestankih sodelovali vaditelji in odje sekcij. Prav to je omogočalo, da so vse probleme sproti reševali, ravno tako so na sejah obravnavali zadeve za skupščino TKS in ZTKO, se skupaj odločali o delu v sekcijah, o vključevanju v tekmovalne sisteme na področju množičnosti in o portne rekreacije.

Delo v Partizanu je potekalo po že ustaljenem načrtu, čeprav seveda problemov ni manjkalo. Še zmeraj ni urejeno sofinanciranje društva s strani TKS, čeprav so naši delegati na skupščini TKS zahtevali enako obravnavo na področju financiranja športnih objektov. Nekaj je na tem področju že premaknilo, vendar z doseženim še zdaleč niso zadovoljni.

Sredstva, ki jih zagotavlja ZTKO in TKS, ne zadoščajo niti za pokrivanje osnovnih materialnih stroškov, kaj šele za zagotavljanje pogojev dejavnosti pri tako razvejani dejavnosti, kot je v Partizanu Mengeš. Kljub vsemu je dom Partizana Mengeš lepo vzdrževan in kar je še bolj pomembno, je vodilnica je zasledena vse dni v letu od 16. - 22. ure.

Na področju gospodarske dejavnosti so bili v preteklem letu izredno delovni. Predvsem so izredno delo opravili člani teniške sekcije, ki so s prostovoljnim delom in z zbranimi sredstvi DO in obrtnikov ter samih članov sekcije zgradili tri nova igrišča v športnem parku 8. julija. Predvsem pa gre velika zasluga neutrudnemu predsedniku sekcije Marjanu Vrhovniku, ki je bil gonilna sila pri gradnji igrišč in ne nazadnje tudi KS in njenemu predsedniku Svetu Petru Janežiču, ki je pokazal veliko razumevanje in tudi veliko pomagal pri realizaciji gradnje.

Tudi člani balinarske sekcije so nadaljevali z izgradnjo balinišča, ki že dobivajo svojo podobo in jih v letu 1988 čakajo še zaključna dela. Tako tudi Športni park 8. julij pridobiva svojo končno podobo. V Mengšu pa so še enkrat dokazali, da se s prostovoljnim delom in angažiranjem sredstev KS in ostalih da marsikaj narediti.

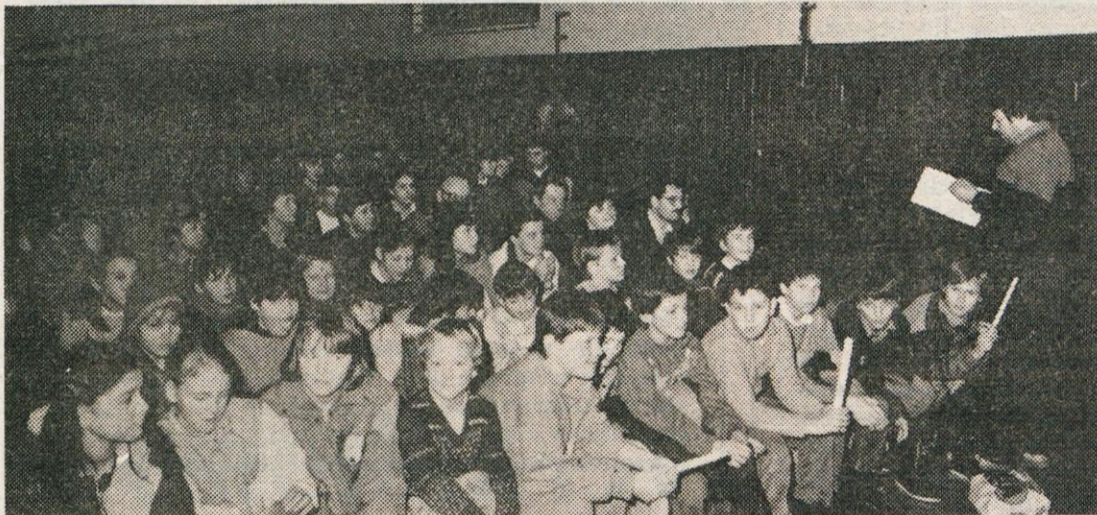
Zaradi vsega naštetega je predsednik v svojem poročilu ugotovil, da se je IO morda vse preveč ukvarjal z eksistenčnimi vprašanji in na ta račun morda zanemarjal strokovno delo. Vse to pa ni vplivalo na strokovno delo vadbene skupine, ki je v vseh sekcijah in vadbene skupinah.

Delo po vadbene skupinah: Cicibane vodita Nika Habjan in Tončka Maligoi. V skupino je vključeno 21 dečkov in 23 deklic. K vadbi radi hodijo, nastopili pa so tudi s prikupno vajo na otvoritvi večnamenske ploščadi v Športnem parku.

Množična gimnastika — mlajše pionirke. Skupino vodita Simona Kopitar in Alenka Miklič. Skupina je delovala samo v spomladanskem delu, vključenih pa je bilo 15 pionirk. Množična gimnastika — starejše pionirke. Skupino vodita Anka Krušnik in Tanja Rojc. Pri vadbi delajo po programu množične gimnastike, nastopile pa so na otvoritvi prireditvi ob odprtju večnamenske ploščadi.

V zadnjem času je v Mengšu izredno popularna odbojka, saj je veliko zanimanje zanjo tako pri pionirjih kot mladincih in članih. Vadbena pionirka uspešno vodi Marjan Trobec. Dekleta imajo vadbo enkrat tedensko. Čeprav pogoji za igranje odbojke v telovadnici Partizana niso najboljši, pa vendar zagnanosti niso.

Vadbena pionirka uspešno vodi Marjan Trobec. Dekleta imajo vadbo enkrat tedensko. Čeprav pogoji za igranje odbojke v telovadnici Partizana niso najboljši, pa vendar zagnanosti niso.

Občni zbor TVD Partizan Mengeš je pokazal, da se na športnem področju v Mengšu izredno veliko dela, da imajo celo vrsto organiziranih dejavnosti in da so v tem svojem delu tudi že tekmovalno uspešni.

pri vadbi ne manjka. V dogovoru s šolo občasno vadijo v telovadnici OŠ.

Odbojko mladink in mladincev je v spomladanskem delu vodila Jana Jenc, v jesenskem delu pa občasno Miklavž Trobec in Tina Trobec. Dekleta in fantje resno vadijo, čeprav nimajo najboljših pogojev. Zagotovili so nabavo nove mreže in zadostno število žog, le prostor še ne zagotavlja dobrih pogojev za vadbo.

Obe ekipi sta sodelovali v medobčinski trim ligi. Sodelovali pa so tudi na mladinskem turnirju v odbojki v Preserjah, kjer je ekipa mladink osvojila 1. mesto.

Odbojkarje članic in članov vodita Jože Mlakar in Francka Trobec. Odigrali so več prijateljskih srečanj, obe ekipi pa sodelujeta v medobčinski trim ligi, kjer sta obe ekipi uspešni. Vsako leto organizirajo tradicionalni turnir za pokal KS Mengeš, na katerem so v preteklem letu sodelovale ekipe Svilanite iz Kamnika, KS Duplica, mladinke in članice Mengeša. Ekipa članic je postala zmagovalka 5. turnirja za pokal KS Mengeš.

Rekreacijo članic vodita Marjanca Lavrič in Nuša Zalokar. To je vadbena skupina z najdaljšo tradicijo. K vadbi je vključenih 64 članic, poprečen obisk pa je od 24 - 28. Rekreacijo članov vodi Jože Čemas. Pri moških pa udeležba pri vadbi zelo niha.

Karate sekcija v okviru Partizana Mengeš zelo uspešno deluje, čeprav še marsikaj ni urejeno. V okviru sekcije deluje skupina pionirjev in članov. Vadbena imajo trikrat tedensko. Organizirali so republiški turnir v telovadnici OŠ v Mengšu s preko 100 udeleženci iz vse Slovenije. Na tekmovalnem področju pa najboljši rezultate dosegajo Mateja Lavrič, Miha Lavrič in Igor Gratzek, ki so ob enem tudi vodje vadbe.

Šahovsko sekcijo vodita Lado Skok in Lojze Jagodic. Vključenih je 24 pionirjev in 14 članov. Organizirali so turnir za pridobitev 4. kategorije, sodelovali na hitropoteznem turnirju za pionirje v Komendi in se pomerili s pionirji Komende. Prav tako

so organizirali člansko prvenstvo sekcije.

Košarka — rekreacija moški. Skupino vodi Lado Gorjan. Sodelujejo v trimski košarkarski ligi. V lanskem letu pa so zelo uspešno organizirali 10. jubilejni košarkarski maraton — 25 ur košarke z ekipo Komende, ki je privabil številne gledalce, po končanem maratonu pa se je še preko 100 gledalcev pomerilo v izvajanju prostih metov.

Teniško sekcijo vodi Marjan Golob. Člani sekcije so predvsem gradili nova teniška igrišča, organizirali pa so tudi odprto prvenstvo Mengeša za pokal Renault, republiško prvenstvo za veterane in sodelovali na veteranskem prvenstvu SRS in v ligi Kamnik-Komenda — Domžale-Mengeš. V sekcijo je vključeno 12 pionirjev in 92 članov.

Namizni tenis — rekreacija. S ponudbo rekreacijskega igranja namiznega tenisa smo razširili dejavnost v Partizanu. Zanimanje za to zvrst rekreacije je veliko. Vadbena je enkrat tedensko. Vadbo vodita Tone Gostiša in Jože Mlakar.

Namizni tenis — tekmovalni del. Delo vodijo instruktorji Luka Pirš in Damjan Pogačar, z najmlajšimi pa delata Tone Gostiša in Jože Mlakar.

V občinskem merilu so postali pionirji Mengeša prvaki v vseh kategorijah, tako v ekipnem delu, med posamezniki in v tekmovalni dvojici. Tudi na regijskih tekmovanjih je Darko Tisaj osvojil nekaj prvih mest v pionirskih kategorijah in tudi med mladinci. Prav tako je uspešno tekmoval Gregor Gostiša in Boštjan Vrhovnik. Vsekakor pa je največji uspeh dosegel Darko Tisaj, ko je na republiškem prvenstvu za pionirje v Murski Soboti osvojil 8. mesto. V jesenskem delu je ekipa pionirjev vključena v področno ligo. 1. ekipa dosega izredno dobre rezultate, mlajša ekipa pa nabira izkušnje.

Balinarji so v preteklem letu nadaljevali z izgradnjo balinišča.

V letu 1988 je v Partizanu Mengeš delovalo 20 sekcij oziroma vadbeneh

skupin, v katere je vključeno 183 žensk in 324 moških, ali skupaj 497 članov vseh kategorij od cicibanov do članov.

Iz vsega je razvidno, da so na področju množičnosti in rekreacije, kakor tudi na tekmovalnem področju (tenis, namizni tenis, karate) na pravi poti, saj uspehov ne manjka, da zagnanosti in predanega dela funkcionarjev, kakor tudi vadbencev ne manjka in da razcvetu rekreacije in športa v Mengšu ni omejitev.

Na koncu se je predsednik društva vsem vadbencem in udeležencem vadbena zahvalil za uspešno delo.

Poročilo o delu je podal tudi Alfred Köhler za delo ženske košarke, ki je vključena v tekmovalni del. Ekipa članic uspešno tekmuje v slovenski ligi in trenutno zaseda tretje mesto. Ekipa je v zadnji sezoni precej pomlajena. Uspešno so pričeli delati tudi z najmlajšimi in kadetinjami. Zahvala za uspešno delo pa gre tudi delovni organizaciji Induplati Jarše, ki je pokrovitelj mengeških košarkaric, ki tudi nastopajo pod imenom INDUPLATI Mengeš.

Iz poročila nadzornega odbora je bilo razvidno, da je materialno-finančno poslovanje vzorno vodeno in prav tako tudi vsa korespondenca. Nadzorni odbor izreka blagajničarki Mariji Sitar priznanje za vzorno vodenje blagajniških poslov.

Na letni konferenci so sprejeli tudi bogat program za leto 1988 in na koncu najstarejšima aktivnim udeležencema Fanči Rožman in Lojzetu Jagodicu za njun prispevek v dolgoletnem delu podarili skromni darili in šopke.

Po končanem letnem občnem zboru so se še dolgo zadržali na družabnem srečanju. Na koncu želimo, da bi se naprej tako zagnano in predano delali v društvu tako vadbenci kot udeleženci vadbena, je v svojem pozdravu dejal predsednik sveta KS Mengeš Peter Janežič.

Mlaj

Občinsko prvenstvo ŠSD v namiznem tenisu, 1987/88

V telovadnici OŠ Matije Blejca Matevža je TVD Partizan Mengeš izvedlo občinsko prvenstvo ŠSD občine Domžale za učenke in učence. Na prvenstvu je sodelovalo 13 pionirk, 8 mlajših pionirjev in 47 starejših pionirjev iz naslednjih ŠSD:

pri mlajših pionirjih so sodelovali učenci ŠSD JK Brdo in ŠSD MBM Mengeš,

v skupini pionirji A, to so tisti, ki imajo točke v sistemu tekmoovanja NTZ Slovenije, učenci ŠSD MBM Mengeš.

v skupini pionir B pa učenke ŠSD JK Brdo, ŠB Domžale in MB Mengeš,

v skupini pionirjev B pa pionirji iz ŠSD JK Brdo, MK Dob, VP Domžale, ŠB Domžale, JV Moravče in MBM Mengeš.

Tekmovanje je potekalo po sistemu na izpadanje od začetka do konca.

Rezultati:

Pionirke ekipno:

1. mesto ŠSD Šlandrove brigade Domžale
2. mesto ŠSD Janko Kersnik Brdo
3. mesto ŠSD Matija Blejca Matevž Mengeš

Pionirji ekipno:

1. mesto ŠSD Matija Blejca Matevž Mengeš
2. mesto ŠSD Janko Kersnik Brdo
3. mesto ŠSD Vencija Perka Domžale
4. mesto ŠSD Šlandrove brigade Domžale
5. mesto ŠSD Martin Koželj Dob
6. mesto ŠSD Jurij Vega Moravče

Mlajši pionirji:

1. mesto Matej Seliškar MBM Mengeš
2. mesto Peter Škrlep MBM Mengeš
3. mesto Matej Gruber JK Brdo

Starejše pionirke:

1. mesto Joži Sašek ŠB Domžale
2. mesto Alenka Lavrič JK Brdo
3. mesto Petra Novak ŠB Domžale
4. mesto Zorana Sicerl MBM Mengeš

Starejši pionirji:

1. mesto Darko Tič JK Brdo
2. mesto Boštjan Skok MBM Mengeš
3. mesto Miha Skok MBM Mengeš
4. mesto Toni Požar JK Brdo

Pionirji A:

1. mesto Marko Tisaj MBM Mengeš
2. mesto Gregor Gostiša MBM Mengeš
3. mesto Boštjan Vrhovnik MBM Mengeš

MLAJ

Težave mladih:

Ne veliki problemi

Na Viru pri Domžalah, je tudi nekaj otrok, ki se ubadajo s svojimi problemi, kateri pa le niso tako veliki in se največkrat poznajo le v njihovem srcu. Povprašala sem po njihovih problemih in radi so mi odgovorili, njihovi odgovori pa so bili:

SIMONA — moj problem je v tem, da mi je zelo všeč fant, ki mi vidno kaže, da mu nisem všeč.

DEJAN — moj največji problem je, da moram vedno paziti na mlajšo sestro; to delo ne opravljam z veseljem.

SASO — mene teži to, da bi imel rad kužka, pa mi starši tega ne dovolijo.

SABINA — moj problem je v tem, da se ne znam prilagoditi družbi in se zaradi tega večkrat skregamo.

SIMONA — mene moti to, da v vseh časopisih in revijah govorijo le o duetu Moulin Rouge, vse premalo pa povejo o Mikiju Šarču. Le zakaj ga tako podcenjujejo, saj je on veliko boljši od dueta Moulin Rouge. Tako ne mislim samo jaz, temveč tudi druge moje prijateljice. Zato lahko le rečem: Z Mikijem NA PLAN!!!!

DŠI 1988 — veleslalom

OS ZSS in ZTKO Domžale, sta ob sodelovanju Komisije za šport in rekreacijo ter Smučarskega društva Domžale, pripravila in izvedla letošnje občinsko sindikalno prvenstvo v veleslalomu. Tekmovanja na Veliki planini, ki je bilo v nedeljo 28. 2. 1988, se je udeležilo 283 tekmovalcev/valk, oziroma 83 žensk in 200 moških.

REZULTATI:

— ženske »A« (do 30 let) prijavljenih 32

1. ŠIMENC MOJCA (30,70) TRAK
2. ŽUN MILENA (32,83) LEK
3. KOROŠEC DAMJANA (34,63) OŠ RČ

— ženske »B« (31—35 let) prijavljenih 19

1. PISEK NATAŠA (34,33) UNIVERZALE
2. STANOVNIK MARTA (35,23) LEK
3. LOLEJ ALENKA (35,36) LEK

— ženske »C« (36—40 let) prijavljenih 17

1. MILAVEC MARINKA (35,33) LEK
2. VRHOVNIK MAJDA (36,43) INDUPLATI
3. CERAR ANKA (36,90) DEL. UNIVERZA

— ženske »D« (nad 40 let) prijavljenih 15

1. PETERCA MAJDA (36,12) LEK
2. RODE JUSTI (37,71) PAPIRNICA
3. ZUPANEK METKA (37,73) DELAVSKA UNIVERZA

— moški »A« (do 25 let) prijavljenih 65

1. SELAK ALEŠ (36,32) SLOVENIJALEŠ
2. ZUPANEK TONE (37,35) NAPREDEK
3. SLADIČ ANTON (37,40) LEK

— moški »B« (26—35 let) prijavljenih 54

1. VIRK TOMO (34,04) KNJIŽ. DOMŽALE
2. POLJANŠEK JANEZ (35,85) AVTOSERVIS
3. MAVER IZTOK (36,18) SLOVENIJALEŠ

— moški »C« (36—43 let) prijavljenih 36

1. ŽLINDRA BORIS (35,84) BETON
2. NOGRAŠEK FRANC (38,29) RAZV. ZAVOD
3. BIZJAK VINKO (39,05) AVTOSERVIS

— moški »D« (44—50 let) prijavljenih 27

1. VESEL STANE (32,66) NAPREDEK
2. RUTAR BORIS (34,59) LEK
3. BREMEC DUŠAN (34,71) LEK

— moški »E« (nad 50 let) prijavljenih 18

1. LAZNIK STANE (33,97) PAPIRNICA
2. SEKAVČNIK IVAN (36,06) HELIOS
3. MAVER EMIL (36,10) TRAK

Cukrov Ranko

ŠSD 1987/88 — OBČINSKO PRVENSTVO VELESALOM

Mladi obetavni smučarji

Navkljub slabim snežnim razmeram v letošnji zimi, ki učenci osnovnih šol, niso kaj prida smučali, se je k občinskemu prvenstvu prijavilo 162 tekmovalcev/valk.

Velika planina — planirana s koleđarjem ŠSD — je zaradi pomanjkanja snega odpadla. Na sestanku mentorjev ŠSD smo se odločili za Soriško planino.

V četrtek, 25. 2. smo se z 4 avtobusi odpravili na Sorico, kjer nas je pričakalo sicer sončno, toda vetrovno in sorazmerno hladno vreme. Kljub poznemu začetku — dva avtobusa sta, zaradi zameta na cesti, kasnila celo uro — smo tekmovalje (ob polurni prekinitvi) izpeljali v predvidenem času. Novoza-padli sneg in veter, sta povzročila nekaj težav pri postavitvi proge, ki je bila na nekaterih delih mehka, tako da smo se bali (zaradi kucljev) večjega števila odstopov, oziroma poškodb.

Kljub začetnim težavam in zamudi, smo tekmovalje zaključili brez poškodb, ter

se zdravi in zadovoljni — predvsem najboljši — vrnili.

REZULTATI

— CICIBANKE — (77 in mlajši)

1. KABAJ URŠKA (44,62) ŠSD ŠB
2. MAKOVEC MAJA (45,75) ŠSD MB
3. KMETIČ VANJA (46,61) ŠSD EK

CICIBANI — (77 in mlajši)

1. ARNOLJ BOŠTJAN (41,53) ŠSD ŠB
2. HRIBAR BLAŽ (41,55) ŠSD EK
3. DODIG TOMAŽ (41,95) ŠSD EK

— MI. PIONIRKE — (75 in 76)

1. HRIBAR VITA (45,20) ŠSD ŠB
2. POCIVAVŠEK TINA (45,40) ŠSD ŠB
3. GRMEK URŠKA (48,74) ŠSD VP

— MI. PIONIRJI (75 in 76)

1. VOLČINI KLEMEN (45,52) ŠSD JBT
2. LIKAR ROK (46,32) ŠSD VP
3. BATIS GAŠPER (46,73) ŠSD EK

— St. PIONIRKE (73 in 74)

1. HACE EVA (50,10) ŠSD ŠB
2. JANUŠ DUŠANKA (51,77) ŠSD MK
3. BROJAN ANJA (52,82) ŠSD ŠB

— St. PIONIRJI (73 in 74)

1. VRHOVNIK TOMAŽ (44,43) ŠSD MB
2. KLEŠNIK IZTOK (46,49) ŠSD ŠB
3. KRŽIŠNIK MATEJ (47,23) ŠSD JBT

EKIPNO:

1. ŠSD OŠ ŠLANDROVE BRIGADE
2. ŠSD OŠ JOSIP BROZ TITO
3. ŠSD OŠ MATIJA BLEJCA-Matevža
4. ŠSD OŠ EDVARD KARDELJ
5. ŠSD OŠ VENCILJA PERKA
6. ŠSD OŠ JANKO KERSNIK
7. ŠSD OŠ JURIJ VEGA
8. ŠSD OŠ RADOMELJSKE ČETE
9. ŠSD OŠ MARTIN KOŽELJ
10. ŠSD OŠ OLGE AVBELJ

Ranko CUKROV

Manjši uspeh od pričakovanega...

Ob zaključku lanske tekmovalne sezone in pred pripravi na novo je AMD FAM Lukovica organiziralo prijeten družabni večer s svojimi tekmovalci-motokrosisti ter športnimi funkcionarji in člani vodstva društva.

V uvodu so predsednik društva Griša Kersnik, Predsednik športne komisije Aleš Tekavc in sekretar Jani Pevec podali rezultate dela v minulem letu in to predvsem na športnem področju. Uspeh je bil tokrat nekoliko pod pričakovanji, glede na to, da so si ponovno nadejali v svoji sredini državnega prvaka v razredu do 125 ccm. Žal se upi, zaradi poškodb Bernarda Urbanije, niso uresničili. Tako je Bernard po dveh uspešnih sezonah, ko je bil prvak, lani že četrtič na državnem prvenstvu pristal na drugem mestu. Rezultati ostalih so kar razveseljivi in zato si nadejajo še boljših uspehov v prihodnje. Tudi množičnost je še vedno v porastu. Lani je med dirkami najboljših motokrosistov nastopalo tudi nekaj mladih nadobudnežev, ki predstavljajo novi rod, ki bo ob strokovnem delu lahko dosegel še več kot sedanja generacija.

Izrečeno je bilo tudi nekaj samokritike na dosedanje delo v društvu, ki naj bi vzbudila v bodoče bolj zavzet pristop pri delu v celoti. Zaradi daljšega mandata nekaterih, ki so ob številnih prireditvah že utrujeni in izčrpani za nove ideje, pa prihaja tudi do malodušnosti za nadaljni razvoj, ki se vse preveč zapira v lastni krog. Zamenjava in pomladitev v vodstvu naj bi prispevala več poleta in odprtosti v dogajanje, kar bi omogočilo pono-

ven vzpon društva. Precejšen problem jim povzroča tudi tekmovalna steza na Močilniku, ki je vse manj uporabna za trening in še manj za tekmovalstvo. Za sedaj ne vidijo nobene primernejše lokacije, kjer bi lahko pripravili uspešno tekmovalstvo in tekmovalcem omogočili kvaliteten trening za pripravo na nadaljno uspešno osvajanje visokih uvrstitev na državnem in republiškem prvenstvu.

S. B.

IO AMD Mengeš

Avto rally Mengeš '88

AMD Mengeš organizira v soboto 16. aprila ob 9. uri meddruštveni avto-rally Mengeš '88. Proga bo dolga 40 km in bo potekala iz Mengša proti Vodicam skozi Moste, Duplico, Radomlje, Vir in po magistralni cesti do Trzina ter skozi Loko nazaj v Mengeš. Za popestritev tekmovalstva bo kar šest različnih spretnostnih preizkušenj na Duplici, v Volčjem potoku, Jabljah in Mengšu. Tekmovalstvo bo potekalo v treh razredih do 1000 ter do in nad 1300 ccm. Prvi trije iz vsake skupine bodo prejeli pokale, enako pa tudi najboljše tri ekipe AMD in delovnih organizacij. Ekipe sestavljajo po trije tekmovalci posadke ne glede na tekmovalni razred. Prijavljene ekipe plačajo tudi štartnino. Prijave sprejema AMD Mengeš, Trdinov trg 14 do 9. aprila.

Vabljeni vsi ljubitelji avtomoto sporta na tekmovalstvo in ogled prireditve!

Parma v Dobu

Malo več kot leto dni je minilo, odkar je v okviru TVD Partizan Dob začela SAHOVSKA SEKCIJA, ki zlasti v zimskem času pomeni popestritev športne ponudbe v kraju, ki je sicer zelo znan po vrsti letnih športov. Predsednik sekcije Anton Glavač, dolgoletni športni aktivist, je skupaj z ostalimi — naj naštetim le nekatere — Edo Bohorč, Boštjan Kavčič, Roman Farič, Marko Radilovič, Velimir Medo, Rajmond Velepč ustanovil sekcijo, ki danes šteje blizu 30 članov, ki razdeljeni v različne skupine (pionirska, mladinska) nabirajo šahovsko znanje. Dobivajo se enkrat tedensko, igrajo med seboj, poskušajo pa priti tudi v eno izmed ligaških tekmovalj. V ta namen so se povezali s šahovsko zvezo Slovenije, ki jim je obljubila vso pomoč. Dokler pa lige ni, skušajo z igranjem in mentorskim delom, s prebiranjem strokovne literature in občasnimi srečanji z nekaterimi znanimi šahisti, bogatiti in dvigati kakovost svojega znanja o kraljevski igri. Med njimi je veliko dobre volje, zagnanosti, amaterizma in prepri-

čani smo, da bo kaj kmalu tudi kakšen »kategorik«.

V to je prepričan tudi znani velemojster šahovske igre BRUNO PARMA, ki se je tokrat že tretjič pomeril s člani SAHOVSKA SEKCIJE.

»Pomembno je igrati,« pravi, »pa ne le igrati, temveč tudi stalno preučevati in spremljati strokovno literaturo, saj kvaliteta napredka ni mogoče doseči le z odpravljanjem praktičnih napak, ki ob vsem tem zahtevajo veliko časa...«

Sami se s šahom aktivno več ne ukvarja, mu pa je ostal zvest, saj dela v okviru šahovskega informatorja, ki je največja šahovska edicija na svetu in izhaja že od leta 1966.

Strinja se, da so šahovske sekcije v manjših krajih idealna priložnost za mlade, nadarjene šahiste, ki v dvobojih s sebi enakimi ne izgubijo volje in se, ko so najboljši v tem okolju, skušajo uveljaviti v večjih, kvalitetnejših klubih in naprej. Tudi sam je začel v mladinski konkurenci in njegovo prepričanje je, da je šah igra za mlade, nadarjene igralce, ki pa uspejo le, če

Silvo Habat pred novo sezono:

V kraljevskem razredu

Silvo Habat, tekmovalec AMD Domžale, sicer pa kot je znano doma iz Trzina, bo letos že drugo sezono vozil dirke za evropsko in svetovno prvenstvo v kategoriji do 500 ccm — to je — kot pravijo tekmovalci — kraljevskem razredu.

Silvo je pred sezono, ki se prične že 13. marca 1988 z dirko za EP v Jerezu (Španija) upal, da bo tekmoval že na novem motorju Honda 500 RS, vendar do samega začetka tekmovalj tega motorja iz uvoza še ni.

Silvo, ki je eden redkih tekmovalcev, ki je osvojil najvišje priznanje AMZ Jugoslavije »Zlato čelado« trikrat zapored — osvojil prvenstvo Jugoslavije, si je za letošnjo sezono postavil širok, obsežen program dirk. Kot edinemu jugoslovanskemu tekmovalcu v kategoriji do 500 ccm (ta kategorija se v naši državi ne vozi) želimo, da bi na tekmovaljih na tujem dosegel čimboljše uspehe.

B.

Z več znanja na izpit...

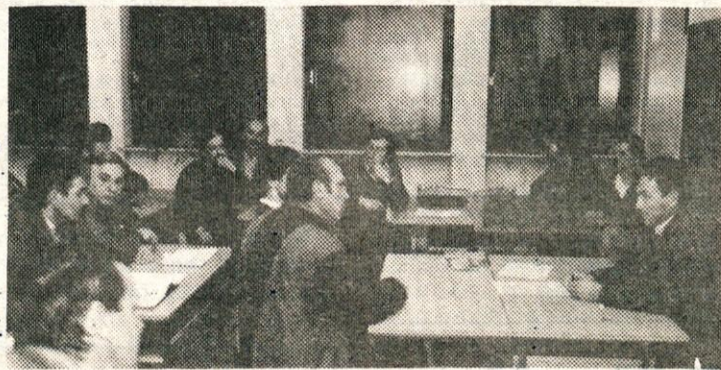
Sredi januarja je v prostorih AMD Domžale potekal skupni delovni sestanek izpitne komisije za vozniške izpite in aktivnimi inštruktorji na območju domžalsko-kamniške regije. Srečanje sodi v sklop izpopolnjevanja inštruktorjev za boljše pripravo kandidatov na vozniški izpit. Na srečanju so bili prisotni vsi štirje člani izpitne komisije, nad trideset inštruktorjev ter še nekateri predsedniki oziroma sekretarji AMD z našega območja.

Predsednik izpitne komisije tov. ing. Marjan Peljhan je najprej nanizal precej statističnih podatkov pri opravljanju izpitov.

V letu 1987 je opravljalo izpit 2048 kandidatov, kar je za sto več kot leto poprej. Teoretični del izpita je od 3135 preizkusov bilo uspešnih kandidatov 1766, kar je 56 odstotkov. V voznji je uspeh v prvem poizkusu 50 odstoten, v drugem 26 odstoten, v tretjem ali več poizkusih 24 odstoten. V najslabšem primeru je kandidat opravil izpit v devetem poizkusu. V teoriji se je uspešnost, glede na predlani, povečala za 26 odstotkov, kar je prav gotovo razveseljivo. Uspeh je

verjetno večji tudi zaradi tega, ker se vse več kandidatov odloča za tečaj o cestno prometnih predpisih. Slabši pa je uspeh v praktični voznji: za 18 odstotkov. To je tudi posledica strožje ocenevojanja, kar naj bi bodoče voznike pripeljalo v vsakdanji promet boljše pripravljene.

Najpogostejše napake bodočih voznikov, ki jih člani izpitne komisije opazijo na izpitnih voznjah, pa si slede v nekako tem zaporedju:

Izpitna komisija in del inštruktorjev v dogovoru kako s skupnim delom doseči boljše rezultate, večjo usposobljenost kandidatov in posredno večjo varnost na naših cestah.

— lega na cesti (voznja ob središčni črti pri manjši hitrosti in vijuganje po vozišču)

— prečkanje kolesarskih stez (neposredni in pravočasni pogled na kolesarsko stezo pri zavijanju na desno)

— razvrščanje (pravočasno in pravilno postavljanje v pravi prometni pas pred križiščem, brez oviranja ostalih udeležencev v prometu)

— pozornost v križiščih (pravočasen pogled v vse smeri, upoštevanje prednosti, hiter izhod iz križišča, upoštevanje semaforjev)

— prehitivanje in voznja mimo (pravočasna priprava na prehitivanje, pravilna hitrost in ocenjevanje hitrosti nasproti vozečih)

— vzratna voznja in obratovanje (vijuganje, nepravilno upravljanje s krmilom)

— vidljivost (brisanje zarenih ali umazanih stekel ob slah vremenskih pogojih)

— samostojnost (popolna mostojnost v rednem vsa dnevnem prometu)

Ob koncu sestanka je bila razena obojestranska želja večkratnih srečanjih, kar bi pomoglo k boljsemu medsebnemu spoznavanju in oblikoju naših bodočih voznikov pravilno in varno vožnjo. Od to in javno delo tako pomeml dejavnosti za našo varnost, prometu pa le ob demokratič odprtem dialogu vodi v uspeš ustvarjalnost na tem odgovnem in občutljivem področju.

S. B.

Pisma bralcev:

Pohvala gostilni »Rus«

Športniki športnega društva Pomurje Murska Sobota se večkrat na poti proti Ljubljani ustavimo na našem koncu, kjer ste znani po dobrih in ne predragih gostilnah. Povedati vam želimo, kaj se nam je primerilo pred časom.

Ko smo se vračali proti domu smo zamen v večernih urah skoraj tri ure obiskovali odprte lokale od Kranja do opevanih domžalskih lokalov, pa nam ni-

kjer niso želeli postreči, celo sendvič niso hoteli slišati. Pa še, da bi se mi slučajno spomnili na to, da želimo večerjati, so nam kljub sorazmerno po večerni uri po treh urah iskati gostilne prijazno odprti in stregli v gostilni Rus v Sentur pri Lukovici. Prijaznost in strežba, kvaliteta gostinskih ritov — za vzor in vso pohvalo Vsem gostilnam jo lahko dati za zgled. Kolektivu in lastni gostilne Rus se v imenu košarskega kluba, posebno ženski ekipe najtopleje zahvaljujem in želimo še obilo uspeha. Če no je, da tej gostilni noben ga ni odvečen gost... Za košarski klub športnega društva Pomurje Murska Sobota

Jože Sakovič

Vabilo na razgovor o kanalizaciji v KS Dragomelj – Pšata

Po zaslugi prizadevanj krajanov dobivata Dragomelj in Pašta videz vse bolj urejene krajevne skupnosti — pogledjmo npr. samo prizadevanja za ureditev cest in cestne razsvetljave. Dolgoletna želja večine krajanov pa je tudi ureditev kanalizacije.

Ta problem v preteklih letih ni bil rešljiv. Sedaj pa imamo krajanj možnost priključitve k projektu, ki bi dolgoročno rešil ne samo problem kanalizacije, pač pa tudi zmanjšal onesnaževanje okolja. Naša KS leži na bogatih izvirih čiste vode in talnice, ki pa jo izplake ter razne strupene snovi, kot so praški in olja, vztrajno onesnažujejo ter uničujejo življenje v naših potokih.

Razvojni zavod Domžale je izdelal projekt idejne rešitve kanalizacije v južnih Domžalah. V okvir tega projekta je zajeta tudi KS Dragomelj Pšata. Razvojni zavod Domžale poziva KS, naj opredeli svoje stališče glede izdelave kanalizacije.

Zato vse krajanje KS Dragomelj Pšata pozivamo ter vabimo na razgovor o našem skupnem problemu, ki bo v osnovni šoli v sredo dne 23. marca ob 19. uri.

Vljudno vabljeni!

SVET KS

IO AMD Mengeš

vabi na svoj redni letni

OBČNI ZBOR DRUŠTVA,

ki bo 18. marca, ob 18. uri, v prostorih društva, Trdinov trg 14 v Mengšu. Vljudno vabljeni vsi člani društva in ostali krajanj!

Na trzinski OŠ so pripravili razstavo pogrinjkov.

Razstava je pomenila troje, vse to pa lahko preberete v naslovu.

NA OŠ EDVARD KARDELJ V TRZINU

Pridnost, okus, estetika...

Še en praznik je za nami — kulturni dan. Počastili smo ga na različne načine — kot vsako leto: prireditve, proslave, razstave, filmi. Precej stereotipno, bi rekli. Pa kaj! Naj kdo reče, da to ni kultura. Učenci pridejo v šolo pol ure kasneje — naj občutijo, da je praznik, brez torbic — naj pridejo lahkih

nog, sedijo v učilnice, kjer gledajo video-filme. Ves čas se kulturno vedejo. Nato se kulturno — pod nadzorstvom najejo.

Da tu smo! Kultura pri jedi. Brez nadzora! O tem smo govorili pri gospodinskem krožku na OŠ Edvard Kardelj v Trzinu. Ni nadzor tisto, kar nas sili v kulturno

vedenje pri mizi, ampak miza sama. Tako smo razmišljali pri krožku gospodinskega pouka pod mentorstvom tov. Ive Dolenc. In smo sklenili: v okviru kulturnega praznika bomo pripravili razstavo pogrinjkov, razstavo, kakršne pri nas še ni bilo.

Rečeno — storjeno. Izpraznili smo učilnico, razmestili mize in jih pognili za različne praznike in priložnosti.

Začeli smo z rojstvom. Tako smo pričarali praznično vzdušje za mizo, pogrnjeno ob rojstvu otroka. Ker se ni smelo odločiti, kaj bi razje praznovali, ali rojstvo deklica ali deklice, smo pognili kar dve mizi: eno v modrem in drugo v roza barvi. Ob čestitkah, ki smo jih prejeli ob rojstvu, zavladala za mizo prijetno občutje, da naši prijatelji slavijo z nami.

Novo leto je poseben praznik, ki nas navda z upanjem in pričakovanji. Na mizo sodijo vse pritikline, ki pričarajo novoletno vzdušje: ikebana, sveče, smrekove vejice. Če bi bila še narava pobeljena s snegom, bi mislili, da je novo leto na pragu...

Po novem letu — pust. Vesel, razigran, hudomušen. Miza v stilu. Dekoracija, ki ne dovoljuje dvomov, za katero priložnost gre. Igra barv! Zadovoljni smo!

Nato kmečka miza. Veliko lesa, domače, okusno. Človek bi sedel in užival; orehi, suhe hruške, suhe klobase. Počasi in kulturno, si dopovedujemo.

Nato smo pognili dve mizi z vso resnostjo — za resne priložnosti: za srebrno in zlato poroko.

Pa še miza ob rojstnem dnevu. In še nežna, romantična, z modro rožastim servišom in enakim priborom. Lepota, ki ti poveča tek. Samo kulturno, prosimo!

Posebej moramo omeniti prte. Ti so delo pridnih rok in so nepogrešljivi pri pripravi miz za različne praznike in priložnosti. Posebno toplino in povezanost občutimo ob okusno aranžiranih šopkih. Te so brezplačno prispevale tri cvetličarne — Vacik Dušan — Črnuče, Omers Ivanka — Domžale in Sršen Marjeta — Mengeš. Ob tej priložnosti se jim zahvaljujemo.

Seveda pa nismo omenili še nečesa, kar je pri vsej stvari najpomembnejše — okus. Tega ima naša mentorica Iva Dolenc veliko. Pod njenim vodstvom je razstava pogrinjkov resnično uspešna. Uspešnost pa mermimo na podlagi številnega obiska.

Njeno vodilo je: kultura za okusno in preprosto pogrnjeno mizo. Pokrijmo hladno ultrapas in potegnimo polivinilaste prte vsaj nekajkrat na leto z miz in jih pogrnimo s toplino in ljubeznijo, ki terja seveda nekaj več časa. Ampak čas, ki ga žrtvujemo za družino, se ti boga to obrestuje.

Učenci gospodinskega krožka OŠ Edvard Kardelj v Trzinu

Trgovina Borovo, ki so jo po 7 mesecih vnovič odprli, je dobro založena. Le kupcev, kljub nizkim cenam obutve, še ni; pač ne vedo, da so trgovino vnovič odprli.

Mladi iz Ince Mengeš — prizadevni taborniki

Izteka se že skoraj drugo leto, kar se je pod streho Odreda mlinskih kamnov Radomlje ustanovil taborniški vod, katerega sestavljajo duševne in telesne prizadete odrasle osebe. Osnovni program dela v vodu je bil sestavljen s pomočjo Centra za varstvo in usposabljanje invalidnih oseb Mengeš, ter uprave OMK Radomlje. Začetni načrti so bili sicer kar ambiciozni, vendar danes ugotavljamo, da so bili v celoti realizirani. Kronološko si sledijo takole:

- obisk tedna poletov v Planici
- obisk mesta Ljubljane (ogled mesta, tržnice, Maximarketa, muzeja revolucije)
- pohodi po poteh NOB občine Domžale (celotno pot so že končali)
- desetdnevno taborjenje v Bohinju (vsi prvič pod šotorskim platnom)
- delovna akcija za zbiranje sredstev za osebno opremo in kritje stroškov akcij
- organizacija piknika za starše
- akcija zbiranja papirja
- dvodnevni izlet na Štajersko, Prekmurje in Prlekije
- enodnevni izlet z letalom v Split
- obisk Kamniške Bistrice in Velike planine
- enotedensko letovanje v posočju (obisk tudi Benčije in Vidma v Italiji)
- obisk hokejske tekme
- izpeljali so tudi druge akcije (krmljenje ptic, sestanki voda, novoletna čajanka, praznovanje rojstnih dni...)

Celoleten program ima namen spoznavanje naravnega in urbanega okolja, ter življenje v njem, življenje tabornikov pod platnene strehe, medsebojno spoznavanje, varovanje okolja, vzgoja in rekreacija. Vse to suhoparno naštevaje akcij in programov pa ne more naslikati veselja in sreče, ki ga lahko beremo na obrazu slehernega udeleženca. Ti odrasli ljudje so po duši otroci in prav po otroško se jim svetijo oči in žarijo lica ob prvi vožnji z letalom, ob zaključku dneva z glasbo in plesom ali ob prešernem petju ob tabornem ognju. Marsikateremu od njih je bil ta ali oni izlet, pohod ali piknik nepozaben, čeprav v preprosti duši novi vtisi hitro zbrisejo prejšnjega. Da pa smo lahko uspešno realizirali tako obširen načrt se moramo ob tej priliki iskreno zahvaliti Upravi OMK Radomlje, INCE Mengeš, letalskemu prevozniku ADRIA AIRWAYS iz Ljubljane, turistični agenciji KOMPAS, ki je z veliko razumevanja prisluhnila našim, včasih malce izrecnim željam in potrebam glede na specifičnost udeležencev. Posebna zahvala gre akademskemu slikarju Črtomiru Frelihu, ki je sodeloval kot sponzor izleta v Split in letovanja v Posočju, saj bi brez te pomoči akciji finančno težko izpeljali. Zahvaljujemo se tudi ostalim, ki so nam moralno in materialno pomagali.

Želimo si še mnogo uspešnih akcij, ta kratek zapis pa naj bo vzpodbuda, da bi se tudi v drugih okoljih znali bolj približati telesno in duševno prizadetim. Ti ljudje so del nas, ne moremo in ne smemo jih odpraviti iz življenja. Vredno jih je bolj spoznati, zaradi nas samih in tudi zaradi iskrice sreče v njihovih očeh.

D. Š.

Moravčani imajo dovolj sadja in zelenjave

Za dobro oskrbo s sadjem in zelenjavo v našem kraju skrbita zakonca MUHTARI Jusuf in njegova žena Rozalija. Moravčani in okoličani imajo na voljo vsakodnevno sveže sadje in zelenjavo, za katero skrbita rojaka iz Sanskega Mosta. Že dve leti živita in delata v Moravčah. Zaposlena sta oba, imata dobro urejeno prodajalno (kiosk) v središču Moravč, le dobrih 12 kilometrov od glavne ceste Domžale—Želodnik. Njun delovni dan je od 7. do 20. ure, prodajalna je odprta neprekinjeno. Pa tudi ob nedeljah in državnih praznikih lahko sežeš po svežem sadju in zelenjavi, ko so ostale trgovine zaprte. Prodajalca zatrjuje, da je ob teh dnevih večji obisk in izdatnejši dneveni izkupiček kot sicer ostale dneve v tednu.

Odkar sta pred dvema letoma prišla v Moravče prodajat sadje in zelenjavo, se nad izbiri tamkajš-

nji občani res ne morejo pritoževati. Vedno je na voljo takorekoč vse in ob pravem času.

Jusuf pravi: »Če se človek porudi in da ima lašten prevoz, ni težko priti tudi do tistih živil, ki jih sicer v trgovini pogrešamo«. Dnevno nabavlja sveže sadje in zelenjavo v dveh skladiščih v Ljubljani. Kljub dobri ponudbi in stalnim strankam, pa ji ma posli le še ne cvetjota kot si želita. Verjetno še ne ve dovolj ljudi za to prodajalno. Kar zadeva plačevanje davčnih obveznosti do občine, te še niso preveč pretirane. Mesečni prejemki se gibljejo po prometu od 20 do 30 starih milijonov, Jusuf in Rozalija zatrjuje, da bosta v Moravčah še nekaj časa ostala, sicer bo prihodnost prinesel čas. Jusuf živi in dela v Sloveniji že nad deset let, največ na območju Domžal, zato dobro obvlada tudi slovenski jezik.

Jože Novak

RK v Mengšu o aidsu!

Sodobna kuga na pohodu

Zadnji dni v februarju so člani društva RK Mengeš s pomočjo Zdravstvenega doma Domžale pripravili v Mengšu zanimivo predavanje o aidsu. Predavanje je bilo izvedeno v lepi sejni sobi KS Mengeš, napolnili pa smo jo predvsem mi, šolarji, ter člani RK Mengeš, čeprav je bilo namenjeno vsem krajanom. Resnična prava škoda je, da ni bilo za predavanje pretiranega zanimanja, saj bi se lahko še marsikdo na kratko in strokovno poučil o »kugi dvajsetega stoletja«, kot nekateri imenujejo to neozdravljivo bolezen. Gre namreč za to, da bolnik postane neoporeen za vsako cepljenje in za vsa zdravila, tako da ga lahko uniči že najhlažja bolezen.

Predavanje je vodila dr. Ksenija Ivanuš. S pomočjo diapozitivov nam je razložila nekaj osnovnih podatkov o tej nevarni bolezni današnjega časa. Aids se je prvič pojavil leta 1981, od tedaj pa je število bolnikov vse bolj naraščalo. Videli smo lahko prikazan grafikon »zasvojenec« z aidsom, ki bo dosegel enega izmed svojih viškov v letih 1990—91. Na diapozitivih

smo tudi videli, kakšne zunanje učinke pusti ta bolezen, oz. kako se izkazuje tudi na zunaj. Pri obolelih se najprej pojavijo rdečevijolični madeži, zasledimo pa jih lahko tudi v ustni votlini. Oslablost, bruhanje, vročina in slabo počutje pa so prvi znaki, ki nam lahko tudi kažejo na to bolezen. Bolnik ob tej bolezni tudi močno shujša.

Aids prenašajo predvsem narkomani z vbrizgavanjem mamil v žile, saj si igle med seboj velikokrat sposajajo in tako pride do stika s krvjo, tu pa je najhujša nevarnost, da se bolniki nalezemo. Prav tako pa so nevarni odnosi med homoseksualci in podobno. Nevarno pa je tudi že, da si medsebojno sposajamo zobne ščetke, brivske aparate in nasploh predmete, ki pridejo lahko v stik s krvjo.

Bili smo dobobra tudi poučeni o zaščiti pred aidsom z uporabo kondomov in podobnih zaščitnih sredstev. Dr. Kseniji Ivanuš gre vsekakor velika zahvala, da nas je v dobri uri poučila o vsem, kar je najbolj nevarno in pred čemer se moramo najbolj paziti.

Po predavanju smo ostali še na občnem zboru RK Mengeš, ki se ga ni udeležilo veliko ljudi. Člani so pregledali izvedene naloge v preteklem letu, te pa so bile akcije v zvezi z dnevom krvodajalstva, teden RK, dan miru, zbiranje oblačil, obutve in stare posteljnine, starega papirja in odpadnega materiala, izvedli pa so tudi tekmovanje v prvi pomoči, v novembru je potekal mesec boja proti alkoholizmu in narkomaniji, izvedena pa je bila tudi pomoč starejšim invalidnim osebam. Podobne naloge so si člani RK Mengeš zastavili tudi za letošnje leto. Slišali smo lahko tudi poročila predsednika, tajnika in blagajnika ter predsednika RK na OŠ Matije Blejca-Matevža Damjana Hrovata. Izvolili so tudi novo delovno predsedstvo, ki pa je popolnoma nespremenjeno od prejšnjega. Tako so ostali predsednica Mara Lužar, tajnica Darka Lužar in blagajničarka Draga Bevk.

V Mengeškem RK delujejo zelo prizadevni člani, društvo pa je med najbolj aktivnimi v občini. Sestanek je ves čas vodil

Franc Zabret, predsednik Občinskega odbora RK. Na sestanku smo se pogovarjali tudi o čistočnem Mengšu in ugotovili, da ponekod ni vse tako, kot bi bilo lahko. Člani so izpostavili predvsem zanemarjeno okolico pred trgovino Rašica v poletnem času, kjer ni poskrbljeno za koše in tako ležijo predvsem ovitki od sladoledov po tleh. Tudi v zimskem času večkrat ni očiščenje od snega pred trgovino, na kar so še posebej opozorili starejši ljudje, za katere je to še posebej nevarno. Da gre res za malomarnost, priča podatek, da je okolica le nekaj metrov stran, pred banko in Kavinotehno, vedno primerno očiščena. Govorili smo tudi o večji pomoči starejšim ljudem, pri kateri bi lahko več naredili mi z OŠ.

Škoda, da v občini ni več tako uspešnih društev RK, kot je v Mengšu, saj bi bilo lahko marsikaj drugače, podobnih strokovnih predavanj, kot je bilo tokratno, pa si krajani vsekakor še želimo.

Vesna Sivec

Iščete obutev?

Borovo spet vabi

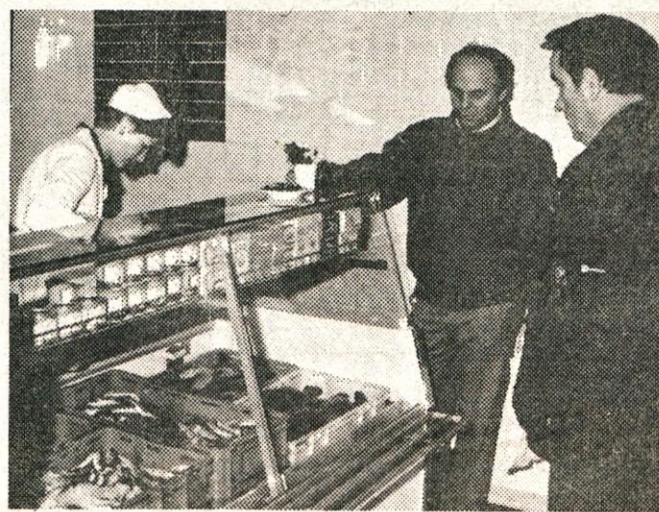
V Domžalah so odprli novo trgovino kombinata Borovo v objektu SPB-1 nekako pred 3 leti. Nekaj časa je stvar še tekla, potem pa so trgovino zaprli in je bila zaprta 7 mesecev. Pred dnevi so trgovino spet odprli, nastavili 3 nove prodajalke in delo je steklo.

To je bil tudi razlog našega obiska v novo odprti trgovini. Ugotovili smo dobro založenost, saj so na voljo različnejši modeli stroške, ženske in moške obutve, najrazličnejša športna obutev za šport in prosti čas, gumijasti škornji, nogavice, (moške, ženske, otroške) žabe, pribor za čiščenje in drugo. Cene so v primerjavi s cenami obutve v drugih prodajalnah nižje za 20—30 odstotkov. Trgovina je odprta vsak dan od 7.30.—19. ure, ob sobotah pa od 7.30.—13. ure.

Robo v Borovo dobivajo dvakrat mesečno, zato je vedno moč najti kaj novega. Stranke lahko povprašajo tudi po telefonu 723—491. Prijazne prodajalke zagotavljajo, da bodo v trgovini zagotovili tudi sezonske razprodaje, že sedaj pa je moč kupovati na 3 mesečni kredit. Tako kreditno prodajo lahko organizirate tudi preko sindikata.

Kako je s steklino v domžalski občini?

Ribe po novem

Ribarnica po novem. Zvedeli smo, da domžalsko ribarnico Napredek predaja z najemno pogodbo za določen čas zasebniku. Občani upamo, da se bo v preskrbi in izbiri z ribami premaknilo vendarle na bolje, to naše upanje pa naj bo tovarišu Antonu Balohu iz Žalca spodbuda za delo v Domžalah. Antonu Balohu, kot zasebniku bo doseči ta cilj nekoliko lažje, saj ne bo vezan izključno na družbenega dobavitelja, kot je bil to Napredek. Sicer pa — bomo videli.

Steklina se je v letu 1987 močno razširila v celotni Sloveniji. Bilo je pričakovati, da se bo steklina razširila tudi na območju občine Domžale, še posebno, ker je bilo na območju sosednjih občin (Kamnik, Zagorje, Litija) ugotovljeno povečano število steklih lisic. V spomladanskih mesecih se je na območju domžalske občine steklina močno razširila. Bolne lisice so prišle v bližino hiš, kjer so se večinoma steple z domačimi psi ali pa so se drugače nenormalno obnašale. V Grobljah in Malem Jelniku sta bili stekli lisici pobiti med govedom na paši, v Radomljah in v Plesu pri Moravčah pa sta stekli lisici prišli v goveji hlev, kjer so jih pobili z vilami. V letu 1987 je bilo na območju občine ugotovljenih 28 primerov steklih lisic, zadnja primera stekline sta bila v januarju 1988 in sicer v Trnjam pri Mengšu, kjer sta psa pokončala stekli lisici. Steklina pri drugih živalih ni bila ugotovljena za razliko od drugih občin v Sloveniji.

Steklina je naglo potekajoča virusna bolezen ljudi in živali. Širi se z ugrizom bolnih živali, ki s slino izločajo viruse in se vedno konča s smrtjo obolelega človeka ali živali. Človek se lahko okuži tudi prek ran na rokah, če pridejo v stik z okuženo slino; drugi načini okužbe so silno redki.

Doba inkubacije t.j. čas od okužbe do pojavnosti prvih bolezenskih znakov je nekaj dni do enega leta pa tudi več. Najpogostejše pa se znaki boleznijo pojavijo dva do osem tednov po okužbi. Globoke rane in rane v bližini živcev so nevarnejše. Virus namreč potuje v organizmu po živcih do možganov, kjer poškoduje živčne celice.

Znaki boleznijo pri domačih živalih so večinoma podobni. Najbolj značilne so spremembe v obnašanju. Potek boleznijo je tipičen ali agresiven, poznamo pa tudi tiho depresivno obliko stekline.

Pri agresivnem poteku boleznijo se opaža pri živalih razdražljivost, živali so popadljive, grizejo neobičajne stvari (kamenje, les ipd.), se močno slinijo, psi hripavo lajajo, mačke so večinoma zelo napadalne, goveda so preplašena, pogosto opazimo znake kolike, prašiči postanejo napadalni, drgnejo se ob korita in druge živali nato postopoma hromijo.

Pri tihi depresivni obliki stekline pa živali lahko poginejo hitro in ne opazimo razdražljivosti. Včasih pa ta oblika boleznijo traja dolgo, žival ima paralizno in močno shujša.

Pri divjih živalih se znaki bo-

lezni kažejo v spremenjenem vedenju. Lisice prihajajo v naselja, lahko tudi v hiše, ne bežijo ne pred ljudmi ne pred psi. Druge divje živali, ki so v naravi neagresivne ali plahe, pa postanejo lahko agresivne ali čisto pohlevne.

KAKO NAJ SE OBVARUJE MO PRED STEKLINO? Ker je steklina neozdravljiva bolezen in je ne moremo zdraviti, se moramo proti njej boriti s preventivnimi ukrepi. Najbolj učinkovita zaščita je redno cepljenje psov, po zakonskih določilih morajo biti vsi psi preventivno cepljeni enkrat letno. Psi morajo biti pritrjeni ali zaprti, kadar pa so zunaj prebivališča morajo biti na vrvi in z nagobčnikom. Mačke morajo biti zaprte. Lovci so dolžni pokončati potepuške pse in mačke. Lahko pa ubijejo tudi druge pse in mačke, če so 200 m od hiš in 50 m od gospodarja. Ljudje, predvsem pa otroci, naj se izogibajo stikov s potepuški psi in mački. Če pri domačih živalih opazimo nenormalno obnašanje moramo obvestiti veterinarja, ki bo odredil potrebne ukrepe. Divje živali, ki se vedejo nenaravno, se mora pustiti pri miru in o najdbi obvestiti lovca. Ne samo lisice, tudi srnjad in druge živali so lahko okužene s steklino, še posebno, če se ne bojijo ljudi.

Če človeka poškoduje stekla žival ali žival, za katero sumimo, da je zbolela za steklino, je potrebno takoj poiskati pomoč v najbližji ambulanti. Samo pravočasno cepljenje ljudi lahko prepreči smrt zaradi ugriza stekle živali.

U I S

Do kdaj smetišče?

Tudi če bi hoteli, ne bi mogli prešteti vseh sestankov, delovnih razgovorov, prijateljskih prepričevanj in ne nazadnje tudi zahtev, predvsem pa sestankov, ki so bili pripravljeni, organizirani v zadnjih več kot petih letih z osnovnim skupnim imenovalcem — kdaj bo urejeno odlagališče komunalnih odpadkov v Dobu in do kdaj bo služilo svojemu namenu? Na žalost je bila to predvsem stvar krajanov, stvar njihove ekološke zavesti, ki je v glavnem nemo dan za dnem opazovala, da se odlagališče — smetišče širi, da v njem niti slučajno niso samo gospodinjski odpadki, ampak so tu (silom prilike) našli mesto tudi industrijski odpadki; nekateri so celo prepričani, da je vmes tudi nekaj posebnih odpadkov... Še danes ni jasno, kje je pogodba, ki naj bi bila sklenjena pred petimi leti, nihče ne ve, če ima smetišče uporabno dovoljenje (sicer pa menda nič hudega, če ga nima, saj ga tako skoraj nobeno smetišče v naši republiki nima...), nihče ne zaupa podatkom, da so odcejevalne vode povsem nenevarne. Žal so krajanje našli sogovornike v glavnem le v Samoupravnem komunalnem interesu skupnosti, pa v Komunalnem podjetju, ki je skušalo, pa ni iz objektivnih razlogov urejalo vse tako, kot bi bilo potrebno. Kje so vsi ostali — upravni organi, inšpekcijske službe, druge strokovne institucije, ki bi po delovni dolžnosti morale ukrepati, pa niso, ali pa nismo informirani, da so...

Slaba volja pa je rasla. Z marsikaterega sestanka so ljudje odhajali nezadovoljni, glasno izražajoč nejevoljo, da jih nihče ne upošteva, da tako nima nobenega smisla, ker nikogar nič ne zanima, ker ni nihče za nič odgovoren.

Zato je skrajni čas — morda je že prepozno — vendar poskušajmo vsaj tokrat upoštevati in uresničiti dogovor, ki je bil sprejet na zadnjem zboru delovnih ljudi in občanov. Večina je soglasna, da je treba smetišče ZAPRETI TAKOJ, ne jutri! Danes!, kajti toliko nerealiziranih dogovorov, obljub, zahtev, ki so v glavnem ostale na pa-

pirju, ni moglo roditi nič dobrega. Pa vendarle: Dobljeni so tudi tokrat ravnali drugače, kot marsikdo v tej zadevi doslej: zavedajo se, da smetišča ni moč ukiniti od danes do jutri, da pa se to da narediti v določenem roku in ta rok je postavljen: 30. 6. 1988, s tem da se v tem času pospešeno in v okviru možnosti tudi dokončno opravi ne le sanacija smetišča, temveč tudi vse okolice in vseh objektov, ki so bili v zvezi s smetiščem tako ali drugače prizadeti. Če bo šlo vse po načrtu, ki ga Komunalno podjetje za sanacijo smetišča ima in menda tudi izvaja potem, se bodo delovni ljudje in občani morda o smetišču pogovarjali še enkrat in sicer konec maja; — vendar to ni odvisno od njih, ampak od izvajalcev sanacije.

Za konec pa le še nekaj vprašanj, na katera bi morali čimprej dobiti odgovore, saj zanimivi zanesljivo niso le za krajevno skupnost Dob? Kako, da je šele sedaj potrebno urediti odvodnjavanje oz. zbiranje odpadnih voda v kanalizacijo — so bile to doslej nenevarne vode? Bodo SKIS, Komunalno podjetje, pa seveda tudi vsi ostali, ki doslej niso pokazali ravno pravega navdušenja, do konca maja našli novo lokacijo za smetišče? Imamo v občini kataster posebnih — nenevarnih, bolj nevarnih in zelo nevarnih — odpadkov in pregled nad tem, kje jih shranjujemo? In ker smo ravno v Dobu — so že odpravljene vse pomankljivosti skladišča LEKA v FAMU?

Če že toliko govorimo o varstvu okolja, potrudimo se in zanj tudi kaj naredimo!

Pri tem pa je presenetljivo in po našem mnenju tudi nesprejemljivo, da kljub pravočasni in argumentirani pobudi KS Dob iskanje novega odlagališča oz. drugačno reševanje problema odpadkov ni našlo mesta v občinski resoluciji za leto 1988.

Prepričani smo, da ni le naše mnenje, da problem odlagališča predstavlja širši družbeni problem, zanesljivo eno izmed najtežjih in najodgovornejših nalog družbenopolitične skupnosti, zato ni in ne more biti le ZADEVA in ODGOVOR NOST Samoupravne komunalne interesne skupnosti, niti Komunalnega podjetja, pač pa občine in njenih organov v celoti!

Veterinarski zavod ljubljanske regije DE DOMŽALE

Cepljenje psov proti steklino

Na podlagi odredbe o preventivnih cepljenjih in diagnostičnih ter drugih preiskavah v letu 1988 (Ur. l. SRS 48/87) in Zakona o varstvu živali pred kužnimi boleznimi, morajo vsi lastniki psov v občini Domžale pripeljati svoje pse, od 4 mesecev starosti dalje, na cepljenje proti steklino.

Stroški rednega cepljenja so 6.000,— din. V primeru, da lastnik psa ne more pripeljati na cepljenje po razporedu, ga lahko pripelje na cepljenje na Veterinarski zavod Kamnik-Domžale, Kamnik Perovo 20, od 7—8 ure jutraj. Cena posameznih cepljen na zavodu bo 8.500,— din.

Opomba: Breje in doječe psice se cepijo po odstavitvi.

28. 3. 1988
8.30— 9.00 Topole 12, pri Lužar Francki
9.00—11.00 Mengeš, Dornik Francka, Kidričeva 55
11.00—12.30 Loka pri Mengšu, Videmšek Franc, Mušičeva 15
12.30—13.30 Dobeno, pri Ručigaju

13.30—15.30 Mengeš, Dornik Francka, Kidričeva 55

29. 3. 1988

8.30— 9.00 Dragomelj, Lukan Franc, pri Vrvu
9.30—10.00 Pšata, Mivšek Luka, št. 25
10.30—11.00 Selo pri Ihanu, Flerin Mihaela
11.30—12.30 Ihan, pri Gasilskem domu
13.00—13.30 Prelog, Bitenc Franc, št. 4

30. 3. 1988

8.00— 9.30 Trojane 14, Smrkolj Janez
10.00—10.30 Ožbolt 1, Smrkolj Ciril in pri »Kasarni«
Zg. Petelinjek
10.45—11.30 Blagovica 5, Cerar Janez
11.45—12.00 Češnjice nad Blagovico, Šinkovec
12.30—12.45 Kranje Brdo, Novak Franc, št. 11
13.00—14.00 Krašnja, pri Štruklju

31. 3. 1988

8.30— 9.00 Trnovče, pri Antonu Oražmu
9.15—10.00 Lukovica, Smrkolj Stanislav, št. 43
10.15—11.00 Šentvid, pri Andrejka Martinu
11.30—12.00 Rafolče 18, pri Igliču
12.15—12.30 Rova, Osolin Anton, pri Ukan
13.00—14.00 Depala vas, Pavovec Alojz

1. 4. 1988

8.00— 8.15 Nožice, Gostičeva 28, Grašič Jakob
8.15— 9.00 Homec, Bolkova 11, Prešern Peter
9.00— 9.30 Preserje, Kamniška 34, Černivec Alojz
10.00—11.00 Radomlje, Prešernova 24, pri Kancu
11.30—12.30 Jarše, Gasilski dom
15.00—16.00 Trzin, Habatova 1, Kopic Anton

2. 4. 1988

8.00—11.00 Domžale, Flerin, Stobovska 2
11.00—11.30 Študa 15, Kos Leopold

4. 4. 1988

8.30—10.00 Vir, Šaranovičeva 43, pri Šraju
10.15—12.00 Dob 5, Jelševar Pavel
12.15—12.30 Trojica, Gasilski dom

5. 4. 1988

7.30— 8.00 Krtina 37, Simon Franc
8.30— 9.00 Zalag pod Trojico 5, Kepec Vinko

9.30—10.30 Vrhpolje, Lenček Dominik
10.30—11.15 Krašče, Gasilski dom
11.30—12.30 Moravče, na dvorišču KZ Emona

6. 4. 1988

8.30— 9.00 Katarija 11, Srenjšček Jože, pri Vidicu
9.30— 9.45 Dešen, Ribič, št. 6
10.00—10.30 Gora pri Pečah, Dolinar Alojz
11.00—11.30 Peče, pri Mal Maksu
11.45—12.30 Gaberje pod Limbrsko goro, pri Urankarju

Zamudniki

7. 4. 1988

8.15 Nožice
8.30 Homec
9.00 Rova
9.15 Radomlje
10.30 Sr. Jarše
11.00 Domžale
12.00 Trzin
13.00 Mengeš

8. 4. 1988

8.45 Trojane
9.00 Ožbolt
9.30 Blagovica
10.00 Krašnja
10.30 Lukovica
11.00 Šentvid
12.00 Rafolče
12.30 Dob

9. 4. 1988

8.30 Peče
9.00 Moravče
10.00 Krtina
11.00 Prelog pri Ihanu
11.30 Ihan
12.00 Selo pri Ihanu
12.15 Pšata
12.30 Dragomelj

Cepljenje za zamudnike bo na istem kraju, kot je redno cepljenje.

Še nekaj o Virski podrtiji ...

Stara hiša buri duhove ...

V drugi številki Občinskega poročevalca smo podelili grajo za neodgovorno ravnanje pri odstranjevanju Kapljeve hiše (nasproti Tosame) na Viru. Ker je bila odstranitev te hiše v teh tudi predmet obravnave na Zboru krajevnih skupnosti Sob Domžale (delegatsko vprašanje krajevne skupnosti Vir) objavljamo celotno delegatsko vprašanje ter v celoti tudi odgovor nanj, ki ga je pripravil Komite za urbanizem, gradbeništvo, komunalne zadeve in varstvo okolja.

Delegatsko vprašanje:

Stanovanjski objekt na Viru Šaranovičeva 39 je solastnina Štefana KAPLJE in sorodnikov. V tej hiši že več let prebivajo številne družine z majhnimi otroci. Tako na primer v letu 1984 tri družine z devetimi člani.

V letu 1984 so tudi inšpekcijske službe občine Domžale ugotovile, da stavba ni primerna za bivanje tako s požarnega, higijenskega in drugega vidika. Inšpekcijske službe so tudi ugotovile, da je stavbo potrebno porušiti takoj, ker je za življenje nevarna, koder so bili ti občani zaposleni, so svojim delavcem preskrbele stanovanja tako, da je bila stavba leta 1985 prazna oziroma je v njej stanoval le Štefan KAPLJA. Ker do rušenja ni prišlo, so se v stavbo naselile druge družine z devetimi člani družine, pri čemer je treba opozoriti, da se pogoji za bivanje niso izboljšali, ampak so se celo poslabšali.

V teh družinah so trije otroci v starosti od enega meseca do enega leta. Očemu, da je takšno stanje nevarno, zato pričakujemo od pristojnih organov energično ukrepanje in sicer: da se stanovanke iz hiše izsili in da se hiša poruši.

Odgovor:

Dne 29. 1. 1985 nas je Center za socialno delo Domžale obvestil, da so na terenu

ugotovili, da živijo v objektu Vir, Šaranovičeva 39, poleg lastnika še tri družine, ki na tem naslovu niso prijavljene. Upravni organ je razpisal komisijski ogled pri katerem so sodelovale tudi inšpekcijske službe — sanitarna in gradbena inšpekcija pa je opravila ogled 14. 1. 1985 po obvestilu PM Domžale. Komisija v zgoraj navedeni stvari je dne 8. 2. 1985 ugotovila, da objekt predstavlja neposredno ogrožanje življenja in zdravja ljudi, ki v objektu prebivajo, objekt pa predstavlja tudi neposredno nevarnost za okolico glede prometa na magistralni cesti M 10 Ljubljana—Maribor.

Nadalje je komisija ugotovila, da objekt v zatečenem stanju ekonomsko ni upravičeno popravljati, ter da ga je potrebno porušiti do tal, stanovanke pa preseliti v primernejša stanovanja. Dne 21. 2. 1985 so bile stranke zaposlene. Pri razgovorih sta sodelovala tudi predstavnika Centra za socialno delo in Sekretariata za občno upravo. Na sestanku je bilo dogovorjeno, da DO Titan sporoči naslov kam naj se preseli njihova delavka z otrokom, Beton zagotovi prostor za dva delavca v samskem domu, Papirnica zagotovi začasni prostor za družino njihovega delavca, center za socialno delo pa preskrbi rejništvo za 3 otro-

ke. Center za socialno delo nam je posredoval naslove rejniških družin in vodil razgovore z družinami, vendar ni nobena družina privolila v sporazumno namestitev otrok v rejniške družine, v sporaz ampak so to vsi odklanjali in grozili.

DO Titan nas je na podlagi odgovora obvestila, da stanovanjskega vprašanja v okviru DO ne morejo rešiti, ker ne razpolagajo s praznimi stanovanji. Delavki so predlagali oziroma ponudili možnost reje za njo in otroka, vendar je delavka to odklonila. Za preselitev lastnika pa je bilo dogovorjeno, da se ugotovi možnost odkupa objekta preko Tosame, ki je zainteresirana za odkup objektov in preselitvijo v drugo primerno stanovanje.

Na podlagi dogovorjenih rešitev z DO so bile stanke povabljene dne 11. 4. 1985 na zaslišanje v zvezi s izselitvijo. Stranki z otroki, katerima je bilo predlagano, da bi dali otroke začasno v rejo, se nista strinjali. Ponovno je bil dogovorjen sestanek z DO Avtoservisa in DO Beton. Na sestanku smo DO seznanili, da se stranke ne strinjajo z ločitvijo družine s tem, da se delavci preselijo v samski dom, otroci pa v začasno rejo.

Papirnica Količevo je skladno z dogovorom z dne 21. 2. 1985 zagotovila začasni prostor za družino njihovega delavca.

Nadalje je bil v decembru istega leta sklican sestanek s solastniki objekta. Podana je bila zahteva, da je potrebno s strani solastnikov objekta zagotoviti takojšnjo izselitev strank, ki živijo v objektu in na tem naslovu sploh niso stalno prijavljene. Solastniki so izrazili željo, da se objekt izprazni in poruši, vendar so izjavili da sami tega problema ne morejo rešiti. Upravni

organ je v maju 1987 ponovno vodil razgovore z DO v zvezi z izselitvijo strank in zagotovitvijo minimalnih stanovanjskih standardov njihovim delavcem. Na tem sestanku so predstavniki vseh DO izjavili, da so imele vse stranke, ki bivajo na Viru, Šaranovičeva 39, ob sklenitvi delovnega razmerja začasna prebivališča na drugih naslovih ali v samskih domovih. Na sestanku je bilo dogovorjeno oz. sklenjeno, da se vse delovne organizacije obvezujejo, da v skladu z družbenim dogovorom o minimalnih standardih za življenjske in kulturne razmere pri zaposlovanju delavcev (Ur. list SRS, št. 3/76) zagotovijo potrebne pogoje za izselitev stanovalcev iz objekta Vir, Šaranovičeva 39, ki se bo takoj po izpraznitvi na podlagi odločbe Komiteja za urbanizem, gradbeništvo, komunalne zadeve ter varstvo okolja rušil. Nadalje so se v maju 1987 vodili tudi razgovori s predstavniki PM Domžale, Sekretariatom za notranje zadeve, Sekretariatom za občno upravo ter Centrom za socialno delo Domžale.

Kljub vsem aktivnostim, ki jih je v zvezi s tem vodil upravni organ, zadeva ni rešena. Družin z otroki ne moremo, niti ne smemo kratko malo postaviti na cesto, delovne organizacije, katerih delavcev stanovanjski problemi so pereči, ukrenejo zelo malo ali nič, lastniki objekta samo želijo, da se stranke izselijo. DO Papirnica je edina, ki je rešila stanovanjski problem enega njihovega delavca. Po izselitvi tega delavca pa se je v izpraznjeni prostor ponovno vselila druga stranka in sicer zopet njihov delavec, ki je ob sprejemu izjavil, da je samski, začasno, do marca 1987 pa je imel prebivališče, da bi bilo problem izselitve

Podirajoča se Kapljeva hiša na Viru, ki jo obravnava delegatsko vprašanje, okoliščine v zvezi z njo pa pojasnjuje odgovor nanj.

vseh strank rešiti samo ob širši pomoči in sodelovanju prizadetih DO in ostalih tako, da bi se vse stranke izselile istočasno in da bi se objekt takoj porušil, tako bi se

s tem onemogočile ponovne vselitve.

Poudarjamo, da je objekt v zasebni lasti in je zato upravno nastopanje zakonsko izredno omejeno.

Predstavljamo storitvenika: Janez Resnik, vulkanizerstvo

Na Moravškem vulkanizerja doslej še ni bilo, čeprav je bilo vsakovrstne motorizacije tudi doslej mnogo: tudi kmetijske, saj je traktorjev iz dneva v dan več in skoraj ni kmetije, kjer ne bi imeli vsaj enega. Medtem ko je bilo za avtomehanične usluge poskrbljeno že prej, pa so morali na vulkanizerske usluge čakati na moravškem vse do danes ali pa jih iskati v Domžalah, Mengšu, Kamniku, Ljubljani.

Tega se je v Moravčah pravzaprav v kraju Gorica št. 17, lotil domačin Janez Resnik. Vulkanizerske storitve je začel opravljati že v februarju in jih občani tačas že lahko poiščejo. Delavnico ima Janez na svojem domu v kraju Gorica, kak kilometer pred Moravčami, le nekaj metrov z glavne ceste. Odprto ima vsak dan od 8.—18. ure, ob sobotah pa do 13. ure.

Za svoje delo si je seveda priskrbel ustrezne sodobne stroje in priprave, med katerimi je še posebej pomen na digitalni stroj za centriranje koles.

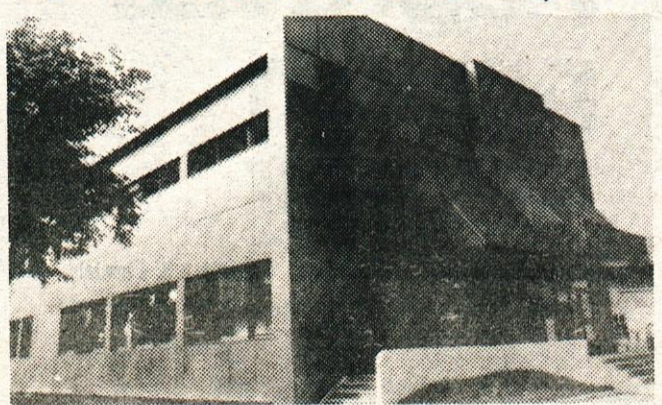

Kot pravi Janez, bodo cene običajne kot drugje, zagotovil pa je, da bo vsako storitev ali popravilo opravil najkasneje v 24 urah. Z novo storitveno obrtjo bo zlasti pomagano kmetom, saj so imeli zaradi prometne neokretnosti kmetijskih strojev mnogokrat težave s tem, kako spraviti tak kmetijski stroj v dolino do vulkanizerja. Sedaj teh težav ne bo več in bodo te storitve Moravčani lahko imeli v domačem koncu. Na novo pridobitev, vsekakor za vse avtomobiliste in druge zelo pomembno, pa že opozarja svetleča tabla ...

Dve vprašanji pošti v Domžalah

Nekateri se z nostalgijo spominjajo starih poštnehih prostorov.

Novih poštnehih prostorov in uslug po novem se nemara še nismo privadili. Poštnehih uslužbenci zagotavljajo, da se bodo potrudili, da bi bili občani v prihodnje s temi storitvami zadovoljni.

Pred dnevi smo prejeli pismo občanke I. V. s Količevega. V daljšem pismu nam piše o težavah v zvezi z delom domžalske pošte. Pravzaprav nima pomisleka le na ureditev novega prostora za delo s strankami. Z nostalgijo se spominja starega poštnehih poslopja oz. vhoda v stare poštne prostore za delo s strankami (glej fotografijo)

Za nove rešitve ima več pripomb!! Prostor je po njenem mnenju izrazito neprijeten, nikjer ni mize, (le klop) kamor bi občan lahko sedel in opravil poštna opravila (pisanje pisem, naslovov, lepljenje znamk, pisanje položnic ipd.), da bi to lahko storil tako, kot je bilo mogoče v starih prostorih.

Druga težava pa so vrata oz. vhod v ta prostor za delo s strankami. Še mlad človek težko vstopi skozi to težko pločvino, ki jo komaj odrineš in še steklo (čudno moderna vrata), kaj šele starejši, kakršna je tudi I. V.!! Kako je človeku, ki ima polne roke cekarjev, vreč, morda tudi poštnehih paketov? Je kdo mislil na to? Zanimivo bi bilo slišati odgovor poštnehih delavcev na omenjeni vprašanji. Kaj o tem pravijo na domžalskih inšpekcijskih službah, ki bi se morali boriti za interese naših občanov tudi v tem smislu?

Drugo vprašanje oz. intervencijo v zvezi s pošto nam je posredoval občan Bojan Markovič iz Kolodvorske ulice v Domžalah. Povedal nam je, da je pošta postavila nov agregat za elektriko. Preizkušali so ga 25. II. 1988 in prišlo je do neznoznega hrupa. Sprašuje se, kaj bo, če bo do zagona agregata prišlo v nočnih urah, kakšen ropot bodo stanovalci Kolodvorske ulice morali še prenašati tedaj.

Poklical je na sanitarno inšpekcijo v Domžale, tov. Iva Peterca, pa mu je povedal, da je bil občinski pregled tudi kar zadeva jakost hrupa — uspešno opravljen. Sprašuje se, ali res mora priti do konflikta in ali res mora preiti zadeva v obravnavo na republiško raven?

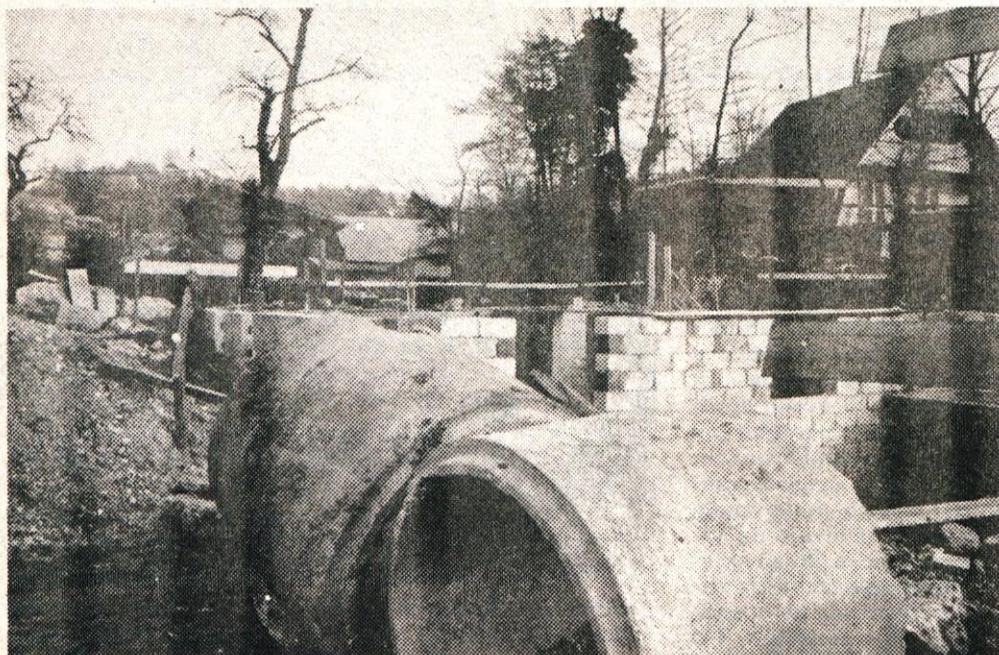
Maškare na ploščadi

Tudi letos je DPM Domžale pripravilo maškarako za otroke.

Kot vsako leto so v hali pripravili lepo pustno prireditev za mlade s kulturnim programom in mnogimi nastopajočimi. Igral je ansambel Charlie, za 10 minut pa ga je zasenčil ansambel Mrgolator iz Mengša.

Nov gasilski dom na Žejah ima nemara tačas že prvo ploščo.

Dela uspešno potekajo:

Udarniki v Žejah

Kar neverjetno je, da se lanska gradbena sezona ni končala in še traja še vedno, četudi smo že v februarju. Graditeljem svojega doma v Žejah so bogovi naklonjeni bi rekli stari Grki. Verjemite mi, da to tudi zaslužijo saj so zaradi znanjih težav pri pridobitvi dovoljenja izgubili več kot eno leto, da ne govorim o denarju, ki ga je zato požrla inflacija. Nepopravljiva škoda je nastala s tem nepotrebnim zavlačevanjem ker rezultat vsega kljub vsemu stoji. Izkop gradbene jame se je pričel že decembra lani in zaradi tega, ker je često deževalo,

bager često ni bil na kraju samem in zaradi najtežavnejšega terena — žive skale bil zaključen prvi teden po Novem Letu. Potrebno je bilo vrtnanje in miniranje tako, da je pokalo preko 500 krat.

Žejanom se je nasmehnila sreča v zadnjem trenutku, ko je bager čistil poslednji vogal kleti. Kot bi narava hotela popraviti vse, kar je krajanom bilo prizadejanega, se je udrila žlica velikega bagerja v dvoranski strop podzemne kraške jame. Kot blisk se je razvedela novica o odkritju podzemlja. Graditeljem je zastal dih in že so pomislili

na najhujše, da se bo gradnja onemogočila. Takoj so bila vsa gradbena dela ustavljena in pričelo se je raziskovanje jame. Takoj smo ugotovili, da to ni samo ena jama ampak splet več jam. Domžalski jamarji so prišli takoj in 11. januarja jame tudi poslikali. To je jama krasotica, so dejali in razmeroma zelo velika, druge so manjše in raztegnjene ter polne kapnikov. O teh jamah je bilo v časopisu že nekaj objavljenega. Več pa bomo predstavili vsem obiskovalcem, ko bo urejen pristop in bodo jame primerno urejene. Zanimanje za odkritje v Žejah

je pritegnilo mnogo izletnikov in ker je bilo tudi nekaj takšnih, ki so pričeli odnašati lepe kapnike smo jamski vhod zasuli in do nadaljnjega onesposobili, da smo ropanje preprečili. Ko je bilo raziskano gradbeno tehnično smo se odločili za povečano varnost gradnje temeljev na ta način, da smo namesto temeljev izvedli železobetonsko temeljno ploščo in tako že 16. januarja 1988 imeli vlito. Žejški dom bo tako stal solidno na naravni živi skali, z že obstoječo »kletno etažo«, ki smo jo vključili v zgrajeno tako, da bo uradni vhod v podzemlje povsem običajno urejen iz kleti, kot da je bilo tako predvideno od vsega začetka.

Posebej velja omeniti navdušenost graditeljev udarnikov, ki so bili na dan pričetka gradbenih del zbrani v turobnem sobotnem jutru, s tremi mešalci in dvema traktorjema pri +6°C in gosti megli, da prično z deli. Iz Žej so bili na delu Kržanovi Zdravko, Jože, Peter Zal-

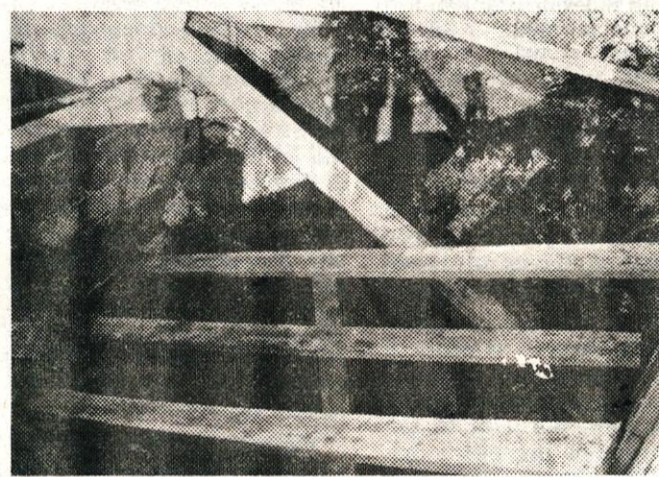
ka, Ivan Ljubič, Marjan Orehek, Roman Štiren, Fani Marn in Joži iz Trojice Ivan, Rožič iz Konfina, Ivo Kranjc iz Brezovice Franc Cerar, Franc Pirnat, Zoran Gerič iz Laz Marjan Cencelj in Janez in iz Račnega Vrha Janko Kokalj, Aleš Rožič in Štefan, ki je bil »zadolžen« za pravilno izvedbo del. Plošča je bila do večera, ko se je za hip nasmejalo tudi sonce za spominski posnetek, končana in udarniki so se podali na malico. Tudi to je posebnost tega kraja. Vsak dan prispeva oziroma pripravi močno malico s pijačo in druga družina. Ker dela trajajo brez prestanka, vsak svetel in petek so se k tej darilni akciji prijavili tudi drugi somišljeniki gradnje. Marsikdo prispeva in hvaležni smo jim vsi, ki udarniško prihajajo na delo, da bomo z lastnim delom prihranili denar za nabavo materiala. TERMIT v Domžalah nam je poklonil ves pesek za betoniranje, Franci Brojan je obljubil udarniško napeljati kanalizaci-

jo in vodovo v objektu in da ne bom samo našteval, bomo še kasneje objavili informacije o poteku del pri gradnji Žejškega doma. Gradnja je že med pridobivanjem potrebne gradbenega dovoljenja bila široko znana in često predmet živahnih razprav na vseh mogočih forumih tja do republike.

Neko nedeljo se je na gradbišču ustavil predsednik OK SZDL Maks Jeran in ugotovil, da objekt ni pre dimenzioniran. Izrazil je začudenje, saj je videl, da želja in delovna vnema udarnikov nista bili samo na papirju, temveč živa resnica. Mnogi drugi obiskovalci si ogledujejo mesto gradnje in stoje na robu jame očitno zadovoljni z gradnjo. Pa tudi redki radovedneži, ki bi se lahko pridružili graditeljem se pojavljajo, nekateri pa se niti ne ustavijo. Morda jim bo nekega dne nerodno in bodo na svoj »dom« izbrali pot preko Vrhpolja in Javorščice, da se ne bodo srečali pogledi z graditelji.

Na dlani je, da Dom v Žejah, obogaten z biseročim kraških jam, ne bo več dolgo samo gradbišče temveč kraj, na katerem bo vedno kaj lepega in prijetnega, pa naj bo to pozimi ali poleti.

Kulturno turistična sekcija že pripravlja program, ki bo izvajan na prireditvah. Članstvo so poleg domačinov prijavili tudi Zabavni ansambel Tineta Stareta, harmonikar Franc Flere, Bratje Omahna; udeležbo predvidevamo tudi za domžalsko pihalno godbo kakor tudi Moravško godbo in moški pevski zbor iz Moravč. Ivo Kranjc

Vhod v novo jamo, ki so jo poimenovali kar Žejška jama, bo na tem mestu, do ureditve pa so preprečili nepridipravom vstop vanjo.

Na obisku pri Andreju Koželju

Stari Mengeš

Odločila sem se, da bom obiskala kakšnega starejšega Mengšana, da mi bo povedal kaj o življenju nekaj v Mengšu, da bi kraj in ljudi pač bolje spoznala. Na pogovor sem stopila k Andreju Koželju, ki si je naložil že precej let in ker ima zelo dober spomin, pa tudi zelo rad pripoveduje drugim.

Najprej mi je Andrej Koželj pripovedoval nekaj o sebi in svojem otroštvu. Rodil se je leta 1900 in sicer v hiši, ki je zdaj stara že okoli 200 let. Po domače se hiši reče pri Nacetu. S svojimi vrstniki se je igral večidel na domačem dvorišču, kjer so se spomnili zmeraj kakšno kratkočasno in zabavno igrice. Ker so doma imeli kmetijo kot tudi pri večini drugih krajanov v Mengšu v tistem času, so morali otroci pasti živino po okolišnjih travnikih. Tudi tam so poskrbeli za vesele igre. Poleti so se često krat kopali v Pšati, ki še ni bila tako onesnažena kot danes. Globoki tolmuni, ki jih v Pšati ni manjkalo, so še posebej vabili v svoj hladni objem. Navadno so morali na živino paziti najmlajši, da ne bi uhajala tudi ona k vodi, kopali pa so se nekoliko starejši.

Ob tem se Andrej Koželj spominja tudi prav smešnega dogodka. Ko je moral paziti na živino, da mu ne bi šla v vodo, jo je ves čas podil stran. Toda ena izmed krav se je tako čudno prestopila, da je zgrmel v vodo. Otroci sami krave niso mogli spraviti iz nje. Pomoč starejših je bila nujna, seveda pa ob tem niso ušli pravični kazni.

Pozimi so se tudi sankali. Za sani so uporabili nekaj desk, zbitih skupaj, te pa so dobili kar v domači drvarnici. Nekoč se je

v taki deski pokazal žebelj šele potem, ko je bilo prepozno. Najprej si je strgal hlače Andrejev brat, potem pa še on. To je bilo smeha, doma pa sta jih oba dobila povrh še po zadnji plati.

Šolo je obiskoval še v mežnariji ob cerkvi. Najbolj se spomni dnevo, ko je bil zaradi neobgljivosti tepen s šibo po roki, kar je močno bolelo. Zgodilo se je tudi, da jih je učiteljica zaprla in zaklenila vrata za njimi. Tako učenci niso mogli zbežati. Zgodilo pa se je, da je mimo peljal nekdo z vozom seno in dva najpogumnejša sta skozi okno skočila v seno... Pozneje pa sta bila še huje kaznovana.

Za pisanje so takrat uporabljali tablice z gobicami, Andrej meni, da so bile zelo priročne. Lahko si napisal in takoj tudi zbrisal, nisi pa potreboval zvezka...

Andrej Koželj je prenehal hoditi v šolo ob začetku prve vojne — 1914. leta. Tudi sam je bil v vojski. Pravi, da mu je bilo najbolj hudo tedaj, ko sta se z bratom bojevala vsak nedaleč stran, komaj toliko narazen, kot Mengeš od Kamnika, vendar se nista smela obiskati...

Veliko mi je povedal tudi o samem kraju. Graščino, v kateri je zdaj obrtna zadruga Zora, je upravljala neki Rudeš. Spadala

pa je pod Mekinje, tako da so si vse uradne stvari urejali tam gor. Po njegovi smrti je grad kupil Stare, ki je bil inženir in je sodeloval tudi pri gradnji predora na Ljubelj. Več let je živel tako tudi na drugi strani Karavank in se oženil s Tirolko. Ker ni hotel, da bi ona upravljala z graščino v Mengšu, jo je zapisal svojemu nečaku Sašu, njej pa le premičnine. Zato nekateri v Mengšu še danes imenujejo to Sašetova graščina.

Andrej Koželj

Povedal je tudi, da je bila stavba poleg šole, ki jo zdaj obnavljajo, rastlinjak, kjer so gojili najlepše rože daleč naokrog.

Zvedela sem tudi, da je stal prvi grad v Mengšu na mestu, kjer zdaj kurimo kres ob 1. maju. Na hribu pa, kjer se še danes vidijo razvaline in za katerega ljudje mislijo, da je tam stal grad, pa je stala le kapela, ki je bila požgana v času turških vpadov.

Andrej Koželj mi je tudi povedal, da se je včasih Gobavica imenovala Golavica, ker je bila vsa gola, tako da so na njej ves čas kmetje kosili travo. Leta 1903 je graščak Stare zasadil drevesa, vendar tudi tedaj še vedno ne po vsem hribu.

Dokončno je hrib pogozdil Sašo...

Tudi o Pšati sem zvedela, da je včasih tako presopala bregove, da je tekla vodla po vsem

Pogled na križišče pri Pavovcu v Mengšu v obdobju med obema vojnama.

Mengšu. Tako so morali nekoč celo po lestvah reševati prašiče.

Ob takih poplavih so bile zalite skoraj vse hiše, obenem pa je bil prerit ves drevored. Poplav so se Mengšani rešili šele s kasnejšim razbremenilnikom Pšate, ki so ga gradili v letih 1950-51. Takrat so postavili tudi napise: Mi gradimo Pšato, Pšata gradi nas! Tedaj je Andrej Koželj izgubil tudi precej polja.

Povedal mi je tudi, da je bil včasih v Mengšu celo hotel, ki ga je sezidal Gregorc in v katerem je bila tudi mesarija. Nekaj časa je bil v njej zaposlen tudi Andrej.

Včasih je bilo v Mengšu veliko trdnih kmetij in nekaj obrtnikov, danes pa pravih kmetov tako rekoč sploh več ni. Pri obrti je prednjačilo slarnikarstvo, daleč naokrog pa je bila znana tudi pivovarna in kasneje kvasarna. Spominja se tudi, da je bilo pred drugo svetovno vojno v Mengšu celo 32 gostiln in bifejev, kar govori o tem, da Mengšani že od nekdaj čutijo potrebo po dobri kapljici...

Andrej Koželj ve povedati veliko zanimivih stvari iz preteklo-

sti. Kljub svojim 88. letom se še dobro drži in pravi, da se še ne da omajati in da hoče živeti vsaj še nekaj let. Seveda mu želimo

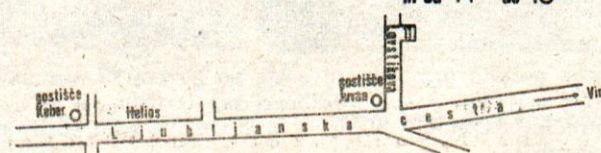
še veliko trdnega zdravja in še veliko svetlih trenutkov v nadaljnjem življenju!

Vesna Sivec

Popravila pralnih strojev

ZALEZINA IZTOK Levstikova 11, Domžale
SPREJEM NAROČIL: vsak delovnik od 700 do 1000
in od 1400 do 1600

Češplje so bile izvrstne

Na novo ustanovljeno Kulturno društvo Domžale se je prvič predstavilo občinstvu kar z nadvse zahtevnim projektom, s kabaretom dveh Tomažev, Boleta kot avtorja teksta in Habeta kot avtorja in izvajalca glasbenih vložkov. Gledališka skupina se je dokaj duhovito poimenovala v Češpljev drevored, vse skupaj se je odvijalo pod režijskim prijemom Marine Rugelj, v koreografski obdelavi Danice Milič Vidmar, Marina Rugelj je bila tudi glavna pri postavitvi scene, nastopal pa je predvsem ženski spol in sicer — kot so se imenovali same — »češplje«: Polona Flerin, Mojca Franca, Ditka Makovec, Ljubimka Pavasovič, Vesna Pestotnik, Bernarda Potočnik, Nena Radmelič, Polona Rozman in Andreja Virk, moški spol pa so zastopali Rajko Gerlič, Janez Hafner, Andrej in Primož Ložar ter Tomaž Pirnat. Ob živi glasbi s Tomažem Habetom na klavirju, Ložetom Pirnatom na bobnih in Zoranom Potočanom s kitaro sta sodelovala še Pavle Orehek in Silvo Karo kot mojstra luči.

Tako, naštetih je cela kopica akterjev, med katerimi so seveda izstopale ženske, ves češpljev drevored. Komur se zdi ta beseda prehud, pač ni seznanjen s tem, kaj je lahko, oziroma kaj naj bi bil kabaret. Takoj naj potrdim, da o češpljah vse najlepše. O tistih, ki so jih prinesle v dvorano pokusit obiskovalcem in o tistih, zaradi katerih smo prišli na predstavo. Dobro jim je tekla beseda, dokaj dobre so bile kot kraljice petja in celo v pesu so se pokusile. Torej z vsemi elementi, ki naj bi jih pravi kabaret, pa čeprav malomestni, imel. Morda so bile nekoliko slabše le pri nekaterih pevskih skupnih vložkih, ki so bili izvedeni nekoliko manj razumljivo, oziroma sem moral v peti vrsti loviti tekst, da bi ga razumel. Naj takoj tudi dodam, da je bila glasba odlična in do sem vse v najlepšem redu. Prav tako izvrstna pa je bila režija, ki nas je postavila na oder že v prvem srečanju in menim, da je Marina Rugelj nenavadno nadarjena in domiselna režiserka. Tudi scena — saj vemo, kakšne možnosti so za njo — se je zdela dovolj smiselno uporabljena, tako da je kazalo po desetih minutah še vedno na vse najboljše. Ob tem je treba povedati, da je tudi finta z reklamo »zaradi velikega zanimanja bo predstava trikrat« dobro vžgala in je bila narejena v pravem kabaretskem duhu, ko naj bi se tudi po svoje, kot na primer prva scena, poigravala z gledalcem.

Nekaj malih pripomb pa bi imel glede teksta avtorja Tomaža Boleta. Mislim, da si je kabaret v celoti odlično zamislil in da je tudi dobro po-

stavil osnovne like — poleg »češplje« — še Napoleona ki ga je brezhibno izvedel Janez Hafner, ob njem pa še druge markantne like iz Črnega grabna, rokovnjača Grogo, gasilca in pesnika. Žal se je Bole kot pesnik največ ukvarjal sam s seboj, s svojim pesniškim poslanstvom, vse drugo pa se mu je zdelo odveč, celo o politiki si ni upal reči poštene besede, da o drugih trenutnih aktualnih prizoriščih sploh ne govorim. In tako je iz odlične zasnove ostal na pol poti. Pa tudi če bi se največ ukvarjal, recimo s svojim zamujanjem v službo, kar je bilo vsekakor višek predstave, ne more gledalca odpraviti, češ z vsemi drugimi se tako in tako že ukvarjajo Tof, Rifle, Šimek in Boris Koptar. Verjetno ni imel namena delati reklamo zanje, oziroma obiti žgoče teme samo zato, ker so se jih nekateri od njih že dotaknili. V mislih imam še vedno besede v. d. ravnateljice Drame Andreja Kurenta, ki mi je rekel: »Če si gledališče ne upa povedati tistega, kar si ljudje šepečejo naskrivaj, če ljudje niso šokirani in ne gredo vznemirjeni iz dvorane, potem je s predstavo nekaj narobe...« Nekaj podobnega se je zgodilo v Boletovem primeru, ko je skušal teme, katerim bi moral nameniti vso pozornost, prevaliti na druga ramena, sam pa je ostal pri preveč splošnih in mlačnih zadevah, včasih tudi nepomembnih. Zelo neenotno je reševal tudi nastope »češpljev«, saj jih je v začetku krasno nastavljal kot bonbonček za nas, nekaj trenutkov za tem pa so že prepevale, da se iz njih naredi lahko marmelada itd. Pomeni, da je sam pokopal nastavljeni iluziji z deziluzijo, kar pa vsekakor ne more biti namen avtorja kabareta. Povedano na kratko: kabaret si mora upati več, mora biti desetkrat bolj drzen, mora biti izzivalen in napadalen, mora biti šokanten in aroganten, mora biti tak — kot je bil tu na primer začetek — da te sram sedeti v dvorani in da te udari vsaj ob odhodu domov po glavi. Ta udarec pa je bil sila sila blag.

Vsekakor pa menim, da je prva predstava Pomladnega kabareta, kot ga je imenoval Tomaž Bole, sicer tajnik ZKO Domžale, dokaj obetajoča, tako po osnovni nastavitvi likov kot po dramaturški zasnovi, rmanje gre Boletu kar dobro od rok, seveda pa bo treba koščice teh češpljev namočiti vsaj v takšno žganje, kot smo ga dobili ob odhodu domov, da bo bodoči kabaret močnejši in predznejši. Sicer pa avtorju čestitam in menim, da ga bodo veseli tudi na ljubljanski televiziji, kamor cilja Češpljev drevored, saj kaj dosti bolj udarnega v domačih dvorinah v zadnjih dvajsetih letih nismo videli tudi drugod.

Gledališka skupina Kulturnega društva Domžale pa je vendarle pokazala veliko zavzetosti in poguma, da se je sploh lotila tako zahtevnega projekta. In še to. V predverju velike dvorane Glasbene šole Domžale je ob tem razstavljala tudi letošnja dobitnica srebrne Kersnikove plakete Bernarda Zajec, tako da smo bili deležni pravzaprav dveh dogodkov.

Ivan Sivec

Bolje češplje kot nič

Rad imam gledališče. Nad vse rad. Že dolgo. Tako kot ima drugi rad podvodni ribolov in tretji rdečo peso.

Zasvojen sem od gledališča in najbrž bom do konca. Pa mi ni žal. Rad imam tudi sadje. Pečkato in koščičasto. Predvsem koščičasto. Češplje. Nor sem na češplje. Celo na češpljevo marmelado, čeprav nisem sladkosnedež, tako v krofih ali češpljevih cmokih, pa tudi kar tako, z žlico jo jem. Ob češpljevi kaši, ki je bila včasih na kmetih pogosta jed, pa sem sploh gor zrasel.

Pogled na češpljev sadovnjak je čudovit, če se veje pod težo žametno plavih češpljev šibijo skoraj do tal. Če pa človek dočaka in doživi sprehod po češpljevem drevoredu, oziroma, da se češpljev drevored sprehaja pred njim ali okoli njega, je to dogodek, ki ne gre kar tako v pozabo.

In zdaj nazaj h gledališču. Končno smo ga dočakali v Domžalah.

Nanovo rojenega od Marine, treh Tomažev, še

nekaj drugih češpljev — in češpljevega drevoreda. Pravega. Živega. V tem je štos.

Domžalska skupina si je nadela ime: Češpljev drevored, atraktivno ime je to, kot le kaj. Še bolj nenavadnih imen smo vajeni. In v stilu tega imena smo gledali, poslušali in okusili prvo predstavo, ki so jo avtorji previdno naslovili »Pomladni kabaret«. Kajti, če bi rekli »Satirični kabaret«, kar je nekako normalno za prireditev takega žanra, bi pri izvajanju morali reči kakšno besedo na račun oblastnikov in tistih, ki svet gor držijo. Pa ni bilo nič takega. Iz previdnosti ali bojazljivosti. Tudi takšni smo in tudi to sodi v kabaret. Pomladni. Predvsem pomladni. Rožice in češplje gredo skupaj.

Vse se je začelo s pojedino slastnega, še toplega, pohanega piščanca, ki ga je hlatal vsem v brk, ki smo hodili v dvorano in iskali številke svojih sedežev, sam Napoleon v civilu. Če me občutek ne vara, je bil tudi piščanec

iz slovitega lukovskega gostišča Napoleon.

Napoleon je nastopil tudi kasneje v svoji bleščeči uniformi, skoraj širši kot daljši. In ko mu raste še mah pod nosom in zato ni mogel kazati kake grobosti, razen, da s češpljami ni bil kdo ve kako prijazen, se je takoj vedelo, da se je vsa stvar skuhala na lukovškem področju.

Presenečala in nadvse prijetno je učinkovala skupina deklet, ki so predstavljale osnovo, pa svoji igralski, pevski, plešni in kostimski zasnovi.

Punce z dokajšnjo mero obvladajo odrski prostor, znajo hoditi po stopnicah, zraven pa govoriti, peti ali migati s svojimi čari. Lepo — tudi to mi je všeč, da avtorji niso iskali samo super manekenk in fotomodelov, ampak, da so jih nabirali kar tako z ulice. Predvsem so jih dobro naučili, da so z vsem šarmom po dvorani obiskovalcem delile češplje. Prave suhe češplje.

Nič me ni motilo, ko so se na koncu dale v razprodajo in sta na vsakega

moškega prišle le dve češplji. Na gasilca, ne vem zakaj ravno gasilca, začuda brez medalje, pa samo ena, pa še ta se mu je morala na vso moč ponujati. Domiselno.

Spodobi se, da o organizatorjih in izvajalcih Pomladnega kabareta govorimo, pišemo in mislimo samo dobro, še posebej, ker so na koncu postregli s pravo slivovko in obvezno suho češpljo v kozarcu.

V strokovno oceno se ne spuščam, zato je najbrž poskrbljeno, le to bi svetoval »drevoredu« da vztraja, zaradi pestrosti v ansamblu, pri iskanju moških sadežev, na primer bananovcev...

Prepričan sem, da je start s češpljami, glede na mnenje občinstva in tudi govornim v svojem imenu, uspel in da bodo trije Tomaži dobili še četrtega, in nam pripravili morda: »Poletni kabaret«.

Le satire, prosim, ne, če hočete, da se vam bo dobro godilo in da boste preživeli.

Gledališče pa bom imel vedno rad. Tisto o katerem slišim, pa tisto, v katerem gledam dobro predstavo in tisto, v katerem sam sodelujem.

Andrej Zajec

Češpljeva proslava ali babji kabaret

Čeprav je do uradnega začetka pomladi še daleč, pa tako kot letošnje vreme prehitve tudi gledališka skupina Češpljev drevored s pomladnim kabaretom. Zaigrali so ga, glede na vrsto, ob kar primernem predpustnem času. Predpremiere je bila v veliki dvorani Glasbene šole v četrtek, 11. februarja in (za spremembo) nabito polna dvorana je z glasnim odobravanjem pozdravila uspešno predstavico (pomaniševalnico uporabljaj zaradi njene kratkosti in ne kvalitete), za katero je besedilo napisal Tomaž Bole, glasbeno jo je opremil Tomaž Habe, režija pa je bila v rokah Marine Rugljeve.

Novoustanovljeno Kulturno društvo Domžale je s svojo prvo predstavo naredilo pametno potezo, saj si občinstvo takšnih zabavnih večerov zelo želi, ob vsem pa je pohvale vredna tudi njena kvaliteta. Ob premnogi zabavljah, ki nam strežejo v tem žanru, je ta velikokrat zelo vprašljiva, veliko slabše pa je naredil tudi denar,

tako da smo že kar navajeni Tofov, Šimekov, Roblekov in mopedov ter vedno enakih vicev in melodij. Tokrat pa so se ustvarjalci potrudili in nas prijetno presenetili. Kabaret je mešana gledališka vrsta, so se morali krepko potruditi, da so vanjo lahko dostojno sprejeli gledalce.

Je pač v centru težko z dvoranami, a z voljo se zmore marsikaj. S tem smo dobili tudi potrditev, da je dvorana prav simpatična za različne prireditve; bo pa treba še veliko postoriti v njej in okoli nje. Kulturno društvo — le pogum — no naprej!

Seveda pa so glavne v predstavi »češplje«, ki so bile okrepjene tudi z nekaterimi »ta korajžnimi fanti«. Dekleta so zares dala vse od sebe, kajti priznati je treba, da je kabaret zahtevna vrsta za igralca: treba je igrati, dobro peti, plesati in nenazadnje tudi »dobro izgledati«, saj so tudi kostumi čisto posebni, izizvalni. Pa naštejmo mlade igralke: Mojca Franca, Polona Flerin, Ljubimka Pavasovič, Vesna Pestotnik, Bernar-

da Potočnik, Polona Rozman in Andreja Virk, še posebno pa je treba pohvaliti odlični Ditko Makovec in Neno Radmelič. Med fanti je prava poživitev predstave sicer nekam izgubljeni Napoleon Janez Hafnerja, nastopajo pa še zajedljivi Rokovnjač Rajko Gerič, obešenjaški pesnik Tomaž Pirnat in brata Ložar.

Luči sta igralcem premikala Pavle Orehek in Silvo Karo (alpinist!). Gledališka skupina je zares pripravila gledalcem prijeten zabaven večer, čakajo pa vas tudi še nekatera neodkrita presenečenja. Če vas zanima, oglejte si premiero, ki bo 19. februarja v Veliki dvorani Glasbene šole Domžale.

Češpljev drevored vas vabi z verzi: Kdor v naš drevored zaide, prerogjen iz njega pride. To ime gre zdaj z jezika gladko, nič se ne zatika. Kaj vam mar za hude čase, le pogledjte malo vase in spoznali boste spet — vsi smo ČEŠPLJEV DREVORED. Cveta

Opravičilo Bernardi Zajec

V 3. številki Občinskega poročevalca je med prejemniki Kersnikovih plaket v članku Ivana Siveca izpadlo ime dobitnice Srebrne Kersnikove plakete Bernarda Zajec.

Bernarda Zajec je, — kot je bilo zapisano v obzorniku — prejela to priznanje za izjemne dosežke pri likovnem ustvarjanju, ki jih je predstavila na več samostojnih razstavah. Kot oblikovalka ameriške retuše je dosegla izjemno tehnično oblikovalno in barvno raven, ki jo je poudarila tudi likovna kritika. S svojimi storitvami pa je osvojila širok krog ljubiteljev likovne umetnosti.

Avtor članka in uredništvo Bernardi Zajec čestitata za osvojeno priznanje in se ji hkrati opravičuje za neljubi spodrs-ljaj.

Češpljev drevored. Uspeh mlade gledališke skupine KD Domžale, ki je pod vodstvom režiserke Marine Rugelj odlično zastavila renesanso domžalske dramatike.

Letna konferenca je pred durmi:

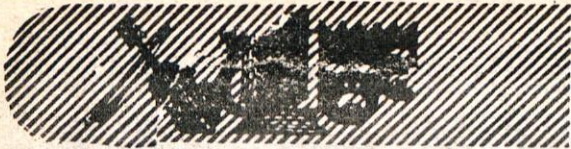
Obvestilo upokojencem v Moravčah

Društvo upokojencev Moravče, Trg Svobode 5 v občini Domžale obvešča vse svoje člane-upokojence, da bo Letna konferenca v nedeljo, dne 20. marca 1988 s pričetkom ob 8. uri zjutraj v Moravčah.

V kulturnem programu bo nastopil mešani pevski zbor, recitatorji domačega društva upokojencev s podelitvijo društvenih priznanj. Po končanem programu bo srečanje.

Vljudno vabljeni!

Izvršni odbor DU Moravče

V okviru sedaj že krepko presežene začetne stopnje kulturnega delovanja v Zdravstvenem domu so odprli že drugo razstavo – tokrat razstavo Dušana Premrlja iz Kranja.

Na otvoritvi razstave je nastopil že lepo uveljavljeni zbor zdravstvenih delavcev pod vodstvom Katarine Arčon-Žavbi.

GORENJSKI PREŠERNOV DUŠAN PREMRL NAGRAJENEC V DOMŽALAH:

Kultura brez mnogo denarja in veliko dobre volje

Ob velikem slovenskem kulturnem prazniku – 8. februarju povsod po Sloveniji prirejamo pomembne kulturne prireditve. Tudi v Domžalah je bila ena izmed njih in sicer odprtje razstave akademskega slikarja Dušana Premrla v prostorih Zdravstvenega doma Domžale. Razstavo so pripravili v jedilnici, katero so ljudje, ki občudujejo in spoštujejo dela Dušana Premrla, tudi lepo dobro napolnili.

Prireditve, ki jo je pripravil ob velikem razumevanju vodstva delovne organizacije Miran Krašovec, pomeni lep kulturni doživljaj za zdravstvene delavce, paciente in vse, ki so si razstavo že ogledali ...

Uvodni govor je pripravil dr. Ivo Pevc. V njem se je spomnil tako našega največjega pesnika vseh časov – dr. Franceta Prešerna, ob tem pa poudaril, da njegovo delo v tistem času ni bilo cenjeno in spoštovano, kot tudi ni delo zdravstvenih delavcev. Tako se je na prav spreten način lotil problemov zdravstvenih delavcev. Zatem smo lahko poslušali Prešernove pesmi, ki jih je interpretiral – žal samo s kasete – Aleš Valič. Med vsa-

ko pesmijo je nato svoj lonček pristavil še zbor dr. Tine Zajca p. v. Katarine Arčon-Žavbi. Po tem programu je sledil pogovor z razstavljalcem slik, z akademskim slikarjem Dušanom Premrlom. Pogovor je vodil tajnik ZKO Domžale Tomaž Bole, ki je razstavo tudi avtorsko izvedel. Povem naj, da se je slikar Premrl rodil l. 1937 v Žireh, diplomiral je na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani pri prof. Maksimu Sedeju, sedaj pa živi kot svo-

bodni umetnik v Bistrici pri Trzinu. Med pogovorom je tudi dejal, da potrebuje za umetnost veliko časa in ta dragoceni čas mu je prej jemalo pedagoško delo, sedaj, ko deluje kot svobodni umetnik, pa je to precej lažje. Včasih se je med dokaj zanimivim pogovorom zatekel do takšnih podrobnosti, da nekatere poslušalce že ni več pretirano zanimalo in se je vmes slišal prosti pogovor in pridružen smeh. Po vsem tem »uradnem« delu je sledil še bolj sproščen pogovor, vendar so nekateri obiskovalci razstave medtem že začeli odhajati.

Ob koncu naj omenim, da je akademski slikar Dušan Premrl naslednjega dne prejel gorenjsko Prešernovo nagrado, kar vsekakor zasluži za svojo likovno umetnost. To dokazujejo tudi razstavljene slike in grafike, ki bodo v prostorih domžalskega Zdravstvenega doma do 1. marca počakale na vse tiste, ki si jih še želijo ogledati.

Vesna Sivec

O sreča prekrasna

Iskala sem te,
o sreča prekrasna, danica ti jasna ...
Iskala sem te
med cvetjem dehtečim in trnjem bodečim.

Iskala sem te
in našla ...

Našla
v njegovih očeh, v njegovih laseh,
na njegovih dlaneh.
Našla sem te,
ti sreča prekrasna, danica ti jasna.

Skrila si se
v njegove oči, v njegove lase,
na njegove dlani.
Skrila si se
v njegovo srce.

Skrila si se,
a vendar sem našla te.
V svoje srce sem skrila te,
zdej v svojem srcu čuвам te.

Žalostne oči

Ko žalost ti solzi oči,
okoli sebe so ozri,
morda uzreš še en obraz,
ki je žalosten kot tvoj jaz.

Naj žalost ti ne solzi oči,
naj obup te ne teži,
saj prišel bo še tvoj dan,
ko vriskal boš usodi vdan.

Marjana

Četrtrič Pod mengeško marelo

Našo glasbo imajo ljudje radi

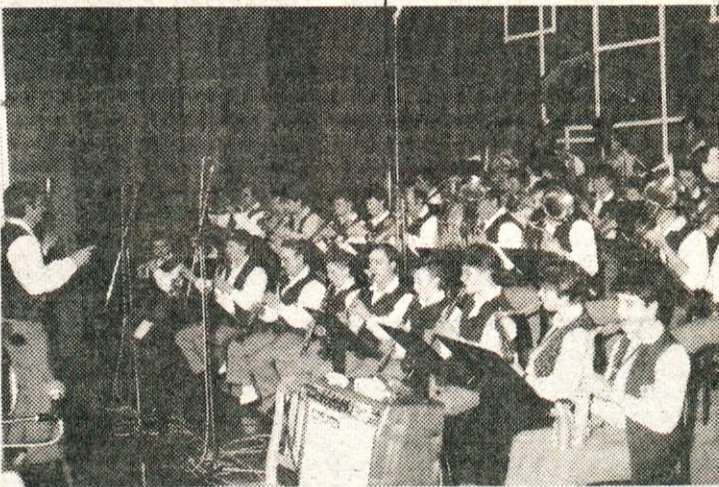
Pred teden dni vnaprej razprodanih predstav, dveurna radijska oddaja, dostojna proslavitev 104-letnice Mengeške godbe, slovesna zamenjava kapelnika Francija Lipičnika s Smiljanom Makeljo, ter sedem glasbenih skupin, od moškega zbora Mengeški zvon p. v. Janeza Nastrana do novega ansambla Mitja Kapsa, od vse boljše Nageljna do gostov iz Avstrije Heimatlandecha, pa do slovenskega gosta Vilija Petriča ter dveh odličnih domačih ansamblov – Stoparjev in Marele ... to je bila letošnja glasbena prireditev Pod mengeško marelo.

Zbor Mengeški zvon se je predstavil v odlični luči, prav tako pa vse druge glasbene skupine, posebno pozornost pa je treba ponovno nameniti Mengeški godbi, ki je tudi pod novim vodstvom zaigrala tako, da je bil glasbeni urednik Radia Ljubljane nadvse vesel, prav tako pa ni imel nobenih težav pri snemanju tonski mojster – novi Mengšan Januš Lužnar. Prireditve sta vodila Menči Klančar in Franc Pestotnik. Za ozvočenje je na vseh petih predstavah skrbel Radio Ljubljana s tonskim mojstrom Petrom Čanžkom, pri slovesnem zaključku pa je sodelovala tudi Folklorna skupina DKD Svobode Mengeš p. v. Franca Jeriča, prav tako pa velja omeniti prizadevne pripravilce dvorane Slavka Piška ml., pa tudi Slavka in Lojzko Pišek ter Jožeta Gorjana, celotni niti pa je imel v rokah predsednik Mengeške godbe Marjan Trobec, ki se je na odru tudi javno poslovil od bivšega kapelnika, vsem sodelujočim pa se je na koncu pete predstave še posebej zahvalil.

Največja zahvala gre tudi vsem darovalcem, od glavnega sponzorja

Penzion Tavčar iz Smartnega do vseh drugih obrtnikov, ki so gmotno podprli z velikim navdušenjem tudi letos to prireditev, prav tako pa se je izredno lepo izkazal Janez Mohorič – Trdinova klet, ki je oba dneva tako rekoč za polovično ceno gostil godbo.

»Bilo je naporno, a zelo lepo ...« je rekel na koncu predsednik Marjan Trobec, ko je vrgel letošnje breme prireditve z ramen, prav tako pa so se oddahnili tudi vsi drugi člani godbe, od blagajnika Lada Kosca naprej, predvsem pa člani upravnega odbora in nasploh vsi pripravitelji te obširne prireditve. Posebej je treba pohvaliti tudi Franca Kompareta, ki je eden izmed pobudnikov za to prireditev in za katero žrtvuje tudi prenekateri dan, posebno na začetku, ko je treba zagnati organizacijsko kolesje in vzpodbuditi sponzorje. Franc Kompare meni, da so nekateri forumi uničili že prenekatero dobro prireditev ali oddajo, Pod mengeško marelo pa se bomo še dolgo zbirali, saj imajo Mengšani in okoličani nadvse radi to glasbo – prireditve

Mengeška godba med svojim nastopom na 4. prireditvi Pod mengeško marelo.

dobiva slovenske razsežnosti, sicer pa jo je z dveurno radijsko oddajo imelo tudi že doslej – nanjo so prihitali tako iz Avstrije kot Nemčije, tako iz Trsta kot iz Ptuja, tako da leži na Mengeški godbi tudi vnaprej velika obveznost do gledalcev oz. poslušalcev. Vsem tistim pa, ki menijo, da je to le preprosta veselica, v roke učbenik o zgodovini, kjer piše, kakšno vlogo je imela godba v slovenski zgodovini.

Nimam rad samohvale, toda letos se je dogajalo v Mengšu resnično nekaj posebnega: toliko zadovoljnih ključev in toliko pohval je bilo z vseh strani, da se tudi v svojem imenu zahvaljujem vsem tistim, ki nam stojite ob strani in čutite z nami, kot scenarist pa vam obljubljam dvojce: da se bomo Pod mengeško marelo dobivali vsako leto na kvalitetni prireditvi tu-

di vnaprej in da bo Marela ostala samo mengeška. Propadel je TV Zehnik, izvedeneli so nekateri tovrstni festivali in srečanja, oskubili so Lojtro, v Mengšu pa si upamo prirediti tudi vnaprej dobro »peljati« in zadovoljiti celo zahtevnejše okuse. Hvala vsem godbenikom, hvala mengeškim in topolskim gasilcem za varovanje, hvala Radiu Ljubljana, predvsem pa hvala vsem darovalcem in obiskovalcem, saj brez njih tako obsežne predstave ne bi moglo biti.

In še to. Godbeniki so se odpovedali vsakršnemu honorarju, iz čistega dobička pa si bodo spet lahko kupili nekaj instrumentov, kar pomeni, da višek ostaja prireditelju in ga tudi po tej strani bogati. Na svidenje pod peto Mengeško marelo čez leto dni!

I. Sivec

Kulturniki v Moravčah pri merno počastili slovenski kulturni praznik

8. februar. Slovenski kulturni praznik. Veliko se je tem dnevu govorilo in tudi p. salo. Že v nedeljo so se vrste le prireditve in svečanosti, in tudi v ponedeljek je bilo toliko vsega po kulturnih hramih širom Slovenije. Seveda se je tudi na radiu dosti govorilo o kulturi in dr. Francetu Prešernu, da tega res ne b. ponavljala.

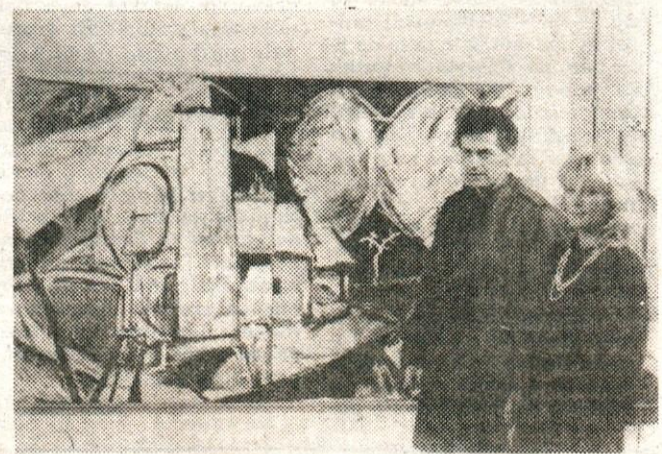
Moravški kulturniki so na ta dan pripravili program, sicer malce nenavaden, a toliko bolj pristen. Zbrali so se v prostorih gostinskega obrata in ob dvajsetih je iz grl mešala nega pevskega zbora zadone la Prešernova Zdravljica.

Sledil je pozdrav zbranih in nekaj besed o tem znanem pesniku. Predsednik KUD Tine Kos Moravče tov. Milan Brodar, je pozdravil vse zbrane, v nekaj besedah orisal delo, uspehe in načrte KUD in ob tej priložnosti izrazil željo, za povečanje števila članov v vrste KUD Tine Kos. Še najbolj veseli bi bili novih članov v dramsko skupino. Sledile so recitacije Prešernove poezije. Še posebej »Perice« mešanega pevskega zbora, in nato zahvala predsednika skupščine KS Moravče Janeza Cerarja vsem nastopajočim. Prvi del programa je bil končan. Pevci so si malo oddahnili, potem se je pa začelo.

Dekliški pevski zbor pod vodstvom tov. Milana Kokarja, je zapel pesem Nocoj, pa oh nocoj. Moški pevski zbor pod taktirko tov. Mira Capudra, je vrnil s pesmijo Vse rožice rumene. Dekleta, Na Gorenjskem je fletno. In takoj nato moške Pastirc pa pase ovce tri. Dekleta, Oj, Triglav moj dom. Moške Lovska. Dekleta Pesem sužnjev, moške pa takoj Žabe svadbo so imele, pa še in še. A najbolj je se gla do srca spet »Mojceje«, s solistom Francem Vehovcem.

Večer je kar prehitro minil, saj je bilo v sproščeni družbi prijetno. Hvala vam, pevci iz Moravč.

Veronika

Črtomir Frelih ob svojem likovnem delu v kulturnem društvu Ivan Cankar. Delo so ocenili za likovno delo meseca (foto I. Lipovšek – Lenasi)

Uspeh našega likovnika Črtomira Freliha:

Likovno delo meseca – Radomeljska četa

Radomeljska četa, likovni triptih, ki kraši Osnovno šolo Radomeljske čete, je bil izbran za likovno delo meseca in je bil obiskovalcem na ogled v Cankarjevem domu v Ljubljani. Selektroka, ki jo vidimo ob mladem radomeljskem umetniku, je na otvoritvi poudarila pomen Frelihovega likovnega snovanja in kakovostno nov odnos do naše polpretekle zgodovine. Umetniku, našemu občanu za priznanje iskreno čestitamo.

Spoštovani bralec in kupec knjige

Ob bregovih Bistrice

H kulturi vsakega naroda spada tudi njegova zgodovina.

V šoli smo se učili o ljudstvih pred našim štetjem. Veliko smo zvedeli o grški umetnosti in o veliki rimski državi. Na pamet smo se učili številne letnice posameznih zgodovinskih dogodkov ali vojska. Spoznali smo pomembne osebnosti srednjega in novega veka. Bore malo pa vemo o svojih prednikih na našem ožjem območju in o njihovi zgodovini. Vendar je tudi ta zgodovina izredno zanimiva.

Večina krajev oziroma območij v naši občini že ima pisano zgodovino; edina bela lisa so vasi OB BREGOVH BISTRICE, to je Od Rodice do Dupljice in Radomlje z okolico.

Stane Stražar se kot navdušen kronist in zgodovinar v prostem času ljubiteljsko ukvarja s pisanjem knjig o posameznih območjih oziroma krajih v naši občini. Od teh so že izšle: Kronika Doba, 750-letnica Ihana, Moravska dolina, gasilska knjiga Na pomoč in zadnja, Črni graben. Vse so zelo uspele in nekaterih ni mogoče več kupiti. Že nakaj let pa Stražar zbira gradivo in piše zgodovino o krajih ob Bistrici. To bo zanimiva knjiga, s 15 poglavji.

V prvem bomo srečali splošni pregled, ki obsega zemljepisne značilnosti z geološko zgradbo, morfološko izoblikovanostjo, z vremenskimi razmerami in vodovjem. Geološko zgradbo našega območja je obdelal znani slovenski geolog dr. Anton Ramovš.

Od prazgodovine do rimskega obdobja bo tiskana beseda tekla v drugem poglavju. Za tem sledi srednji vek do kmetske odveze. Zelo bogata je ljudska tvorbnost, saj je v tem poglavju zbranih tudi precej ljudskih pesmi. Temu delu je priskočila na pomoč strokovnjakinja dr. Zmaga Kumer. Tu bomo tudi prebrali, kako je prišlo do krajevnih imen in zvedeli za starost posameznih krajev. Najbolj častitljivo letnico ima Volčji Potok, saj so prvi zapiski o tem kraju iz leta 1220.

Cerkve na našem območju segajo daleč v gotiko in vedo veliko povedati, posebno grobeljska, z bogatimi Jelovškovi freskami. O verskih znamenjih pa bomo brali v šestem poglavju.

Zanimiva je zgodovina osnovnega šolstva. Pisani in bogati so zapisi o delovanju društev ali njihovih sekcij, predvsem kulturno-prosvetnih in športnih. Poglavje ima več kot 70 naslovov.

Marsikdo bo začuden prelistaval in se seznanjal z znamenitimi osebnostmi iz naših krajev. Med številnimi je tudi krščanski socialist, Radomljan Ivan Belec, ki je bil idejni predhodnik dr. Janeza Evangelista Kreka. Z javno upravo, z nastankom občin in s tem dela okraja Kamnik se bomo srečali v posebnem poglavju; tu bodo še razvoj zdravstva, struktura prebivalstva, izseljevanje in politične razmere z razvojem delavstva.

Zapis o komunalnih napravah obsega razvoj železniške proge Ljubljana-Kamnik, cetnega omrežja, vodovodnih omrežij, plinovoda, elektrifikacije in telefonije. Bogato zgodovino ima tudi gospodarstvo. Mlini na Mlinščicah (radomeljska je stara 400 let), kovačije, žage in elektrarne so dale osnovo za gospodarski razvoj naših krajev. V Šmarci je bilo nekoč dvanajst obratov, ki jih je poganjala Mlinščica. Za delavce okoliških tovarn pa bo verjetno zanimivo branje, kako hitro je potekala industrializacija obbistriških krajev.

Zgodovina postaja že tudi opisovanje zadnje vojne in NOB. Za naše kraje je še posebej zanimiva, saj je bila Radomeljska četa med prvimi uporniki proti okupatorju. V obsežnem gradivu bo bralec dobil sliko o grozovitostih, trpljenju in številnih žrtvah. Marsikdo pa bo z zanimanjem prebiral zapiske o prvi svetovni vojni in tokratnih dogodkih.

Knjigo zaključuje kronika nesreč, požarov, potresov in različnih bolezni; nekaj tega sega tudi 500 let v preteklost. V celotnem delu bo objavljenih osem celostranskih barvnih slik in okrog 500 črno-belih. Knjiga bo posvečena 750-letnici Homca, 150-letnici osnovnega šolstva na Rovih, 135-letnici na Homcu in 100-letnici osnovnega šolstva v Radomljah.

Spoštovani bralci, čim več vas bo prednarokov oziroma kupcev, tem cenejša bo knjiga. Predvsem pa bo to lepo in kulturno darilo, ali doma in izven doma ali v podjetju in pri obrtniku, predvsem pa v šolah in društvih. Zgodovina naših krajev bo pravi kulturni zaklad za naše zdomce in izseljence širom po svetu, saj jih bo v mislih popeljala v rojstne kraje in pod rodni krov.

Knjiga bo dragocen pomnik tudi za prihodnje rodove.

Odbor za izdajo knjige

V komediji Jeppe s hriba je sodelovalo tako ali drugače 15 članov Svobode Ihana.

Naslovno vlogo je v tej komediji odigral Andrej Zajc, ki je med vsemi člani Svobode Ihana najdlje aktiven.

O kulturni aktivnosti v Ihanu

Je že tako, da ljudje zlepa nismo zadovoljni. Tako je tudi takrat, kadar pišemo sestavek ali poročilo o svojem delu. Vprašanje je, ali smo lahko dovolj kritični in gledamo na svoje uspehe s primerno širino! Pa tudi takrat, kadar pišejo o našem delu drugi, se lahko zgodi, da pišejo o nas in našem delu zato, ker so naši prijatelji in se nam ne želijo zameriti; ali pa je res tako. Torej; razumite tako ali drugače: tole naj bi bil zapis o našem delu!

Petega decembra 1952 so prizadevni Ihanci ustanovili Delavsko prosvetno društvo Svoboda Ihan, torej je ob koncu lanskega leta minilo 25 let od ustanovitve SVOBODE IHANA. O tem jubileju se takrat ni pisalo, zato bomo zapisali nekaj misli sedaj. Z organizirano kulturno aktivnostjo so v Ihanu sicer začeli že v začetku tega stoletja, ko so 1905. leta ustanovili Slovensko katoliško izobraževalno društvo. Na ustanovnem občnem zboru je predaval Janez Evangelist Krek, pa tudi sicer so bila razna predavanja ter dramske predstave in pevski nastopi osnovna aktivnost takratnih društev na Slovenskem. V kroniko kulturnega gibanja so zapisani številni zanimivi dogodki in uspehi ter aktivnosti nekaj časa kar dveh igralških skupin v Ihanu ter pevskega zbora in drugih podsekcij. Vse to in še marsikaj drugega je pripeljalo do današnjega stanja kulturne razvitosti v Ihanu ter do prizadevanj po kulturni bogatitvi.

Osnovno načelo današnje Svobode Ihana pa je predvsem v tem, da poskušamo s kulturnimi do-

godki obogatiti življenje v krajevnih skupnostih in s tem nuditi krajanom poleg kulturnih in umetniških užitkov tudi občutek pripadnosti k (za nekatere občane Domžal) malo odrinjenemu koncu občine Domžale.

Že drugo leto zapored smo člani Svobode Ihana organizirali abonma kulturnih prireditev, v katerem ponujamo najrazličnejše kulturne prireditev, ki jih izvajajo ljubitelji ali pa poklicni kulturni delavci. Tako smo si zagotovili stalne obiskovalce, ki si želijo kulturne sprostitev in bogatitve; hkrati pa vsi skupaj s ponosom zaključujemo, da se nekaj pomembnega in lepega dogaja tudi v našem kraju. Kako ohrabruje je bil občutek ob razpisu letošnjega abonmaja, ko se je (čeprav v razpisu nismo mogli zagotoviti točnih datumov prireditev, niti vsa imena izvajalcev) že pred določeno uro vpiševanja abonmajev nabralo pred kulturnim domom kar nekaj krajanov, ki so si hoteli zagotoviti stalni sedež na skoraj vsakomesečni kulturni prireditvi.

Kot že zapisano, ponujamo

krajanom najrazličnejše kulturne prireditev. Pestrost naše ponudbe dokazujejo podatki, da smo v zadnjih treh letih organizirali:

— dramske prireditev:

1985
V. Havel: Sprejem in Otvoritev (Šentjakobsko gledališče)
G. Tozon: Dobro jutro, kaj bo dobrega (KD Svoboda Ihan)
A. T. Linhart: Županova Mica (KD J. Kersnik Lukovica)
Pomarančnikovo prvo gostovanje in Jubilej (Branko Miklavc)

1986
T. Partljič: Naj poje čuk (Šentjakobsko gledališče)
Strast pod bresti (KUD F. Kotar Trzin)

Jurčič, Partljič: Krjavelj (Dare Ulaga)

J. Kislinger: Debele zgodbe Petra Fuleža (Poldé Bibič, z odlomki v novoletnem koncertu)

1987
L. Holberg: Jeppe s hriba (KD Svoboda Ihan — 13 ponovitev)

C. Golar: Vdova Rošinka (PD J. Virk Dob)

Mezinček (Gledališče Tone Čufar Jesenice — za otroke)

Potpuri za tri (Slovensko ljudsko gledališče Celje)

1988
T. Bole, T. Habe: Pomladni kabaret (Češpljev dvorec Domžale)

— glasbene prireditev

— pantomima

— kulturno zabavne prireditve.

— plesne prireditev:

Poleg tega pa smo bili organizatorji še naslednjih prireditev ali sodelovali pri njihovi organizaciji:

— v gledaliških sezonah 1985/86, 1986/87 in 1987/88 smo za člane Svobode organizirali 10 abonmajskih sedežev v Šentjakobskem gledališču v Ljubljani

— sodelovali smo pri organizaciji občinske revije Naša beseda (1986) in gorenjskega srečanja Naša beseda (1987)

— vsako leto pripravimo kulturni program ob spominskem pohodu na Oklo

— sodelovali smo pri akciji za ureditev izposojevališča Knjižnice Domžale v Ihanu

Morda je bila v naglici katera od prireditev zadnjih treh let izpuščena (ne namenoma). O teh prireditvah ne pišemo veliko, s propagando komaj dosežemo nekatere kraje izven naše krajevske skupnosti. Saj si ne želimo, da bi pisali in govorili o našem delu. Naš osnovni namen je, kakor sem že zapisal, zbuditi v nas samih tista občutja, ki nas ob kulturnih dogodkih vzpodbudijo in povežejo. Kulturne prireditev v Ihanu združujejo in povezujejo krajeane in čeprav nam sredstva ne omogočajo še večje pestrosti, se bomo v Svobodi Ihana potrudili, da bomo medse povabili tiste, ki želijo biti naši gostje, kajti pri nas se da dobro počutiti.

Milan Marinič

Ob slovenskem kulturnem prazniku na Vrhopoljah — prva tamburaška skupina v domžalski občini

Skupino je pripravil in vodil Stanko Kokalj. Vem, da ga ni Slovenca, ki ne bi vedel, da smo v ponedeljek, 8. februarja imeli Slovenci svoj kulturni praznik. Povosod so se vrstile prireditev in proslave, zato tudi Vrhopoljčani niso hoteli zaostajati. V svoji dvorani so pričarali dah kulturnega dne, toliko z večjim veseljem, ker je tudi KS Vrhopolje — Zalog praznovala svoj 3. krajevni praznik. Povabili so goste in pripravili presenečenje z domačo tamburaško skupino.

Za uvod so gostje na strunah mandolin zaigrali Prešernovo Zdravljico. Nato so pred mikrofonom povabili predsednika SZDL Toneta Pačnika, ki je orisal delo KS in povedal nekaj besed o prazniku. Vabilu se je prijazno odzval tudi pesnik Tomaž Bole, ki se je predstavil s pesmimi iz svoje pesniške zbirke »Življenje gre svojo pot« in požel dolg aplavz.

Res je, da so Vrhopoljčani že imeli nekaj časa kulturno društvo, a kar ni zaživelo. Pobudo za delo pa je koncem novembra dal tov. Pavel Barlič, in glede na to, da je imela KS tamburice že nekaj let, so ustanovili tamburaško skupino, v nekaj dneh dobili mentorja in pred prazniki pričeli z vajami. Trdo so delali pod vodstvom tov. Stanislava Kokalja domačina iz Tustanja, po domače Šnajderjevega Slavka. Ta je imel že leta 1948 svojo tamburaško skupino. O skupini je tudi zapisano v Stražarjevi knjigi Moravska dolina, kjer so natisnjene tudi fotografije. Tedaj so Moravčani uspe-

šno nastopali, med drugimi tudi ob sobotah popoldne na radiu.

A tov. Slavko se je preselil v Ljubljano, kjer živi že veliko let in tam tudi dela. Pa kar ne more iz svoje kože. Želel si je, da bi tamburice na Moravškem zopet zapele. Z veseljem je poučeval našo skupino. Ni mu bilo žal časa, ne denarja, ne denarja, saj je vse to delal brezplačno; v nedeljo se je njemu in vsem nam želja izpolnila. Tamburaši so zaigrali tri skladbe in sicer »Moj očka ima konjčka dva«, »Le sekaj sekaj smrečico« in »Na planicah sončece sij«. Res je, da ni šlo brez spodrsaljaja, a tega

Prvi nastop mandolin na Vrhopoljah. Tamburaška skupina domačinov in orkester mandolin KUD Stadion Ljubljana so pod vodstvom Stanislava Kokolja skupno zaigrali tri skladbe.

obiskovalci niso zamerili, saj so vadli le slaba dva meseca. To je zbrane poprosil tudi Boštjan, mlajši član tamburaške skupine s pesmijo, v ta namen. Požel je dolg aplavz. Sledile so še recitacije Prešernovih pesmi.

Občinstvo je razgrel Orkester Mandolin KUD Stadion Ljubljana, katerega mentor je tudi tov. Stanislav Kokalj. Društvo je bilo ustanovljeno pred desetimi leti in danes šteje 21 članov. Zadnja tri leta je na mesta starejših stopila mladina. Igranje jim gre dobro od rok, saj so veliko nastopali. Sodelovali so na vseh revijah tamburašev v Sloveniji, v sosednjih republikah, pa tudi v Italiji so že igrali. V nedeljo jih je vodil Dragan Kosič. Zaigrali pa so nam: Ko dan se zaznava, Planinsko koračnico, Koncertno kolo 2, Pridi Gorenjc, Potrkan ples, Alahombra. Aplavza kar ni hotelo biti konec, zato so strune mandolin še enkrat zapele.

Vsake lepe stvari mora na žalost biti konec.

Predsednik KS Vrhopolje Zalog Vinko Kepić, se je zahvalil vsem nastopajočim in izrazil veselje nad delom nove skupine na Vrhopoljah. Tudi gost Slavko Pišek, predsednik Zveze kulturnih organizacij Domžale, je pohvalil nastopajočim in povedal nekaj vzpodbudnih besed. Obiskovalci prepolne dvorane na Vrhopolju so preživeli prijetno urico in se veselo razpeložili vračali domov.

Nekaj let že imeli ste tamburice spravljene, a tovariš Pavle želel je, da prah z njih obriše se. Zato smo se mi skupaj zbrali, ker radi nanje bi igrali. A to pač ni tako lahko, kot misliš bi si marsikdo. Vsi smo se močno trudili, in na vajah dosti se potili. Če pa kaj bomo se zmotili, prosim, da nam boste oprostili.

Ni bilo treba oprostati, tamburaši! Le tako naprej.

Mali oglasi

Prodajam barvno TV, kavč in posteljo. Preserje, Staretova 6 a — Pevec

Iščemo žensko za pomoč v gospodinjstvu v Preserjah enkrat tedensko. Plačilo po dogovoru. Tel.: 722-764.

Tudi pri vašem domu naj raste vinska trta. Sadike za brajdo, primerne za naš okoliš, ki ne zahtevajo posebne nege (škropljenja) lahko nabavite pri IVANU LOŽARJU, Cesta padlih borcev 22, Domžale.

Inštruiram matematiko, fiziko in osnove elektrotehnike. Tel.: 737-278.

Prodajam kombiniran štedilnik (4 plin 2 elektrika). Ogled vsak dan od 16 ure dalje. Naslov: Joži Gomboc, Kraigherjeva 32, 61230 Domžale

Žensko in moško Rogovo kolo Touring prodam. Obe kolesi sta zelo dobro ohranjeni. Istočasno prodam zelo dobro ohranjeno dnevno sobo Dragica z »mostom«. Tel. 724-180

Opravljam vse »kiperprenoze« z lastnim nakladanjem. Tel.: 722-273

V NAPREDKU UGODEN NAKUP NA KREDIT

V VELEBLAGOVNICI DOMŽALE

- 4 do 6 mesečni kredit
- gospodinjstvi pripomočki
- pohištvo, preproge, tapisoni, itisoni ...
- oblačila od glave do pete

V POSLOVNI ENOTI KOVINAR

- 4- do 9- mesečni kredit
- keramične ploščice
- solarni bojlerji

V POSLOVNI ENOTI KURIVO

- 4 do 9 mesečni kredit
- modularni blok, fasadna opeka
- stavbno pohištvo
- strešna okna in stopnice
- schiedel proizvodni in kamini
- betonski strešniki
- montažne betonske garaže

Vse informacije dobite v Veleblagovnici, oddelek krediti. Telefon 721-531 int. 243 V poslovnih enotah Kurivo tel. 721-330, Kovinar tel. 721-415 in Napredkovem salonu Meblo tel. 721-155.

Društvo psihotronikov Domžale

Obvestilo

Društvo psihotronikov Domžale vabi na tečaj mentalne dinamike, ki bo v Domžalah v mesecu aprilu 1988.

- Tečaj bo zajemal naslednje teme:
- fizična relaksacija ali sprostitvev,
 - psihična relaksacija ali sprostitvev,
 - poudarek na uvajanju načina zdravega življenja,
 - kontrola lastne podzvesti,
 - učenje tehnike lastne koncentracije, vizualizacije in imaginacije,
 - poudarek na pozitivnem razmišljanju,
 - teme parapsihologije.

Tečaj bo v času:

- 9. 4. 1988 od 10. do 18. ure z odmorom za kosilo,
- 10. 4. 1988 od 9. do 18. ure z odmorom za kosilo,
- 16. 4. 1988 od 10. do 18. ure z odmorom za kosilo,
- 17. 4. 1988 od 9. do 18. ure z odmorom za kosilo.

Tečaj bo potekal v mali dvorani Hale KC Domžale.

Za eventuelne informacije se lahko obrnete na tel. št. 722-909.

Društvo psihotronikov Domžale

TOZD Tovarna jedilnih in tehničnih olj Oljarna Domžale o. sub. o., Vir, Sončna 2

Komisija za delovna razmerja

OBJAVLJA

prosta dela in naloge za:

1. RAFINERIJA

Pogoji:

- KV delavec (po možnosti živilske stroke) ali končana osnovna šola
- poskusno delo
- Delo je štiriizmensko

TOZD Tovarna barv, lakov in umetnih smol Količevo o. sub. o., Količevo 65

Komisija za delovna razmerja

OBJAVLJA

prosta dela in naloge za:

1. SKLADIŠČNIKA

Pogoji:

- prodajalec
- tečaj za skladiščnika
- 2 leti delovnih izkušenj

2. KEMIJSKE TEHNIKE

(za delo v proizvodnji)

3. VEČ DELAVCEV

(v proizvodnji, skladišču in transportu) s končano osnovno šolo

Za vsa dela in naloge je predvideno poskusno delo.

Vabimo kandidate, da podajo pisne vloge v roku 8 dni po objavi na naslov Helios kemična industrija Domžale, kadroviski oddelek, Količevo 2, 61230 Domžale.

DOM POČITKA MENGEŠ, Glavni trg 13 Komisija za delovna razmerja Doma počitka Mengeš

objavlja naslednja prosta dela in naloge:

1) 3 KV KUCHARJE

za nedoločen čas

Pogoji:

- dokončana šola za gostinske delavce — smer kuhar
- 3-mesečno poskusno delo

2) VEČ BOLNIŠKIH NEGOVALK-STREŽNIC

za določen čas — nadomeščanje delavk na porodniškem dopustu

Pogoji:

- dokončana osemletka
- 2-mesečno poskusno delo

Kandidati naj pošljejo ponudbe z opisom dosedanjega dela in dokazili o izpolnjevanju pogojev v 15 dneh na naslov: Dom počitka Mengeš, Komisija za delovna razmerja, 61234 Mengeš, Glavni trg 13.

Kandidate bomo obvestili o izbiri v 10 dneh po odločitvi, najkasneje pa v 30 dneh po preteku roka prijave.

DOM UPOKOJENCEV Domžale Cesta talcev 7

»Komisija za delovna razmerja Doma upokojenecv Domžale objavlja naslednja prosta dela in naloge:

I. 1 srednjo medicinsko sestro

za določen čas za dobo 1 leta

— nadomeščanje delavke v času porodniškega dopusta

Pogoji:

- dokončana srednja šola za medicinske sestre
- opravljen strokovni izpit
- 3-mesečno poskusno delo

II. 2 bolniški strežnici

za nedoločen čas

Pogoji:

- dokončana osnovna šola
- 2-mesečno poskusno delo

Ponudbe z opisom dosedanjega dela in dokazili o izpolnjevanju pogojev naj kandidati pošljejo v 8 dneh na naslov: DOM UPOKOJENCEV DOMŽALE, Komisija za delovna razmerja, 61230 Domžale, Cesta talcev 7.

O izbiri bomo kandidate obvestili v 10 dneh po odločitvi, najkasneje pa v 30 dneh po preteku roka objave.

Zlatarstvo Kragolnik Vili Ljubljanska 66 Domžale

ZLATARSTVO KRAVOLNIK VILI

Domžale, Ljubljanska cesta Tel. doma: 063/27-389

Svojim cenjenim strankam čestitam ob prazniku dneva žena — 8. marcu in priporočamo nakup svojih izdelkov in svoje storitve.

Nudimo najnovejšo dnevno ceno za odkup lomljenega zlata. Gram čistega plačujemo po 20.500,—.

POZOR: Strankam nudimo ugodno ob soudeležbi zlata še 30 % popusta pri menjavi zlata staro za novo.

VIDEO SAT Slovenija

FLORIJAN GRUDNIK

61230 Domžale, Vegova 5, tel. 061/721-367

VEČ KOT VIDEO STUDIO

Unikatna oblačila iz tekstila in usnja

Izdelujemo razna oblačila iz prinesenega materiala: — ženske plašče, kostime, svečane obleke. — vse vrste usnjenih oblačil.

IRENA SKVARČA Levstikova 9, Domžale tel. — 721 041

Turistično-olepševalno društvo Brdo-Lukovica

prireja

GALOPSKE DIRKE KMEČKIH KONJ

22. maja 1988

ROKOVNJAŠKI TABOR

25. in 26. junija 1988

Predstavljamo storitvenika:

MARJAN KOPRIVNIKAR, ROLETE IN ŽALUZIJE; Veljka Vlahoviča 7

V Domžalah dolgo nismo imeli človeka, ki bi nam namestil rolete oziroma žaluzije. Sedaj ga imamo. Tega dela se je lotil domačin z Vira Marjan Koprivnikar.

Opravlja montažo popravila in obnovo rolet in žaluzij. Opravlja tudi zapiranje balkonov z roletami in žaluzijami, tako lesenimi, aluminijastimi, plastičnimi v različnih barvah in izvedbah. Moja lahko dobite po telefonu 722-429 in naročite storitev. Najlaže ga boste našli jutraj do 9. ure in zvečer do 20. ure. Če že nimate naročila za izvedbo česa novega, Marjan obnovi in popravi tudi dotrajane rolete.

Roletar Marjan Koprivnikar iz Domžal namesti tudi medokenske žaluzije, zapira balkone ipd. Marsikje je potrebna tudi obnovev dotrajanih rolet.

NA KURJAVO JE TREBA MISLITI SEDAJ

Premog se kupuje spomladi...

Za nakup kurjave je sedaj najprimernejši čas in dober gospodar si jo bo preskrbel pravočasno, ko je še na zalogi in po še sprejemljivih cenah. V Napredkovi poslovalnici Kurivo vam zagotavljamo takojšnjo dobavo vseh vrst premoga, kar pa po vsej verjetnosti ne bo mogoče v poletnih in jesenskih mesecih, ko ponavadi nastopijo težave, ki jih dobro poznamo iz preteklih let. Poslovna enota Kurivo obratuje non-stop, informacije osebno ali po telefonu št. 721-330.

Krajevna skupnost TRZIN

OBJAVLJA RAZPIS

za oddajo poslovnega prostora »BIFE« v najem

Objekt se nahaja v domu družbenopolitičnih organizacij v Trzinu, Mengeška c. 9 in obsega prostore v izmeri 64,30 m² z uporabo ločenih sanitarij.

KS Trzin bo dala objekt v najem najboljšemu ponudniku, ki bo s svojo celovito ponudbo uporabljal poslovni prostor izključno v gostinske namene.

Vse informacije zainteresirani lahko dobijo na Krajevni skupnosti TRZIN, telefon 721-060.

Izbor najboljšega ponudnika bo opravljen najkasneje v 30 dneh po roku za sprejem ponudb, o čemer bodo vsi prijavljeni obveščeni.

Pisne ponudbe z obrazložitvijo pošljite priporočeno v 15 dneh po objavi v »Občinskem poročevalcu« na naslov KS Trzin, Mengeška c. 9, 61234 Mengeš z oznako »ZA BIFE«.

MLADINSKA KNJIGA n. spl. o. Ljubljana, Titova 3

TOZD KNJIGARNE IN PAPIRNICE, Ljubljana, Titova 3

Komisija za delovna razmerja

OBJAVLJA
prosta dela in naloge
v poslovnih enotah DOMŽALE

FINANČNO ADMINISTRATIVNEGA
REFERENTA

pogoji za zasedbo:

- srednja šola ekonomske ali druge ustrezne smeri
- 24 mesecev delovnih izkušenj

Dela in naloge združujemo za nedoločen čas s trimesečnim poskusnim delom.

Kandidati naj pošljejo pismene prijave z dokazili o izpolnjevanju objavnih pogojev najkasneje v 8 dneh od dneva objave na naslov Mladinska knjiga, DSSS DO, splošno kadrovska služba, Ljubljana, Linhartova 17.

O izbiri bomo kandidate obvestili v 30 dneh po sprejemu sklepa na Komisiji za delovna razmerja.

Ob boleči izgubi mame, babice in prababice

APOLONIJE GROS
iz Vira

se iskreno zahvaljujem vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje in za številno spremstvo na njeni zadnji poti. Posebna zahvala za poslovilne besede krajevni organizaciji ZB Vir in DO »ZITO« Domžale. Hvala pevskemu društvu Tosa-ma Domžale za zapete žalostinke, g. župniku za lepo opravljen obred, nosilcem praporov in vsem, ki ste jo s spoštovanjem spremlili na njeni zadnji poti. Vsem še enkrat hvala.

Vsi njeni!

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame, stare mame in sestre

ALOJZIJE ORAŽEM
iz Preserij pri Radomljah
se iskreno zahvaljujem vsem sorodnikom, sosedom, znancem in prijateljem za izrečena ustna in pisna sožalja ter za vse, s čimer ste počastili njen spomin. Posebno se zahvaljujem dr. Ivi Pevcu in dr. Mariji Šiški za zdravljenje. Zahvaljujem se tudi g. župniku za tople poslovilne besede in za lepo pogrebni obred ter pevcem za lepo petje. Hvala tudi vsem za tako številno spremstvo na njeni zadnji poti.

Vsi njeni

V SPOMIN

28. marca mineva leto dni, odkar nas je zapustil dragi ata in stari ata

MAKS LAVRIČ
kovaški mojster
iz Krašnje

Žalostni smo, ata, ker te ni več med nami, a ponosni, da smo živeli s tabo. Hvala vsem, ki stojite ob njegovem grobu in mu prižigate svečke. Hvala vsem, ki se ga spominjate.

Vsi njegovi

V SPOMIN

14. marca mineva eno leto, odkar nas je zapustil dragi mož, ata in stari ata

JOŽE RASPET

Vsem, ki se ga spominjate, hvala.

Žena Ančka

ZAHVALA

Ob boleči izgubi brata

IVANA UŠTARJA
iz Velike vasi

se iskreno zahvaljujem vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje, sočustvovanje z nami ter spremstvo na njegovi zadnji poti. Prisrčna hvala DO Varnost, vsem gasilcem nosilcem praporov, ki so ga spremljali na zadnji poti. Vsem še enkrat hvala!

Žalujoci: brat Martin, sestre Bernarda, Štefka, Francka, Martina, Cirila in Ivanka z družinami

ZAHVALA

Ob boleči in nenadomestljivi izgubi moje drage mame

IVANE ROTAR
po domače Kižve mame iz Stegn 16 pri Moravčah
se iskreno zahvaljujem vsem sorodnikom, dobrim sosedom, prijateljem, znancem za podarjeno cvetje, maše ter izraze sožalja. Posebno se zahvaljujem dr. Đuriču za zdravljenje, pevcem, praporščaku, dobri prijateljici Štefki Čevce za nesebično pomoč, g. župniku Petriču za lepo opravljen pogrebni obred. Vsem še enkrat in vsakemu posebej iskrena hvala, ki ste jo v tako velikem številu pospremili na zadnjo pot. Žalujoca hčerka Milka z možem

ZAHVALA

Zapustila nas je naša draga, dobra mama, sestra in teta

JUSTINA CERAR
iz Prevoj

Prisrčno se zahvaljujemo vsem, ki so jo spoštovali in jo obiskovali, ko je bila še zdrava, posebno pa v

ZAHVALA

Ob boleči izgubi moje žene, dobre mame, omice in prababice

KATARINE STEGNAR
roj. Stopar iz Preserij

se iskreno zahvaljujem vsem znancem, prijateljem ter vsem ostalim, ki ste jo v tako obilnem številu spremlili na njeno zadnjo pot na pokopališču v Mengšu. Zahvala vsem, ki ste nam izrekli sožalje in podarili cvetje. Zahvala pevcem iz Mengša za lepe ganljive pesmi, ter tov. Rajku Hafnerju za tolažilne besede. Prav posebna zahvala dr. Šiški za dolgoletno zdravljenje njene srčne bolezni in g. župniku iz Homca za lepo opravljen pogrebni obred. Še enkrat iskrena hvala vsem.

Vsi njeni

ZAHVALA

Ob prerani izgubi našega očeta

RADOTA VEITA
borca Šlandrove brigade iz Vira

se iskreno zahvaljujem vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in ostalim, ki ste ga spremljali na njegovi zadnji poti. Zahvaljujemo se tudi praporščaku ZB Vir in DU Kamnik, ter govornikoma ZB Vir in DU Kamnik za poslovilne besede. Posebna hvala g. župniku za lepo opravljen pogrebni obred.

Žalujoci: sin Rado, hčerka Marta, bratje in sestre ter drugo sorodstvo

ZAHVALA

Ob smrti našega ljubega

TEODORA DARETA
TEKAVCA

izrekamo globoko zahvalo vsem, ki ste nam v dneh strašne izgube kakorkoli pomagali ali nam stali ob strani. Globoko se zahvaljujemo za ustne in pisne izraze sožalja, podarjeno cvetje, vsakršno pomoč, spremstvo na njegovi zadnji poti in za vse dobro in lepo, ki smo ga bili od mnogih v dneh najstrašnejše stiske obilo deležni.

Vsi njegovi

času njene bolezni. Hvala vsem za vso pomoč, izrečeno sožalje, podarjeno cvetje ter za številno spremstvo na njeni zadnji poti. Zahvala tudi pevskemu zboru KUD Janko Kersnik ter g. župniku za opravljen pogrebni obred. Vsem za vse, iskrena hvala!

Njeni

Pomlad je prišla na tvoj vrt in čakala, da prideš ti! Usedla se je na rosna tla in jokala, ker te ni.

ZAHVALA

V 75. letu starosti nas je po dolgotrajni bolezni zapustil naš ljubi mož, dragi ata in stari ata

STANISLAV BITENC
krojaški mojster iz Domžal

S skromno zahvalo želimo izraziti hvaležnost vsem, ki so nam v teh žalostnih trenutkih stali ob strani, z nami sočustvovali, prinesli cvetja in ga pospremili na zadnji poti. Hvala sosedom, prijateljem in znancem, ZB za govor, društvu upokojencev, praporščaku, pevcem iz Domžal, pevcem KPD Janez Čebulj iz Komende, fotokinu klubu Mavrica, kolektivu DONIT DSSS Kamnik, industrijskemu gasilskemu društvu, SST Kamnik, duhovniku za obred in ganljive besede slovesa, ter vsem neimenovanim, ki so bili v teh dneh z nami.

Vsi njegovi

ZAHVALA

Ob smrti naše mame, babice in prababice

MARIJE REMS
roj. Kraševac

se iskreno zahvaljujem vsem sosedom, ki ste kakoli pomagali oz. darovali za našo mamo in nam v najtežjih trenutkih priskočili na pomoč. Zahvaljujemo se tudi zdravstvenemu osebju, ki ji je ob dolgotrajni bolezni stalo ob strani. Hvala g. župniku za lepo opravljen obred, pevcem in vsem, ki ste našo mamo pospremili na njeno zadnjo pot. Še posebna hvala pa Ivanki Brodar za iskreno izrečene poslovilne besede. Vsem še enkrat iskrena hvala.

Žalujoci: hčerka Marija z družino

V SPOMIN

ANGELI ANDREJKI

Bilo je 23. marca 1987, ko si odšla. Grob tvoj je naše srečanje s teboj. Obstali smo sami, a kljub temu s teboj, vsi ki smo imeli te radi.

Hvala vsem, ki obiskujete njen grob.

Vsi tvoji

ZAHVALA

V 84. letu starosti nas je za vedno zapustila naša draga mama, babica in prababica

JUSTINA KERŽAN
roj. Miklavc iz Učaka 5 pri Trojanah

Ob boleči izgubi se zahvaljujemo dr. Pipu. Hvala vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje in cvetje ter spremstvo na njeni zadnji poti. Posebna hvala sosedu Ivanki, ki nam je bila ob strani v teh težkih urah. Zahvaljujemo se g. župniku iz Čemšenika za lep cerkveni obred. Enako se zahvaljujemo g. župniku iz Blagovice. Hvala tudi pevcem za odpete žalostinke. Hvala tudi Rajku Keršicu za prelep govor. Vsem še enkrat najlepša hvala.

Hčerka Mimi, vnukinja Marija in Sonja z družinama

ZAHVALA

Ob smrti našega dragega

Mirka STANEŠIČA

se iskreno zahvaljujem vsem, ki ste nam stali ob strani ali nam kakorkoli pomagali. Iskrena hvala vsem za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje in spremstvo na njegovi zadnji poti.

Vsem še enkrat iskrena hvala.

Vsi njegovi

Zahvala

Ob boleči izgubi našega očeta, starega očeta in brata

JAKOBA ROKAVCA
iz Sela pri Ihanu

se iskreno zahvaljujem vsem sorodnikom, sosedom in znancem za izrečena sožalja, podarjeno cvetje in spremstvo na njegovi zadnji poti.

Zahvala velja tudi pevcem iz Ihana, ZB, ter g. župniku za pogrebni obred.

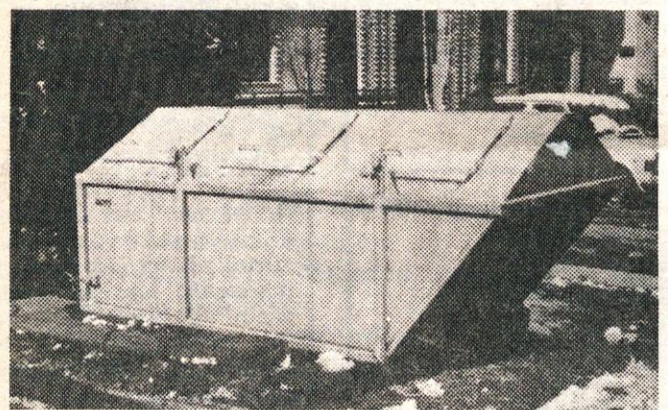
Vsem še enkrat iskrena hvala.

Vsi njegovi

Zlati slamnik Napredku

Priznanje Zlati slamnik tokrat namenimo vodstvu in kolektivu nove samopostrežne trgovine na Rodici za več kot običajno trgovsko prijaznost in prizadevanje za pestrost v ponudbi (tudi ceneni oz. znižanih artiklov)...

Gorjača rokovnjača občanom iz centra Domžal

Grajo Gorjača rokovnjača namenimo vsem, ki na prostem med Ljubljansko 93, 91, 89 in 87 (trg za Češminovim hramom) svinjajo javne površine, delajo iz tega odlagališča starih avtomobilov in iz tega prostora, ki bi lahko bil eden najlepših trgov v Domžalah, delajo javno sramoto...

V Mengšu odprli trgovino sadja in zelenjave:

Sadni vrt Mengeš...

Pavli Matkovič Mateja je pred dnevi v Mengšu nasproti gostišča Lovca na mestu bivše TONHOVINE odprla prijazen lokal-ki-osc za prodajo sadja in zelenjave.

Običajno ponudbo bosta z možem popestrila še z različnimi dodatki in jo bosta na željo kupcev še obogatila. Kiosk bo odprt vsak dan od 8.-12. ure in od 14.-18. ure; ob sobotah bo odprt do 14. ure; ob nedeljah pa od 9.-11. ure.

Zlasti Mengšane, pa tudi druge občane vabita, da postanejo kupci v novem mengeškem Sadnem vrtu...

Število parkirnih prostorov v bližini je prav veliko, zato s parkiranjem ni težav!

Avtorsko postavitev člankov po straneh OP sta opravila Matjaž Brojan in Franc Mazovec.

Kaj pravijo šoferji?

Novo parkirišče – ali res?

»Ali že veste, da imamo v Domžalah novo parkirišče?« Tako smo spraševali naključno izbrane šoferje, ki so parkirali svoje jeklene konjičke na parkirišču ob Veleblagovnici, kjer že lep čas vlada velika gneča. Skušali smo zvedeti, v koliki meri so že obveščeni za novo možnost parkiranja na mestu nesojenega domžalskega hotela. Tole smo zvedeli v teh pogovorih:

Janez Capuder, Lukovica:

Auto parkiram na parkirišču ob Veleblagovnici vsak dan. Tu potem avto pustim, za naprej, to je za pot proti Ljubljani, pa poiščem prevoz z avtobusom ali z vlakom. Kaj posebnega se mi še ni zgodilo, le enkrat sem ga našel drugod, kot pa sem ga pustil.

Za novo parkirišče sem že nekaj slišal, uporabil ga pa še nisem, ker ne vem točno, kje je...

Za hotel sem mislil, da se bo zanj vendarle našel denar. Mislim pa, da se bo sčasoma vendarle pričel graditi. Dotlej bom pa novo parkirišče uporabljal...

Darko Kastelic, Ljubljana:

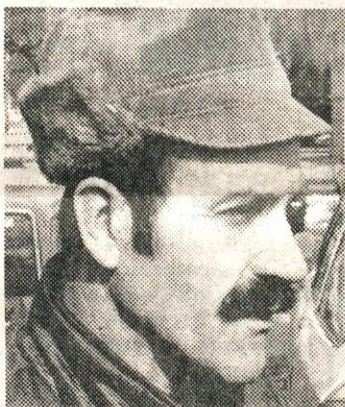
V Domžale pridem večkrat nakupovat; četudi se zdi smešno, ampak je res. V Ljubljani za moj okus ne najdem toliko kot tu v Veleblagovnici. Danes sva se z ženo namenila, da za sina kupiva hlače. Če jih ne bova našla v Veleblagovnici, jih bova poiškala pa v trgovini Univer-

zale. Doma sem z Ježice, pa so mi Domžale, na nek način še bližje kot Ljubljana. Za novo parkirišče slišim prvič. Bom poskusil...

Jože Hribar, Krašnja:

Na tem parkirišču parkiram večkrat. Zaposlen sem pri Gozdnem gospodarstvu TOK Domžale, pa pridem na upravo vsaj enkrat tedensko kaj urejat. Ponavadi je na tem parkirišču gneča, kar je navsezadnje tudi razumljivo, saj je v strogem centru. Za novo parkirišče do danes nisem vedel, ga bom pa poiškal in ga uporabljal. Oznak, da obstaja, žal še nisem videl.

Franc Bratun, Zalog pri Moravčah:

S parkiranjem imam večkrat probleme, saj je, velikokrat ko iščem mesto, vse zasedeno. Zgodilo se mi je že, da sem iskal parkirišče spredaj in zadaj za zdravstvenim domom. V Domžale pridem precejkrat.

Slamice iz slamnika

PREDALEČ DO SMETIŠČA...

Organizatorji kros tekovanja v motokrosu na Močilniku pri Dobu so še od zadnje tekme na dolgu s čiščenjem tekmovalnega poligona in okolice.

Predvidevamo, da čiščenja odvoza smeti niso opravili zato, ker je do smetišča – predaleč.

Sicer pa smo ob zaključku redakcije izvedeli, da je problem nepomemben in sploh nevreden objave. Smeti je namreč prekril sneg – pa je problem rešen!

MARKACIJE

Pred dnevi so nam sporočili, da so 23. II. na

Rodici opazili nenavadne markacije. Za eno reklamo je poskrbel Helios oz. tisti, ki so tlakovali Rodico z njihovimi modrimi nalepkami, kaj pa imajo pri tem nelepke za pivo, pa ne vemo.

Pa menda ja ne gre za propagandno akcijo pivovarne, ki jo v Domžalah še ni...

ZA ENE DOBRO (— KOT V PRAVLJICI)

To, da ni snega, je za Komunalno podjetje slabo. Ni dohodka, ki bi ga lahko pridobili z zaračunavanjem pluzenja, posipanja, odmetavanja in drugih zimskih opravil. Sol za posipanje se kopiči, sama težava je z njo. Vse slabo se je nakopičilo...

Ampak nobena stvar ni tako slaba, da ne bi bila za druge tudi malo dobra. V čistilni napravi istega podjetja je prav vseč, da »ta zgornji« niso poslali omembe vrednih količin snega. To bi bilo težav!

Hvalabogu, da so imeli vso zimo mir...

Zvone Kralj, Dragomelj:

Dol z vlado (ali res?)

Pred dnevi smo lahko prebrali, da je ena od OO ZK (ni naključje, da s področja kmetijstva) na programsko volilni konferenci naše občinske partijske organizacije zahtevala odstop zvezne vlade. Zagotovo smemo reči, da je s tem izrazil voljo velike večine članstva (seveda ne celotne Jugoslavije) in prebivalstva, ki že dalj časa nista zadovoljna z delom, rezultati in gospodarsko politiko YU vlade. O vzrokih takšne zahteve prav res ni treba globlje razmišljati, saj nam vsakdanje življenje daje zadosti dokazov za neuspešno, nestrokovno in eksperimentatorsko politiko Mikuličeve vlade. Toda vse le ni tako preprosto. Vemo namreč, da je večina članov ZIS tudi članov ZK, torej se postavlja ob tem tudi vprašanje njihovega uresničevanja partijske politike, sklepov in usmeritev. Pogledati je treba samo sklepe 13. kongresa ZKJ, ki zahtevajo socialistično tržno gospodarstvo, uvajanje ekonomskih zakonitosti, manj administriranja, manj posegov države in več odločanja delavcev in gospodarskih subjektov samih. Situacija v praksi je ravno obratna: sledijo si ukrepi, terapije, intervencije, zamrzitve; razmere za več tržnosti in ekonomičnosti po mnenju ZIS še niso zrele (ne vem, če bodo po takšni logiki sploh kdaj), delavci pa odločamo o vse manjšem delu ustvarjenega dohodka. Lahko bomo kmalu rekli, da resnično odločamo le še o svoji plači.

Ko spremljamo različne pogovore, okrogle mize in razprave na televiziji, ko se lotevajo perečih odprtih problemov gospodarskega življenja (o deviznem zakonu, cenovni politiki, o razvoju obrti, vlaganju tujcev, o finančnih zagatah) in na katerih poleg ostalih sodelujejo tudi posamezni člani ZIS, vidimo, da ti vse večkrat prizorišče zapuščajo sklonjenih glav, ne znajo dati tehničnih odgovorov, prepričljivih dokazov za svoja stališča. Odgovarjajo zmedeno, blede, dilemantsko. Se najpogostejši je odgovor, da problem ZIS preučuje, da razmere niso zrele, da ni enotnosti in soglasja... Lahko smo prav veseli, da imamo vsaj možnost videti, kdo nas vodi in kakšno je njegovo znanje. In marsikaj nam je jasno! Velikokrat je rešitev preprosta, logična, v svetu preverjena, a član ZIS-a, ki odgovarja pred kamero, se prav trudi, da jo zakompljira, obrne. ZIS-u tale nasvet: težko je ustreči vsem, a bolje bi bilo poslušati uspešnega, sposobnejšega, tistega, ki ima rezultate. Kompromisarstvo ne prinaša dolgoročnih in dobrih rešitev. Partija se v sedanjem trenutku v velikih mukah ločuje od izvršne oblasti in hoče živeti bolj kot stranka in manj kot arbitar vsega dogajanja. Seveda bi se izvršna oblast rada zaščitila in išče za svoje najbolj radikalne posege in programe »žegen« pri ZK in predsedstvu SFRJ. Toda pravi uspeh bi bil, če bi se partiji zares uspelo osvoboditi zlianosti z izvršnimi sveti, vodstvi DPO, vodstvi delovnih organizacij in skupščine. Niso tako daleč časi, ko so se vodilni selili iz izvršnega sveta v partijo, od tu v predsedstvo... (kaj ni to tudi eden glavnih očitkov kandidatu za predsednika predsedstva SRS tov. Marincu?). Vsakdo je bil sposoben delati vse, voditi vse. Partija poslej ne bi smela podpreti vsakogar in vse, kar dela tekoča gospodarska politika; videti mora dlje, dajati mora usmeritve, ob

Zaposlen sem v Ljubljani vendar v glavnem kupujem vse v Domžalah. Najraje dva ali trikrat tedensko parkiram na tem parkirišču, vedno še nekako najdem prostor. Za novo parkirišče nisem slišal. Sedaj, ko mi ga pokazali, predlagam da naredijo uvoz za avtomobile, ki pripeljejo iz smetlišča. Zavijanje desne ne bi bilo nevarno.

tem pa terjati odgovornost za uresničevanje sprejetega. Priznati moramo, da ZK danes nima več takšnega ugleda in zaupanja med ljudmi v njej in med mladimi. Mnogi njeni člani so izgubili moralno orientacijo, vodilni so pijani oblast in moči. In kot bi rekel Konfucij: še nikogar nisem videl, ki bi uvidel lastne napake in bi mogel notranje sebe obtožiti. Res pa je tudi, da se v partijskih forumih več ne odloča, partija je kot organizacija postavljena na stranski tir. Pogledati je treba samo delo OO ZK v krajevnih skupnostih. Težišče odločanja se je skoncentriralo pri izvršnih svetih in to na vseh ravneh: od občine do federacije. V občini so to vprašanja skupne in splošne porabe (absurd je, da mora marsikaj celo SZDL moledovati za denar pri izvršnikih), komunalna in investicijska politika, plače, razvojne usmeritve... O čem vse odločajo republikanski in zvezni IS, pa vsi vemo. Ob koncu leta so politiko ZK občutili na lastnem želodcu celo dojenčki (ob pomanjkanju otroške hrane). Vse je vkalupljeno, o vsem se odloča v komisijah, ukrepi, določila, omejitve, limiti...

Ljudje pa bi bolj kot kdajkoli prej radi odločali, zares vplivali na stvari, voliti z odprti list, se odločali o kandidatih, kot je pred dnevi rekel nekdo na razpravi o ustavnih amandmajih v Cankarjevem domu. In ZK mora biti tista, ki se bo borila, da se te želje po civilni, pravni in čimbolj demokratični družbi uresniči. Priznati pa je treba, da tudi ZK vse bolj (vsaj v osnovnih sredstvih) postaja debatni krožek na sklepe, usmeritve, zaključke, ki se v praksi ne uresničujejo. Ne verjemete? Pogledajte na zgornji omenjeni konferenci domžalskih komunistov je komisija za družbeno-ekonomsko odnose sprejela sklepe, s katerimi zahteva večjo svobodo gospodarstva, manj predpisov, omejitev, ukrepov, obenem pa je bila s strani predstavnic IS še seznanjena z ukrepi in omejitvami, ki jih ZIS pripravlja in se obetajo v prihodnjih mesecih.

Kar se vlade tiče, pa je ta vse zaupanje ljudi že zapravila. Vlada M. Planinc je imela že široko podporo, toda kot se je počasi razvedelo je njene radikalne in (z današnjimi očmi gledano) dobre ukrepe leta 1984 blokirala prav ZK. Bomo tudi tiste, ki so odločali o tem, klicali na odgovornost? Pomesti je treba najprej v lastnih vrstah, saj tudi znotraj ZK najdemo najrazličnejše poglede na izhod iz krize. Na eni zadnjih sej CK ZKJ smo na primer lahko slišali dve različni nasprotujoči in izključujoči si razpravi dveh članov najvišjega partijskega organa: prvi je zahteval trg, ekonomsko zakonitost, odpiranje novih perspektiv razvoja, drugi pa dokazoval, da to pomeni vračanje v kapitalizem, da je idejno nesprejemljivo, da obrtništva, osebne pobude, inovativnosti ne gre preveč forsirati, da moramo še naprej »preučevati« ali naj tujcem pustimo sodelovati v naše gospodarstvo in še in še iz arsenalu dogmatskih pogledov na razvoj. A se po vsem tem ne na seji, ne kasneje, ni nič zgodilo, nobenih opredeljevanj. Eden je podprl tega, drugi drugega, o vsem se bodo še dogovarjali, sklepi so zadovoljili vse. Toda odločiti se bo treba, ali pa bi se že bilo treba. Ljudje so se naveličali čakati, članstvo, ki je tako že močno razdeljeno, pa ne more biti enotno in akciji. In to mnogi s pridom izkoriščajo...

Meta Pometa

Uspešno delo delavcev PM Domžale

Prosvetni delavci šol Olge Avbelj iz Domžal iz Doba ter Centra srednjih šol se zahvaljujejo delavcem Postaje milice za uspešno izredno akcijo ugotovitve storilca in povrnitev v tatvini ukradenih tehničnih predmetov.

Delavcem Postaje milice Domžale gredo za uspešno opravljeno delo vse čestitke in še enkrat iskrena hvala.